

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, С ЈЕДНЕ СТРАНЕ И ЕВРОАЗИЈСКЕ ЕКОНОМСКЕ УНИЈЕ И ЊЕНИХ ДРЖАВА ЧЛАНИЦА, С ДРУГЕ СТРАНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о слободној трговини између Републике Србије, с једне стране и Евроазијске економске уније и њених држава чланица, с друге стране, сачињен у Москви, 25. октобра 2019. године, у оригиналу на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о слободној трговини између Републике Србије, с једне стране и Евроазијске економске уније и њених држава чланица, с друге стране, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

**FREE TRADE AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF SERBIA, OF THE
ONE PART AND THE EURASIAN ECONOMIC UNION AND ITS MEMBER
STATES, OF THE OTHER PART**

The Republic of Serbia (hereinafter referred to as “Serbia”), of the one part and the Eurasian Economic Union (hereinafter referred to as “the EAEU”) and the Republic of Armenia, the Republic of Belarus, the Republic of Kazakhstan, the Kyrgyz Republic, the Russian Federation (hereinafter referred to as “the EAEU Member States”), of the other part:

BUILDING UPON free trade relations previously established between the Republic of Serbia, the Republic of Belarus, the Republic of Kazakhstan and the Russian Federation;

SEEKING to promote and deepen mutual trade and economic cooperation between Serbia and the EAEU Member States in the areas of mutual interest;

CONFIRMING their commitment to the principles of market economy, as the basis for trade and economic relations, and their intention to participate actively and to encourage expansion of mutually beneficial trade and economic relations between Serbia and the EAEU Member States;

CREATING the necessary conditions for the free movement of goods and capital in accordance with the Law of the EAEU, laws and regulations of the EAEU Member States and Serbia, as well as the rules of the World Trade Organization (hereinafter referred to as “the WTO”);

EXPRESSING their readiness and full support to the successful accession to the WTO and recognizing that the WTO membership of the EAEU and the Republic of Belarus and of Serbia will create favourable conditions for the deepening of their integration into the multilateral trading system and will enhance cooperation between the Parties to this Agreement;

HAVE AGREED as follows:

Article 1

General Provisions

The Parties to this Agreement are Serbia, of the one part and the EAEU Member States and the EAEU within the limits of its respective areas of competence as derived from the Treaty on the Eurasian Economic Union of 29 May 2014 (hereinafter referred to as “the Treaty on the EAEU”) acting jointly or individually, of the other part (hereinafter referred to as “Parties”).

The Parties shall liberalize mutual trade in accordance with the provisions of this Agreement and the WTO rules, including in particular Article XXIV of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994 (hereinafter referred to as “the GATT 1994”), with a view to establishing the free trade regime between Serbia of the one part, and the EAEU and its Member States, of the other part.

Article 2

Objectives

The objectives of this Agreement, as elaborated more specifically through its principles and rules, are:

- to expand and promote free mutual trade and economic relations, with a view to accelerating economic development and achieving the production and financial stability of the Parties;

- to create effective procedures for the implementation and application of this Agreement and for its joint administration.

Article 3

Relation to Other International Agreements

1. In the event of any inconsistency between this Agreement and a provision of the Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization, done on 15 April 1994 (hereinafter referred to as "the WTO Agreement"), the provision of the WTO Agreement shall prevail to the extent of the divergence.

2. In the event of the divergence mentioned in paragraph 1 of this Article the Parties shall immediately consult in order to find a mutually acceptable solution.

Article 4

Free Trade Regime

1. Except as otherwise provided in this Agreement, the Parties shall not apply customs duties and any charges having equivalent effect to customs duties imposed on or in connection with the importation of goods originating in the territory of one of the Parties.

2. Nothing in this Article shall prevent a Party from imposing at any time on the importation of any product:

- (a) a charge equivalent to an internal tax imposed consistently with the provisions of Article 8 of this Agreement in respect of the like domestic product;
- (b) any duty imposed in accordance with Articles 18, 19 and/or 21 of this Agreement pursuant to a Party's laws and regulations;
- (c) fees or other charges commensurate with the cost of services rendered applied in accordance with Article 6 of this Agreement.

3. Customs duties and any charges having equivalent effect to customs duties may be applied to goods listed in Annexes 1 "List of Goods Exempted from Free Trade Regime upon Importation to the Customs Territory of the Republic of Serbia from the Member States of the Eurasian Economic Union" and 2 "List of Goods Exempted from Free Trade Regime upon Importation to the Customs Territory of the Eurasian Economic Union from the Republic of Serbia" to this Agreement. Such customs duties and charges shall be applied in accordance with the most-favoured-nation treatment as understood under Article I of the GATT 1994.

4. The application of export duties is regulated in accordance with respective laws and regulations of the Parties and their respective obligations under the WTO Agreement.

Article 5

Most-Favoured-Nation Treatment

Article I of the GATT 1994 and its interpretative notes as well as any exceptions, exemptions and waivers to the obligation to grant treatment set out in Article I of the GATT 1994 applicable under the WTO Agreement are incorporated into and form part of this Agreement.

Article 6

Fees and Charges

Each Party shall ensure that all fees and charges imposed on or in connection with the importation or exportation of goods are consistent with Article VIII of the GATT 1994. To this end Article VIII of the GATT 1994 including its interpretative notes and Supplementary provisions are incorporated into and form part of this Agreement.

Article 7

Prohibitions, Quantitative Restrictions and Measures Having Equivalent Effect

If otherwise is not provided for in this Agreement the Parties may apply prohibitions, quantitative restrictions or other measures having equivalent effect on imports and exports of goods in respect of mutual trade in consistency with Article XI of the GATT 1994 and in accordance with Article XIII of the GATT 1994.

Article 8

National Treatment

Each Party shall accord national treatment to goods of the other Party in accordance with Article III of the GATT 1994. To this end Article III of the GATT 1994 including its interpretative notes are incorporated into and form part of this Agreement.

Article 9

Technical Barriers to Trade

1. The Parties shall cooperate and exchange information on standards, technical regulations, metrology, market surveillance and conformity assessment procedures, including accreditation, testing and certification, with a view to increasing the mutual understanding of their respective systems and preventing the emergence of any technical barriers to trade between them.

2. In order to implement the provisions of this Agreement, the Parties shall encourage bilateral cooperation between their respective authorities or bodies responsible for standardization, technical regulations, metrology, market surveillance and conformity assessment procedures, including accreditation, testing and certification.

3. The Parties, in order to facilitate trade, may initiate negotiations with a view to signing of agreements on elimination of technical barriers to mutual trade including mutual recognition of the results of conformity assessment procedures in respect of specific product or groups of products.

4. The requirements and methods for assessing product's conformity with mandatory requirements shall be determined by the responsible authorities or bodies of the Parties in accordance with the applicable laws and regulations of the importing Party and in conformity with the provisions of the Agreement on Technical Barriers to Trade, in Annex 1A to the WTO Agreement.

5. The Parties agree to hold technical consultations in the framework of the Joint Committee where a Party considers that the other Party has taken a measure which is likely to create or has created an unnecessary obstacle to trade in order to find a mutually acceptable solution. Technical consultations may be conducted via any means mutually agreed by the Parties.

Article 10

Sanitary and Phytosanitary Measures

1. In the harmonization of their sanitary and phytosanitary measures, the Parties shall apply their respective laws and regulations in the field of sanitary and phytosanitary measures in accordance with the Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures, in Annex 1A to the WTO Agreement.

2. The Parties may reach additional arrangements to guide the development, adoption and/or enforcement of sanitary and phytosanitary measures in order to minimize their negative effects on trade between the Parties.

3. Each Party upon written request from the other Party shall provide timely information on any matter related to sanitary and phytosanitary measures which has arisen or may arise from mutual trade.

4. The Parties agree to hold technical consultations in the framework of the Joint Committee where a Party considers that the other Party has taken a measure which is likely to create or has created a disguised restriction on trade in order to find a mutually acceptable solution. Technical consultations may be conducted via any means mutually agreed by the Parties.

Article 11

Origin of Goods

The origin of goods shall be determined based on the Rules of Origin set out in Annex 3 "Rules of Origin" to this Agreement.

Article 12

Transit of Goods

Article V of the GATT 1994 is incorporated into and form part of this Agreement.

Article 13

General Exceptions

1. Subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute a means of arbitrary or unjustified discrimination between the Parties where the same conditions prevail, or a disguised restriction on international trade, nothing in this Agreement shall be construed to prevent the adoption or enforcement by any Party of measures:

- (a) necessary to protect public morals;
- (b) necessary to protect human, animal or plant life or health;
- (c) relating to the importations or exportations of gold or silver;
- (d) necessary to secure compliance with laws or regulations which are not inconsistent with the provisions of the GATT 1994, including those relating to customs enforcement, the enforcement of monopolies operated under paragraph 4 of Article II and Article XVII of the GATT 1994, the protection of patents, trademarks and copyrights, and the prevention of deceptive practices;
- (e) relating to the products of prison labour;
- (f) imposed for the protection of national treasures of artistic, historic or archaeological value;

- (g) relating to the conservation of exhaustible natural resources if such measures are made effective in conjunction with restrictions on domestic production or consumption;
- (h) undertaken in pursuance of obligations under any intergovernmental commodity agreement which conforms to criteria submitted to the WTO and not disapproved by it or which is itself so submitted and not so disapproved;
- (i) involving restrictions on exports of domestic materials necessary to ensure essential quantities of such materials to a domestic processing industry during periods when the domestic price of such materials is held below the world price, as part of a governmental stabilization plan; provided that such restrictions shall not operate to increase the exports of or the protection afforded to such domestic industry, and shall not depart from the provisions of the GATT 1994 relating to non-discrimination;
- (j) essential to the acquisition or distribution of products in general or local short supply; provided that any such measures shall be consistent with the principle that the Parties are entitled to an equitable share of the international supply of such products, and that any such measures, which are inconsistent with the other provisions of this Agreement shall be discontinued as soon as the conditions giving rise to them have ceased to exist.

2. The Parties shall inform each other to the extent possible about measures taken under this Article and of their termination.

Article 14

Security Exceptions

Nothing in this Agreement shall be construed

(a) to require any Party to furnish any information the disclosure of which it considers contrary to its essential security interests; or

(b) to prevent any Party from taking any action which it considers necessary for the protection of its essential security interests:

- (i) relating to fissionable materials or the materials from which they are derived;
- (ii) relating to the traffic in arms, ammunition and implements of war and to such traffic in other goods and materials as is carried on directly or indirectly for the purpose of supplying a military establishment;
- (iii) taken in time of war or other emergency in international relations; or

(c) to prevent any Party from taking any action in pursuance of its obligations under the United Nations Charter for the maintenance of international peace and security.

Article 15

Restrictions to Safeguard the Balance-of-Payments

1. Where any Party is in a serious balance-of-payments and external financial difficulties, or under threat thereof, it may, in accordance with Article XII of the GATT 1994 and the Understanding on the Balance-of-Payments Provisions of the GATT 1994, adopt restrictive import measures. Such restrictive measures shall be consistent with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund.

2. The Party concerned shall inform the other Party forthwith of its intention to introduce such measures to safeguard the balance-of-payments and of the time schedule of their application and removal.

3. Where the restrictive measures referred to in paragraph 1 of this Article are adopted or maintained, consultations shall be held promptly by the Joint Committee. Such consultations shall assess the balance-of-payments situation of the Party concerned and the restrictive measures adopted or maintained under this Article, taking into account, inter alia, factors such as:

- (a) the nature and extent of the balance-of-payments difficulties;
- (b) possible effect of the restrictions on economy of the other Party; and
- (c) alternative corrective measures which may be available.

The consultations shall address the compliance of any restrictive measures with Article XII of the GATT 1994.

Article 16

Protection of Intellectual Property Rights

1. For the purposes of this Agreement the intellectual property shall mean intellectual property as defined in Article 2 of World Intellectual Property Organization Convention, signed on July 14, 1967.

2. The Parties recognize the importance of protection of intellectual property rights and shall ensure an adequate and effective implementation of the international treaties dealing with intellectual property to which they are parties. The Parties which are party to the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights in Annex 1C to the WTO Agreement (hereinafter referred to as "TRIPS Agreement") reaffirm their obligations set out therein. The Parties which are not party to the TRIPS Agreement shall follow the principles of the TRIPS Agreement.

3. Each Party shall accord to the nationals of the other Party treatment no less favourable than that it accords to its own nationals with regard to the protection of intellectual property rights subject to the provisions and exceptions provided for in Articles 3 and 5 of the TRIPS Agreement.

4. Each Party shall accord to the nationals of the other Party treatment no less favourable than that it accords to the nationals of any other country with regard to the protection of intellectual property rights in accordance with the provisions of the TRIPS Agreement, in particular Articles 4 and 5 thereof.

5. The Parties shall endeavour to ensure in their respective laws and regulations provisions for enforcement of intellectual property rights at the same level as provided for in Articles 41 through 50 of the TRIPS Agreement, so as to permit effective action against any act of infringement of intellectual property rights covered by this Agreement. Each Party ensures effective protection against unfair competition in accordance with its respective laws and regulations and Article 10bis of the Paris Convention for the Protection of Industrial Property of 20 March 1883.

6. The Parties shall cooperate in matters of intellectual property. Upon request of a Party, the Parties shall hold consultations of experts on these matters, in particular with respect to activities, relating to the existing or to future international conventions on the harmonization, administration and vindication of intellectual property rights and on activities in international organizations, such as the WTO, the World Intellectual Property Organization, as well as concerning the relations of the Parties with third parties with respect to the intellectual property matters.

7. If problems in the area of intellectual property rights protection affecting trading conditions arise, technical consultations shall take place in the Joint Committee at the request of a Party in order to find a mutually acceptable solution. Technical consultations may be conducted via any means mutually agreed by the Parties.

Article 17

State Trading Enterprises

Each Party shall ensure that its state trading enterprises operate in consistence with Article XVII of the GATT 1994, its interpretative notes and the Understanding on the Interpretation of Article XVII of the GATT 1994, which are hereby incorporated into and form part of this Agreement.

Article 18

Anti-Dumping and Countervailing Measures

1. The provisions of this Agreement shall not prevent the Parties from applying anti-dumping and countervailing measures in accordance with this Article, Articles 20 and 22 of this Agreement.

2. The Parties shall apply anti-dumping and countervailing measures in accordance with the provisions of Article VI of the GATT 1994, the Agreement on Implementation of Article VI of the GATT 1994, the Agreement on Subsidies and Countervailing Measures, in Annex 1A to the WTO Agreement (hereinafter referred to as "SCM Agreement"), taking into account the provisions of this Article, Articles 20 and 22 of this Agreement and Annex 4 "Provisions Regarding Determination of Normal Value in the Anti-Dumping Investigations" to this Agreement.

3. For the purposes of conducting anti-dumping investigations and any subsequent anti-dumping proceedings, including reviews, Serbia shall consider the EAEU Member States individually and shall not apply an anti-dumping measure with respect to imports from the EAEU as a whole.

4. For the purposes of conducting countervailing duty investigations and any subsequent countervailing duty proceedings, including reviews, Serbia shall consider the EAEU Member States individually and shall not apply a countervailing measure with respect to imports from the EAEU as a whole, unless there are subsidies within the meaning of Article XVI of the GATT 1994 and Article 1 of the SCM Agreement that are specific within the meaning of Article 2 of the SCM Agreement granted at the level of the EAEU for the producers from all EAEU Member States and such subsidies are analyzed during the countervailing duty investigation.

5. A Party considering initiating an anti-dumping or countervailing duty investigation shall notify the other Party in writing of the receipt of the application for the initiation of an investigation no later than fifteen (15) days prior to the date of the initiation of the investigation.

Article 19

Global Safeguard Measures

1. The provisions of this Agreement shall not prevent the Parties from applying global safeguard measures in accordance with this Article, Articles 20 and 22 of this Agreement.

2. The Parties shall apply global safeguard measures in accordance with the provisions of Article XIX of the GATT 1994 and the Agreement on Safeguards, in Annex 1A to the WTO Agreement (hereinafter referred to as "Agreement on

Safeguards”), taking into account the provisions of this Article, Articles 20 and 22 of this Agreement.

3. For the purposes of global safeguard investigations and application of measures as well as any subsequent proceedings, including reviews, Serbia shall consider the EAEU Member States individually and not as the EAEU as a whole. This provision shall not be construed as the obligation of Serbia to initiate an individual safeguard investigation for each EAEU Member State.

4. The Party intending to apply a global safeguard measure shall immediately provide to the other Party a written notification of all pertinent information on the initiation of an investigation, the provisional findings and the final findings of the investigation.

Article 20

Consultations

The Parties may consult on the issues related to the application of anti-dumping, countervailing, and global safeguard measures upon written request of either Party. Consultations shall take place as soon as possible and not later than thirty (30) days after receiving such written request. Such consultations shall not prevent the Parties from initiating an anti-dumping, countervailing duty or global safeguard investigation and shall not impede such investigation.

Article 21

Bilateral Safeguard Measures

1. Where, as a result of the reduction or elimination of a customs duty under this Agreement, any originating good of a Party except for the goods under tariff rate quota in accordance with Annexes 1 “List of Goods Exempted from Free Trade Regime upon Importation to the Customs Territory of the Republic of Serbia from the Member States of the Eurasian Economic Union” and 2 “List of Goods Exempted from Free Trade Regime upon Importation to the Customs Territory of the Eurasian Economic Union from the Republic of Serbia” to this Agreement is being imported into the territory of the other Party in such increased quantities, in absolute terms or relative to domestic production and under such conditions as to constitute a substantial cause of serious injury or threat thereof to the domestic industry producing like or directly competitive goods in the territory of the importing Party, the importing Party may apply a bilateral safeguard measure to the extent necessary to remedy or prevent the serious injury or threat thereof, subject to the provisions of this Article.

2. A bilateral safeguard measure shall only be applied upon demonstrating positive evidence that increased imports constitute a substantial cause of serious injury or threat thereof.

3. The Party which considers resorting to a bilateral safeguard measure in accordance with this Article shall promptly and in any case before initiating procedure preceding the imposition of a bilateral safeguard measure inform the other Party and provide all pertinent information and request for consultations. Upon the request of a Party, the Parties shall immediately enter into consultations to arrive at a mutually agreed solution. If no mutually agreed solution is reached within thirty (30) days after the receipt of the request, the importing Party may initiate the procedure preceding the imposition of a bilateral safeguard measure.

4. In critical circumstances, where delay would cause damage which would be difficult to repair, a Party may apply a provisional bilateral safeguard measure, after the initiation of the procedure, pursuant to a preliminary determination that there

is clear evidence that increased imports of an originating good of the other Party constitute a substantial cause of serious injury or threat thereof to a domestic industry.

The applying Party shall promptly and in any case before applying a provisional bilateral safeguard measure notify the other Party and shall provide the possibility for consultations. The notification shall contain all pertinent information, which shall include evidence that increased imports of an originating good of the other Party constitute a substantial cause of serious injury or threat thereof, a precise description of the good concerned and the proposed provisional measure, as well as the proposed date of introduction and expected duration. Upon the request of a Party sent within thirty (30) days after the receipt of notification under this paragraph, the Parties shall immediately enter into consultations to arrive at a mutually agreed solution. Such consultations shall not prevent the Parties from application of a provisional bilateral measure.

The duration of any provisional bilateral safeguard measure shall not exceed one hundred eighty (180) days.

The Party may apply a provisional safeguard measure only in the form of increase of the applicable rate of customs duty for the good concerned to a necessary level not exceeding the most-favoured-nation applied rate of customs duty applied at the time the provisional bilateral safeguard measure is taken.

If the procedure is terminated without application of a definitive bilateral safeguard measure, the applying Party shall promptly refund any provisional bilateral safeguard measure. In such a case the Party that applied the provisional measure shall apply the rate of customs duty applied before the provisional measure is taken and shall not initiate the procedure for the same good during two (2) years after the date of termination of the procedure.

The duration of any provisional bilateral safeguard measure shall be counted as a part of the total period of application of the bilateral safeguard measure referred in paragraph 9 of this Article.

5. The Party intending to apply a definitive bilateral safeguard measure under this Article shall promptly and in any case before applying a definitive bilateral safeguard measure notify the other Party and shall provide the possibility for consultations. The notification shall contain all pertinent information, which shall include evidence that increased imports constitute the substantial cause of serious injury or threat thereof, a precise description of the good concerned, the proposed definitive bilateral safeguard measure, the information on compensation set forth in paragraph 7 of this Article and the proposed date of introduction, expected duration and timetable for the progressive removal of the measure if relevant.

For the purposes of tariff quota allocation in accordance with paragraph 6 of this Article Serbia shall include in the notification the information on the volume of imports concerned, growth rate of these imports, import shares specified for each EAEU Member State individually as well as the amount of the tariff quota for the EAEU, the preliminary allocation of individual in-quota imports between the EAEU Member States and other factors, if any, that may influence domestic industry of Serbia.

Upon the request of the exporting Party, sent within thirty (30) days after the receipt of the notification under this paragraph, the Parties shall immediately enter into consultations to arrive at a mutually agreed solution, including compensation. If a mutually agreed solution is reached, this solution shall be laid down in writing and shall be binding upon the Parties. If no mutually agreed solution is reached within

thirty (30) days from the date of the receipt of the request, the importing Party may apply a definitive bilateral safeguard measure.

6. If the conditions set out in paragraph 1 of this Article are met, the importing Party may apply a definitive bilateral safeguard measure only in the form of tariff rate quota.

For the purposes of this Article "tariff rate quota" means the established quantity of originating goods that is allowed to be imported under the free trade regime provided according to Article 4 of this Agreement.

For the goods imported out of tariff rate quota the applicable rate of customs duty is increased to the necessary level not exceeding most-favoured-nation applied rate of customs duty applied at the time the definitive bilateral safeguard measure is taken.

The measure shall not reduce the quantity of imports of originating good concerned of a Party into the territory of the applying Party below the level of a recent period which shall be the average of the imports in the last three (3) years for which statistics are available. The level shall be determined on the basis of all imports of good concerned from a Party for the period preceding the date of the entry into force of this Agreement and imports of originating good concerned under the free trade regime provided according to Article 4 of this Agreement for the period subsequent to the date of the entry into force of this Agreement.

For the purposes of application of bilateral safeguard measures Serbia shall provide for allocation and administration of individual amounts of in-quota imports within tariff rate quota for all the EAEU Member States (hereinafter referred to as "individual quota") in accordance with this paragraph.

Serbia shall allocate individual quota for each EAEU Member State based on the following:

- (a) where there were no imports from the exporting EAEU Member State during last three (3) representative years for which statistics are available or its imports accounted for not more than 5 % of the total imports from the EAEU, individual quota allocated to this EAEU Member State shall be not less than 5 % of the tariff rate quota established for the EAEU;
- (b) the residual amount of tariff rate quota established for the EAEU shall be allocated by Serbia to other EAEU Member States proportionally to its imports of good concerned from these EAEU Member States for period mentioned in the abstract 4 of this paragraph;
- (c) in case Serbia receives the information from the other Party that an EAEU Member States has no interest in supplying the good concerned and no interest in allocation of quota, Serbia shall include the individual quota allocated to this EAEU Member State in the residual amount of tariff rate quota established for the EAEU under subparagraph (b) of this paragraph.

The EAEU may provide its proposals for the reallocation of individual quotas for the EAEU Member States in the consultations under paragraph 5 of this Article but not later than twenty-five (25) days from the date of the receipt of the request for consultations under paragraph 5 of this Article. Serbia shall reallocate individual quotas in accordance with these proposals.

7. The Party that may be affected by the measure shall be offered compensation in the form of concessions having substantially equivalent trade effect and/or concessions substantially equivalent to the value of the additional duties expected to result from the bilateral safeguard measure in relation to the imports from such Party.

The Party shall, within thirty (30) days from the date of the receipt of the request for consultations referred to in paragraph 5 of this Article, examine the information provided in order to facilitate a mutually acceptable solution of the matter. In the absence of such solution, the importing Party may apply a bilateral safeguard measure to resolve the problem, and, in the absence of mutually agreed compensation, the Party against whose good the bilateral safeguard measure is applied may take compensatory action.

The compensatory action shall be promptly notified to the other Party at least thirty (30) days before the application of a compensatory measure.

The compensatory action shall normally consist of suspension of concessions having substantially equivalent trade effects and/or concessions substantially equivalent to the value of the additional duties expected to result from the bilateral safeguard measure.

The compensatory action shall be taken only for the minimum period necessary to achieve the substantially equivalent trade effects and in any event, only while the bilateral safeguard measure under paragraph 6 of this Article is being applied. Provisional safeguard measures shall be taken into account for the determination of compensation or compensatory action.

8. The procedure preceding to the imposition of a bilateral safeguard measure shall be concluded within nine (9) months following the date of its initiation.

9. A bilateral safeguard measure shall be taken for the period not exceeding two (2) years. The period of application of a bilateral safeguard measure may be extended by up to another year if there is evidence that it is necessary to remedy or prevent serious injury or threat thereof and that the industry is adjusting. A Party shall not apply a bilateral safeguard measure again on the same good for the period of time equal to the period during which such measure had been previously applied.

10. No bilateral safeguard measure shall be applied more than twice on the same good.

11. Upon the termination of the bilateral safeguard measure, the rate of customs duty shall be the rate, which would have been in effect on the date of termination of the measure had the measure not been imposed.

12. A bilateral safeguard measure shall not be applied in the first six (6) month from the date of entry into force of this Agreement.

13. With respect to bilateral trade neither Party shall apply, with respect to the same good, at the same time a bilateral safeguard measure and a global safeguard measure.

Article 22

Communication

1. All official communication and documentation exchange between the Parties with respect to the matters covered by Articles 18 through 22 of this Agreement shall take place between competent authorities of the Parties.

2. The Parties shall provide the electronic copies of notifications and requests made under paragraphs 3, 5 through 7 of Article 21 of this Agreement on the date when the official letters of notification or request in printed format are sent. For the purposes of Article 21 of this Agreement this date shall be deemed to be the date of notification or request.

3. The Parties shall exchange information on the names and contacts of competent authorities including investigating authorities within thirty (30) days from the date of entry into force of this Agreement. The Parties shall promptly notify each other of any change to competent authorities including investigating authorities.

Article 23

Dispute Settlement

Any dispute between the Parties arising from the interpretation and/or application of this Agreement shall be settled in accordance with rules and procedures established in Annex 5 "Dispute Settlement" to this Agreement.

Article 24

Transparency and Exchange of Information

1. Each Party shall ensure, in accordance with its respective laws and regulations, that its laws and regulations of general application as well as its respective international agreements, with respect to any matter covered by this Agreement, are promptly published at the latest by the time of their entry into force or otherwise made publicly available, including wherever possible in electronic form.

2. To the maximum extent possible, each Party shall notify the other Party of any measure which, the Party considers, may materially affect the operation of this Agreement or otherwise substantially affect the other Party's interests under this Agreement.

Article 25

Electronic Commerce

The Parties recognize the growing role of electronic commerce for trade between them. With a view to supporting provisions of this Agreement related to trade in goods the Parties will cooperate in the area of electronic commerce for mutual benefit.

Article 26

Confidential Information

1. Each Party shall, in accordance with its respective laws and regulations, maintain the confidentiality of information provided in confidence by the other Party pursuant to this Agreement.

2. Nothing in this Agreement shall require a Party to furnish or allow access to information which, if disclosed, would impede law enforcement or the disclosure of which is prohibited or restricted under its laws and regulations, or otherwise be contrary to the public interest, or which would prejudice legitimate commercial interests of (any economic operator) particular enterprises, public or private.

Article 27

Annexes

The Annexes to this Agreement constitute an integral part of this Agreement.

Article 28

Joint Committee

1. The Parties hereby establish a Joint Committee comprising representatives of each Party, which shall be co-chaired by two representatives – one from the Government of Serbia at the Ministerial level or its designated representatives and the other from the EAEU and its Member States represented by a Member of the Board of the Eurasian Economic Commission. The Parties shall be represented by senior officials duly authorized for this purpose.

2. The Parties shall inform each other of their respective representatives to the Joint Committee no later than thirty (30) days before holding its session.

3. The tasks of the Joint Committee shall be:

- (a) to monitor and examine all matters related to the application and the operation of this Agreement;
- (b) to examine possibilities for further promotion of trade relations between the Parties;
- (c) to examine and submit to the Parties for consideration any amendments to this Agreement; and
- (d) to perform other activities related to any matter under this Agreement assigned to it by the Parties within the scope and objectives of this Agreement.

4. In order to fulfill its functions, the Joint Committee may establish standing or ad hoc sub-committees or working groups and entrust them with the execution of tasks on specific matters.

5. All decisions and recommendations of the Joint Committee shall be adopted by consensus of the Parties.

6. Meetings of the Joint Committee shall be held, as a rule, at least once in two (2) years, alternately in each Party, unless the Parties agree otherwise.

7. Special sessions can also be held at the request of any Party. Such sessions shall be held to the extent possible within thirty (30) days from the date of the receipt of the request in the territory of the requesting Party unless the Parties agree otherwise.

8. The Parties shall harmonize the Rules of Procedure of the Joint Committee and shall approve them at the first meeting of the Joint Committee.

Article 29

Contact Points

1. In order to ensure the effective implementation of this Agreement and to facilitate communications between the Parties on any matter covered by this Agreement each Party shall, within one (1) month from the date of entry into force of this Agreement, designate a contact point or contact points and notify the other Party of its contact point or contact points. The Parties shall notify each other promptly of any amendments to the details of their contact points.

2. The functions of the contact point of each Party shall be:

- (a) receiving concerns or enquiries expressed by the other Party;
- (b) responding to the concerns or enquiries referred to in subparagraph (a) of this paragraph, where appropriate, in collaboration with other relevant authorities of the Party.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent or restrict any contact by a Party's business sector directly with relevant authorities of the other Party.

4. On the request of a Party, the other Party's contact point or contact points shall indicate the office or official responsible for relating matter that might affect trade between the Parties and provide the required support to facilitate relevant communication.

Article 30

Term of Validity, Withdrawal and Termination

1. This Agreement is concluded for an indefinite period.

2. Each Party may terminate this Agreement by notifying the other Party of its intention to terminate this Agreement. The termination of this Agreement shall take effect on the first day of the seventh month following the month, in which the notification was received by the latter Party.

3. This Agreement shall terminate for any EAEU Member State which withdraws from the Treaty on the EAEU. Any EAEU Member State which withdraws from the Treaty on the EAEU shall ipso facto cease to be a party to this Agreement on the same date that the withdrawal from the Treaty on the EAEU takes effect. The EAEU shall notify Serbia in writing of any such withdrawal six (6) months in advance of the date on which such withdrawal should take place.

Article 31

Amendments

1. This Agreement may be amended by the mutual written consent of the Parties.

2. All amendments to this Agreement shall constitute an integral part of this Agreement and shall be done in the form of separate protocols to this Agreement which shall enter into force in accordance with Article 33 of this Agreement.

3. If any provision of the WTO Agreement or any other agreement to which both Parties are party that has been incorporated into this Agreement is amended, the Parties shall consult on whether to amend this Agreement accordingly.

Article 32

Accession of a New Member State of the EAEU

1. Any new EAEU Member State shall accede to this Agreement as mutually agreed by the Parties through negotiations on terms of any accession. Such accession shall be done by an additional protocol to this Agreement.

2. The EAEU shall without delay notify Serbia in writing of any status of a candidate country for accession to the EAEU granted to any third country as well as on any accession to the EAEU.

Article 33

Entry into Force

This Agreement shall enter into force sixty (60) days from the date of the receipt of the last written notification of the fulfilment by Serbia and the EAEU and EAEU Member States of the internal legal procedures required for entry into force of this Agreement. The notifications shall be exchanged between the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia and the Eurasian Economic Commission.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at Moscow, on this 25th day of October 2019, in two originals in the English language, both texts being equally authentic.

For the Republic of Serbia

Ana Brnabić, Prime Minister
of the Republic of Serbia

For the Republic of Armenia

Nikol Pashinyan, Prime Minister
of the Republic of Armenia

For the Republic of Belarus

Sergei Roumas, Prime Minister
of the Republic of Belarus

For the Republic of Kazakhstan

Askar Mamin, Prime Minister
of the Republic of Kazakhstan

For the Kyrgyz Republic

Mukhammedkalyi Abylgaziev, Prime
Minister of the Kyrgyz Republic

For the Russian Federation

Dmitry Medvedev, Prime Minister
of the Russian Federation

For the Eurasian Economic Union

Tigran Sargsyan, Chairman of the
Eurasian Economic Commission Board

ANNEX 1

LIST OF GOODS EXEMPTED FROM FREE TRADE REGIME

UPON IMPORTATION TO THE CUSTOMS TERRITORY

OF THE REPUBLIC OF SERBIA FROM THE MEMBER STATES OF

THE EURASIAN ECONOMIC UNION

For the purposes of this Annex:

1. "HS Code" and "Description" refer to the relevant tariff line of the Republic of Serbia and its corresponding description in effect on 1 January 2019.
2. "Special condition" means the origin of goods subject to exemptions from the free trade regime or duty-free regime of importation within amount of a tariff quota.

HS Code/Special condition	Description
1701 99 10 (Goods originating in the Republic of Armenia, the Republic of Belarus, the Republic of Kazakhstan or in the Kyrgyz Republic)	White sugar
2207 (Goods originating in the Republic of Armenia, in the Republic of Belarus, in the Republic of Kazakhstan or in the Kyrgyz Republic)	Undenatured ethyl alcohol of an alcoholic strength by volume of 80 % vol or higher; ethyl alcohol and other spirits, denatured, of any strength
2208 20 12, 2208 20 14, 2208 20 26, 2208 20 27, 2208 20 40, 2208 20 62, 2208 20 64, 2208 20 86, 2208 20 87, 2208 30, 2208 40, 2208 50, 2208 60 91, 2208 60 99, 2208 70, 2208 90 11, 2208 90 19, 2208 90 41, 2208 90 45, 2208 90 48, 2208 90 54, 2208 90 71, 2208 90 75, 2208 90 77, 2208 90 78, 2208 90 91, 2208 90 99 (Goods originating in the Republic of Armenia, in the Republic of Belarus, in the Republic of Kazakhstan or in the Kyrgyz Republic)	Undenatured ethyl alcohol of an alcoholic strength by volume of less than 80 % vol; spirits, liqueurs and other spirituous beverages
2402 10, 2402 90 (Goods originating in the Republic of Armenia, in the Republic of Belarus, in the Republic of Kazakhstan or in the Kyrgyz Republic)	Cigars, cheroots, cigarillos of tobacco or of tobacco substitutes
4012, except 4012 90	Retreaded or used pneumatic tyres of rubber
8701 10, 8701 20 10, 8701 30 00, 8701 91 10 10, 8701 91 90, 8701 92 10 11, 8701 92 10 19, 8701 93 10 10, 8701 93 90, 8701 94 10 10 (except exceeding 90 kW), 8701 94 90, 8701 95 10 10, 8701 95 90 (Goods originating in the Russian Federation)	Tractors (other than tractors of heading 8709), new

HS Code/Special condition	Description
8701 20 90, 8701 91 10 90, 8701 92 10 90, 8701 93 10 90, 8701 94 10 90, 8701 95 10 90	Tractors (other than tractors of heading 8709), used
8702 10 19, 8702 10 99, 8702 20 10 90, 8702 20 90 90, 8702 30 10 90, 8702 30 90 90, ex 8702 40 00 00, 8702 90 19, 8702 90 39, ex 8702 90 90 00	Motor vehicles for the transport of ten or more persons, including the driver, used
8703	Motor cars and other motor vehicles principally designed for the transport of persons (other than those of heading 8702), including station wagons and racing cars
8704 21 10, 8704 21 31, 8704 21 91, 8704 22 10, 8704 22 91, 8704 31 10, 8704 31 31, 8704 31 91, 8704 32 10, 8704 32 91 (Goods originating in the Russian Federation)	Motor vehicles for transport of goods, new
8704 21 39, 8704 21 99, 8704 22 99, 8704 23 99, 8704 31 39, 8704 31 99, 8704 32 99	Motor vehicles for transport of goods, used

**LIST OF GOODS SUBJECT TO THE TARIFF RATE QUOTA FOR
IMPORTATION TO THE CUSTOMS TERRITORY OF
THE REPUBLIC OF SERBIA FROM THE MEMBER STATES OF
THE EURASIAN ECONOMIC UNION**

1. The following within-quota tariff reduction shall be applied to goods originating in certain Member States of the Eurasian Economic Union in accordance with this Annex. Goods originating in other Member States of the Eurasian Economic Union shall be accorded with duty free regime of importation to the customs territory of the Republic of Serbia.

2. The Republic of Serbia shall accord duty free regime of importation of certain amounts of goods originating in the Member States of the Eurasian Economic Union as described in this Annex.

3. The out-of-quota tariff rate shall be that applied in accordance with laws and regulations of the Republic of Serbia and pursuant to Article 5 of this Agreement.

HS Code/Special condition	Description	Duty free quota quantity
0406 30 31, 0406 30 39, 0406 30 90 (Goods originating in the Republic of Armenia, in the Kyrgyz Republic or in the Republic of Kazakhstan)	Processed cheese, not grated or powdered	100 tons per year
2208 20 29, 2208 20 89 (Goods originating in the Republic of Armenia, in the Republic of Belarus, in the Kyrgyz Republic or in the Republic of Kazakhstan)	Spirits obtained by distilling grape wine or grape marc, others	50 000 liters of pure (100 %) alcohol per year
2402 20 (Goods originating in the Republic of Armenia, in the Republic of Belarus, in the Kyrgyz Republic or in the Republic of Kazakhstan)	Cigarettes containing tobacco	2 000 000 thousand items per year

ANNEX 2
LIST OF GOODS EXEMPTED FROM FREE TRADE REGIME
UPON IMPORTATION TO THE CUSTOMS TERRITORY
OF THE EURASIAN ECONOMIC UNION
FROM THE REPUBLIC OF SERBIA

For the purposes of this Annex:

1. "HS Code" and "Description" refer to the relevant tariff line of the EAEU and its corresponding description as based on the Foreign Economic Activity Commodity Nomenclature of the EAEU, approved by the Decision of the Eurasian Economic Commission Council dated July 16, 2012, Number 54, as of 1 January 2019.

2. The Eurasian Economic Union shall accord duty-free importation within amount of a tariff rate quota for goods originating in the Republic of Serbia as described in this Annex.

HS Code	Description
0207	Meat and edible offal, of the poultry of heading 0105, fresh, chilled or frozen
0406 30, except 0406 30 100 0	Processed cheese, not grated or powdered
1701 99 100	White sugar
2204 10	Sparkling wine
2207	Undenatured ethyl alcohol of an alcoholic strength by volume of 80 % vol or higher; ethyl alcohol and other spirits, denatured, of any strength
2208 20 120 0, 2208 20 140 0, 2208 20 260 0, 2208 20 270 0, 2208 20 400 0, 2208 20 620 0, 2208 20 640 0, 2208 20 860 0, 2208 20 870 0, 2208 30, 2208 40, 2208 50, 2208 60, 2208 70, 2208 90 110 0, 2208 90 190 0, 2208 90 410 0, 2208 90 450 0, 2208 90 540 0, 2208 90 560, 2208 90 690, 2208 90 750 0, 2208 90 770, 2208 90 780, 2208 90 910 0, 2208 90 990 0	Undenatured ethyl alcohol of an alcoholic strength by volume of less than 80 % vol; spirits, liqueurs and other spirituous beverages
2402 10, 2402 90	Cigars, cheroots, cigarillos of tobacco or of tobacco substitutes
4012, except 4012 90	Retreaded or used pneumatic tyres of rubber

5205	Cotton yarn (other than sewing thread), containing 85 % or more by weight of cotton, not put up for retail sale
5208	Woven fabrics of cotton, containing 85 % or more by weight of cotton, weighing not more than 200 g/m ²
5209	Woven fabrics of cotton, containing 85 % or more by weight of cotton, weighing more than 200 g/m ²
5210	Woven fabrics of cotton, containing less than 85 % by weight of cotton, mixed mainly or solely with man-made fibres, weighing not more than 200 g/m ²
5211	Woven fabrics of cotton, containing less than 85 % by weight of cotton, mixed mainly or solely with man-made fibres, weighing more than 200 g/m ²
5212	Other woven fabrics of cotton
58	Special woven fabrics; tufted textile fabrics; lace; tapestries; trimmings; embroidery
8414 30, except 8414 30 200 1, 8414 30 810 1, 8414 30 890 1	Compressors of a kind used in refrigerating equipment
8701	Tractors (other than tractors of heading 8709)
8702 10 19, 8702 10 99, 8702 20 19, 8702 20 99, 8702 30 19, 8702 30 99, ex 8702 40, 8702 90 19, 8702 90 39, ex 8702 90 80	Motor vehicles for the transport of ten or more persons, including the driver, used
8703	Motor cars and other motor vehicles principally designed for the transport of persons (other than those of heading 8702), including station wagons and racing cars
8704 21 390, 8704 21 990, 8704 22 990, 8704 23 990, 8704 31 390, 8704 31 990, 8704 32 990	Motor vehicles for transport of goods, used

**LIST OF GOODS SUBJECT TO THE TARIFF RATE QUOTA
FOR IMPORTATION TO THE CUSTOMS TERRITORY OF THE
EURASIAN ECONOMIC UNION FROM THE REPUBLIC OF SERBIA**

1. The following within-quota tariff reduction shall be applied to goods originating in the Republic of Serbia in accordance with this Annex.

2. The Eurasian Economic Union shall accord duty free regime of importation of certain amounts of goods originating in the Republic of Serbia as described in this Annex.

3. The out-of-quota tariff rate shall be that applied in accordance with laws and regulations of the Eurasian Economic Union and its Member States and pursuant to Article 5 of this Agreement.

4. The Eurasian Economic Union shall accord duty free regime of importation for "Glarus cheese with herbs", "Buttercase cheese" and "Cheese made of goat's or sheep's milk" under HS Codes 0406 90 690 0, 0406 90 740 0, 0406 90 860 0, 0406 90 890 0, 0406 90 920 0, 0406 90 930 0, 0406 90 990 1, 0406 90 990 9. Preferential tariff treatment for such goods shall be granted in case there is an additional mark "Glarus cheese with herbs" or "Buttercase cheese" or "Cheese made of goat's or sheep's milk" in box 8 of the Certificate of Origin.

HS Code	Description	Duty free quota quantity
0406 90 690 0, 0406 90 740 0, 0406 90 860 0, 0406 90 890 0, 0406 90 920 0, 0406 90 930 0, 0406 90 990 1, 0406 90 990 9	Other cheese	400 tons per year
2208 20 290 0, 2208 20 890 0	Spirits obtained by distilling grape wine or grape marc, others	35 000 liters of pure (100 %) alcohol per year
2402 20	Cigarettes containing tobacco	2 000 000 thousand items per year

ANNEX 3
RULES OF ORIGIN

Article 1

Scope

The Rules of Origin provided for in this Annex shall be applied for the purposes of granting preferential tariff treatment in accordance with this Agreement.

Article 2

Terms and Definitions

For the purposes of these Rules:

(a) “**applicant**” means a person who has applied to the authorized body of the exporting Party for obtaining a certificate of origin and who confirms and is responsible for the accuracy of information about goods specified in the certificate of origin. The producer, exporter, consignor or their authorized representatives may act as applicants;

(b) “**authorized body**” means a body (organization) designated by a Party to issue (confirm) certificates of origin;

(c) “**certificate of non-manipulation**” means a document issued by the customs authority of a transit third party, confirming that the goods have been kept under customs control and have not been altered or processed (except for operations to preserve the condition of goods) within its territory;

(d) “**certificate of origin**” means a document issued by an authorized body that indicates the country of origin of a good;

(e) “**consignment**” means goods that are delivered simultaneously covered by one or more transport (shipping) documents to the address of a single consignee from a single consignor as well as goods that are sent over single delivery postal bill or transported as baggage by a single person crossing the border;

(f) “**consignor**” means a person named in transport (shipping) documents, which according to the accepted obligations delivers or intends to deliver goods to the carrier;

(g) “**consignee**” means a person named in transport (shipping) documents, which according to the accepted obligations receives or intends to receive goods from the carrier;

(h) “**criterion of sufficient working (processing)**” means one of the origin criteria, according to which if two or more countries participate in the manufacture of a good, such good shall be considered as originating in the country where the last substantial working (processing) takes place;

(i) “**customs value**” means value determined in accordance with the provisions laid down in the Agreement on Implementation of Article VII of the GATT 1994;

(j) “**declaration of origin**” means commercial or other document related to the goods that contains a statement on the country of origin of goods, made by producer, exporter or consignor;

(k) “**exporter**” means a person that is a party to the foreign trade agreement (contract) that sells goods to the importer;

(l) “**ex-works price**” means the price of goods to be paid according to the ex-works terms under the International Rules for the Interpretation of Commercial

Terms “Incoterms” excluding the amount of any internal taxes which are, or may be, refunded when the goods are exported. This price shall be that payable to the producer who has subjected the goods to working (processing) for the last time before sale;

(m) “**goods**” means any products, including thermal, electrical and other types of energy and vehicles being moved across the customs border (with the exception of vehicles engaged in international transport of passengers and goods), even if intended for later use in another manufacturing operation as a material;

(n) “**Harmonized system**” means current version of the Harmonized Commodity Description and Coding System defined by the International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System of 14 June 1983;

(o) “**importer**” means a person that is a party to the foreign trade agreement (contract) that buys goods from the exporter;

(p) “**material**” means any ingredient, raw material, component or part, used in the production (manufacture) of a good;

(q) “**non-originating material**” means material that is not considered as originating in a Party in accordance with these Rules or material of unknown origin;

(r) “**production (manufacture)**” means performance of any type of manufacturing or technological operations aimed at creation or obtainment of a good;

(s) “**third party**” means a customs territory of a non-party to this Agreement;

(t) “**verification authority**” means a competent governmental authority designated by a Party to control the issuance of the certificates of origin and the declarations of origin, the accuracy of information specified therein and to verify whether producers meet the origin criteria provided for in these Rules.

Article 3

Origin Criteria

For the purposes of these Rules goods shall be considered as originating in a Party if they are:

(a) wholly obtained or produced in such Party as provided for in Article 4 of these Rules; or

(b) produced in a Party using non-originating materials and satisfy the criteria of sufficient working (processing) provided for in Article 5 of these Rules; or

(c) produced in one or more Parties exclusively from originating materials from those Parties in accordance with Article 6 of these Rules.

Article 4

Wholly Obtained or Produced Goods

The following goods shall be considered as wholly obtained or produced in a Party:

(a) minerals, mineral products or other natural resources extracted from the subsoil or from the territorial sea or from the seabed or resulting from processing of atmospheric air within the territory of a Party as well as atmospheric air or its separation products obtained therein;

(b) vegetable goods grown and (or) harvested in the territory of a Party;

(c) live animals born and raised in the territory of a Party;

(d) goods obtained in a Party from live animals;

- (e) goods obtained by hunting or fishing in the territory of a Party;
- (f) goods of sea fishing and other marine goods taken outside the territorial waters of a Party by ships registered or recorded in a Party and flying its flag;
- (g) goods manufactured aboard a factory ship exclusively from goods referred to in subparagraph (f) of this Article originating from a Party, provided that such factory ship is registered or recorded in a Party and flying its flag;
- (h) goods extracted from seabed or marine subsoil outside the territorial sea of a Party, provided that a Party has sole rights to exploit such seabed or marine subsoil;
- (i) waste and scrap (secondary raw materials) resulting from manufacturing or other processing operations or consumption in the territory of a Party, provided that they are fit only for the recovery of raw materials;
- (j) goods produced in outer space on board spacecrafts that belong to a Party or are leased (chartered) by it;
- (k) goods produced or obtained in the territory of a Party exclusively from goods referred to in subparagraphs (a) through (j) of this Article.

Article 5

Criterion of Sufficient Working (Processing)

1. Goods shall be considered to have undergone sufficient working (processing) in a Party if the value of non-originating materials used in that working (processing) does not exceed fifty (50) percent of the value of exported goods.
2. The value of non-originating materials used in the working (processing) shall be determined as their customs value at the time of importation into the Party where the working (processing) takes place.

If in accordance with the laws and regulations of a Party customs value of materials is not being determined and if their origin is unknown the value of materials shall be determined as equal to the earliest ascertained price paid for such materials in the territory of a Party where the working (processing) takes place.

The value of the goods exported from a Party shall be determined on the basis of the ex-works price.

Article 6

Cumulation of Origin

Notwithstanding the provisions of subparagraph (b) of Article 3 of these Rules the goods or materials originating in a Party which are used as material in the manufacture of a good in another Party shall be considered as originating in such Party where the last operations other than those referred to in paragraph 1 of Article 7 of these Rules have been carried out. The origin of such materials shall be confirmed by a certificate of origin (Form CT-2) issued by an authorized body.

Article 7

Insufficient Working or Processing

1. The following operations do not meet the criteria of sufficient working (processing):
 - (a) preserving operations that are necessary to ensure that a good retains its condition during storage and (or) transportation;

(b) operations to prepare the goods for sale and (or) transportation (splitting up of consignments, forming of consignments, sorting, repacking), disassembly and assembly of packages;

(c) washing, cleaning, removal of dust, oil, paint or other coverings;

(d) ironing or pressing of textiles (any type of fibre and yarn, woven fabrics of all types of fibres and yarn and articles thereof);

(e) painting, polishing, varnishing, coating (impregnating) with oil or other substances;

(f) husking, partial or total bleaching, polishing and glazing of cereals and rice;

(g) freezing, defrosting;

(h) operations of colouring, dissolving or blending sugar, including blending with other materials, or forming sugar lumps;

(i) peeling, removing seeds, stones, shells and cutting of fruits, nuts and vegetables;

(j) sharpening, grinding or cutting which do not lead to a sufficient difference of a good from original components;

(k) sifting, screening, sorting, classifying, grading, matching (including the making-up of sets of articles);

(l) placing in bottles, cans, flasks, bags, cases, boxes and other packaging operations;

(m) simple operations of assembly or disassembly of goods into parts;

(n) engraving, affixing or printing trademarks, logos, labels and other like distinguishing signs on goods or their packaging;

(o) mixing of goods (components) which does not lead to a sufficient difference of good from the original components;

(p) slaughter of animals;

(q) cutting (sorting) of meat, fish;

(r) using (exploitation) of goods as intended; or

(s) a combination of two or more operations specified above.

2. If in respect of a good the criterion of sufficient working (processing) is being fulfilled solely by performing operations specified in paragraph 1 of this Article such goods shall not be considered as originating in a Party, in which these operations take place.

3. For the purposes of paragraph 1 of this Article "simple operations" shall mean operations which do not require special knowledge (skills), or machines, apparatus and equipment specially designed for those operations.

Article 8

Special Cases of Origin Determination

1. Accessories, spare parts and tools, intended for use with machinery, equipment, apparatus or vehicles shall be considered as originating in the same Party as the machines, equipment, apparatus or vehicles, provided that such accessories, spare parts and tools are imported and used together with these machines, equipment, apparatus or vehicles in configuration and quantities in which

they are usually delivered with such goods in accordance with the technical documentation.

2. Package, in which the goods are imported, is considered to be originating in the same Party as the goods, except where the package in accordance with the General Rule 5 for the Interpretation of the Harmonized System shall be declared separately from the goods. In this case the country of origin of package shall be determined separately from the country of origin of the goods.

3. If a package, in which the goods are imported, is considered to be originating in the same Party as the goods, only the package in which goods are sold in retail shall be taken into consideration for the purposes of determining the origin of goods.

4. Unassembled or disassembled goods and bulk goods transported by instalments due to reason of impossibility of delivery in a single consignment due to the limitations of production or transportation facilities, for the purposes of determination of origin such goods shall be considered as a single good where it is so desired by the an applicant, provided that all its components are delivered from the same customs territory from the same exporter to the same importer under a single contract and provided that other conditions are met as defined by the customs laws and regulations of the importing Party.

5. Origin of thermal and electrical energy, machinery, equipment and tools, any other goods that are not incorporated into goods but the use of which in the manufacture of such goods can be demonstrated to be a part of that production shall not be taken into account for the purposes of determining the origin of goods.

6. Goods classified as set in accordance with the General Rule 3 for the Interpretation of the Harmonised System shall be regarded as originating if all the components included in the set considered as originating materials. Nevertheless, set consisting of originating and non-originating components shall be considered as originating provided that the value of the non-originating components does not exceed fifteen (15) percent of the ex-works price of the set.

Article 9

Direct Consignment

1. The direct consignment means transportation of goods from the territory of one Party into the territory of the other Party without transit through the territory of any third party.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, goods may be transported through territories of third parties due to geographic, transport, technical or economic reasons, provided that during such transportation, including during temporary storage of the goods in territories of those third parties, the goods shall be under customs control (surveillance).

3. An importer shall submit appropriate documentary evidence to the customs authority of the importing Party confirming that the conditions set out in paragraph 2 of this Article have been fulfilled. Such evidence shall be provided to the customs authority of the importing Party by submission of any of the following documents:

(a) a certificate of non-manipulation provided by the customs authority of the transit third party;

(b) other documents issued by the customs authority of the third party, which provide a precise description of goods, the date of transshipment (transfer) of goods

and names of vehicles, and certify the conditions under which goods were in that transit third party;

(c) transport (shipping) documents certified by customs authority of the third party confirming the route of transportation of goods from the exporting Party through that transit third party.

4. Direct consignment shall be considered to be fulfilled also for goods, purchased by importer at exhibitions or fairs, under the following conditions:

(a) goods were delivered from the territory of one Party to the territory of a third party, where the exhibition or fair takes place, and remained under the customs control (surveillance) during such event;

(b) goods were not used for any purpose other than demonstration from the moment they were sent to the fair or exhibition;

(c) goods are imported into the territory of the Party in the same condition in which they were sent to the territory of a third party disregarding changes in their condition due to natural deterioration or loss under normal conditions of transport and storage.

Article 10

Conditions for Granting the Free Trade Regime

1. The goods shall benefit from the free trade regime in the territories of the Parties if they meet the origin criteria provided for in these Rules and simultaneously the following conditions are met:

(a) a valid and duly completed certificate of origin (Form CT-2) or in cases defined in Article 13 of these Rules, a declaration of origin made out in accordance with the requirements defined in these Rules shall be submitted to the customs authority of the importing Party, except for the circumstances provided for in Article 14 of these Rules;

(b) the conditions of direct consignment of goods, provided for in Article 9 of these Rules are met;

(c) the requirements for administrative cooperation, provided for in Article 15 of these Rules are met.

2. The goods, the origin of which was not determined or the origin of which has been determined, but the free trade regime cannot be granted to these goods, shall be imported into the importing Party in accordance with the requirements of the tariff and non-tariff regulation of such Party.

3. In respect of the goods referred to in paragraph 2 of this Article, the free trade regime may be granted in the territories of the Parties after the release of goods, provided that:

(a) the conditions provided for in paragraph 1 of this Article are met;

(b) the period of twelve (12) months from the date of registration of the customs declaration in the importing Party has not expired.

4. The free trade regime shall be granted after the release of goods under the conditions stipulated in these Rules and in accordance with the procedure defined by the customs laws and regulations of the importing Party.

5. The free trade regime cannot be granted in accordance with paragraph 4 of this Article, in case of detection of falsification of the certificate of origin (Form CT-2) or a declaration of origin, as well as failure to meet the conditions stipulated in paragraph 3 of this Article.

Article 11

Grounds for Denial the Free Trade Regime

1. The customs authority of a Party shall deny granting the free trade regime to goods imported from the other Party in the following cases:

(a) one (or more) of the conditions for granting the free trade regime referred to in paragraph 1 of Article 10 of these Rules are not met;

(b) the goods specified in the certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin) cannot be identified with the goods declared upon customs declaration;

(c) the verification authority of the exporting Party has informed that the certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin) had not been issued (is falsified), had been annulled (withdrawn), or had been issued on the basis of invalid, incorrect or incomplete documents and (or) information;

(d) within six (6) months from the date of the request, referred to in paragraph 5 of Article 15 of these Rules (or within eight (8) months from the date of the request, if the exporting Party has requested to extend the period of verification in accordance with paragraph 6 of Article 15 of these Rules), a response regarding the requested certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin) has not been received from the verification authority of the exporting Party, or if there is a case provided for in paragraph 8 of Article 15 of these Rules;

(e) the actual weight of delivered goods exceeds the weight specified in the certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin) by more than five (5) percent;

(f) original certificate of origin (Form CT-2) in hard copy has not been submitted at the request of customs authority of the importing Party in the cases provided for in paragraph 4 of Article 13 and paragraph 3 of Article 14 of these Rules;

(g) verification visit undertaken in accordance with Article 16 of these Rules does not allow to determine the origin of the goods or indicates the inconsistency of the goods with the origin criteria;

(h) within sixty (60) days from the date of dispatch of the request for verification visit, stipulated in paragraph 2 of Article 16 of these Rules, a written consent is not obtained or a refusal to conduct such verification visit is received.

2. The presence of errors (misprints) and/or minor discrepancies made when filling out the certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin), that do not affect the accuracy and substance of the information contained in such certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin), and do not give rise to doubt as to the origin of goods, do not constitute grounds for denial of granting the free trade regime.

Article 12

Certificate of Origin

1. In order to confirm the origin of goods for the purpose of obtaining the free trade regime certificate of origin (Form CT-2) made in accordance with the form provided for in Annex 1 to these Rules and duly completed in accordance with the requirements provided for in this Article and Article 18 of these Rules shall be submitted to the customs authority of the importing Party.

2. The certificate of origin (Form CT-2) submitted to the customs authority of the importing Party shall be original and in hard copy, except in the case provided for in paragraph 2 of Article 14 of these Rules.

3. The certificate of origin (Form CT-2) shall be issued by an authorized body on the basis of the request of an applicant (documents and data submitted by

him) before or at the time of exportation of the goods in all cases where the goods meet the requirements of these Rules.

4. The certificate of origin (Form CT-2) shall be issued for goods under one consignment and shall be valid for the purposes of granting the free trade regime for a period of twelve (12) months from the date of issuance of the certificate of origin (Form CT-2) by the authorized body.

5. The actual weight of delivered goods shall not exceed the weight specified in the certificate of origin (Form CT-2) by more than five (5) percent.

6. The certificate of origin (Form CT-2) may be issued also after the exportation of goods on the basis of a written request of the applicant. In this case, the applicant shall additionally submit to the authorized body a customs declaration with the appropriate note of the customs authority, confirming the actual exportation of the goods. The note of the customs authority must be dated earlier than the date of issuance of the certificate of origin (Form CT-2).

When customs declaration is carried out electronically, an electronic notification of the customs authority on crossing the border may be submitted. If customs declaration is not applied when goods are exported from a Party, the documents which confirm the dispatch of goods from the territory of this Party shall be submitted to the authorized body.

In this case in Box 5 of the certificate of origin (Form CT-2) it shall be stated: "Issued retrospectively" or "Выдан впоследствии".

7. In case of loss or damage of the certificate of origin (Form CT-2), its officially certified duplicate shall be issued. When issuing a duplicate, the date of its issuance shall be indicated in Box 12 "Certification" ("Удостоверение"), and the mark "Duplicate" or "Дубликат" shall be made in Box 5 "For official use" ("Для служебных отметок"), along with the number and date of issuance of the lost or damaged original certificate of origin (Form CT-2). A duplicate certificate of origin (Form CT-2) shall be valid from the date of issuance of the original certificate of origin (Form CT-2). The validity of a duplicate certificate of origin (Form CT-2) for the purposes of obtaining the free trade regime shall not exceed twelve (12) months from the date of issuance of the original certificate of origin (Form CT-2).

8. Instead of a certificate of origin (Form CT-2) cancelled for any reason or when needed to reissue previously issued certificate of origin (Form CT-2) upon the reasonable request of the applicant, the authorized body may issue a new certificate of origin (Form CT-2). In this case, mark "Issued instead of certificate of origin Form CT-2" or "Выдан взамен сертификата формы СТ-2" shall be made in Box 5, along with the number and date of the cancelled (reissued) certificate of origin (Form CT-2). The certificate of origin (Form CT-2) issued instead of another certificate of origin (Form CT-2) shall be assigned with a new registration number.

9. In the case of transportation of goods between the Parties which have not undergone working (processing) other than preservation and packaging operations as well as operations to prepare them for sale and transportation, the authorized body of the Party may issue a replacement certificate instead of certificate of origin (Form CT-2).

A replacement certificate of origin (Form CT-2) shall be issued based on the certificate of origin (Form CT-2) issued by the authorized body of the Party from the territory of which such goods exported into the territory of the other Party, and confirm the country of origin stated in such certificate of origin (Form CT-2).

In this case, mark "Issued on the basis of certificate Form CT-2" or "Выдан на основании сертификата формы СТ-2" or shall be entered in Box 5, along with the

number and date of the certificate of origin (Form CT-2) issued by the exporting Party and the issuing authorized body.

10. The authorized body that has issued a certificate of origin (Form CT-2), as well as the applicant, shall keep copy of the certificate, and of any documents relating to it, including those submitted by the applicant, for at least three (3) years from the date of issuance of a certificate of origin (Form CT-2).

Article 13

Declaration of Origin

1. In order to confirm the origin of goods in a small consignment, customs value of which does not exceed the amount equivalent to five thousand (5000) Euro, a certificate of origin (Form CT-2) is not required to be presented to customs authority of the importing Party for purposes of obtaining the free trade regime. In this case, a declaration of origin can be submitted, made out in accordance with Annex 2 to these Rules.

2. The validity of the declaration of origin for the purpose of granting the free trade regime shall not exceed twelve (12) months from the date on which it was signed by the producer, exporter or consignor.

3. The actual weight of delivered goods shall not exceed the weight specified in the declaration of origin by more than five (5) percent.

4. In case where the customs authority of the importing Party has evidence that information on the origin of goods stated in the declaration of origin may be unreliable then customs authority of the importing Party may require to submit the certificate of origin (Form CT-2).

5. Producer, exporter or consignor making out statement about the country of origin of goods in the declaration of origin shall submit at the request of the verification authority of the exporting Party all the documents and information necessary to confirm the origin of goods in accordance with these Rules.

6. Producer, exporter or consignor shall keep the declaration of origin, as well as any documents relating to it, confirming the origin of goods, for at least three (3) years from the date of its signing.

7. Declaration of origin shall be made in hard copy and shall be signed personally by the authorized representative of the producer, exporter or consignor of the goods, indicating his name and surname.

Article 14

Cases when Documentary Proof of Origin is not Required

1. When importing consignments of originating goods, customs value of which does not exceed the amount equivalent to two hundred (200) Euro, declaration of origin or certificate of origin (Form CT-2) shall not be required in order to obtain the free trade regime, provided that such importation is not a part of series of consignments, which may reasonably be considered to have been undertaken or arranged for the purposes of avoiding the submission of certificate of origin (Form CT-2) or declaration of origin.

2. In case of Electronic Origin Certification and Verification System (hereinafter referred to as "EOCVS") referred to in Article 17 of these Rules is developed and implemented, the original certificate of origin (Form CT-2) in hard copy may not be submitted during customs declaration of goods. In this case, the date and number of such certificate of origin (Form CT-2) shall be specified in the customs declaration.

3. If the customs authority of the importing Party has reasonable doubts on the origin of the goods for which the free trade regime is claimed, and (or) there is a discrepancy in the information contained in the EOCVS, or the corresponding information is not available in the EOCVS, the customs authority of the importing Party may require to submit the original certificate of origin (Form CT-2) in hard copy.

Article 15

Administrative Cooperation

1. Prior to the issuance of the certificates of origin (Form CT-2) in accordance with these Rules, the Parties shall provide each other through the Eurasian Economic Commission and the Ministry of Finance – Customs Administration of the Republic of Serbia, respectively, with:

(a) samples of certificates of origin (Form CT-2) and additional sheets of the certificates of origin (Form CT-2) including the information on the security features of the certificates of origin (Form CT-2);

(b) specimen impressions of stamps of the authorized bodies (these specimen impressions must be original and legible, to allow for their unambiguous identification for authenticity);

(c) information on the names and addresses of the authorized bodies;

(d) information on the names and addresses of the verification authorities.

2. The Ministry of Finance – Customs Administration of the Republic of Serbia and the Eurasian Economic Commission shall be notified in advance, in the same manner, on any changes related to samples and information referred to in paragraph 1 of this Article.

Such notification shall include information on the date from which new stamps of the Party's authorized body shall be used, and on stamps, for which specimen impressions had been provided earlier, instead of which or in addition to which they shall be used.

The exchange of information referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article shall be in the English or Russian language.

3. In case of failure to provide information specified in paragraphs 1 and 2 of this Article, and (or) in the case where such information does not meet the requirements set out in paragraphs 1 and 2 of this Article, the free trade regime shall not be granted to the imported goods.

4. The customs authorities of the Parties shall carry out the subsequent verification of certificates of origin (Form CT-2) and declarations of origin either randomly or in case of reasonable doubt of the customs authority of the importing Party regarding the authenticity of documents or accuracy of information contained therein.

5. In cases, referred to in paragraph 4 of this Article, the customs authority of the importing Party may reasonably request the verification authority to confirm the authenticity of the certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin) and (or) the accuracy of information, contained therein, and also provide additional or clarifying information, including on fulfillment of the origin criterion, and (or) copies of the documents, on the basis of which the certificate of origin (Form CT-2) was issued, including copies of commercial documents (records, invoices, contracts, etc.) issued in third parties.

The verification request shall be accompanied with a copy of the certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin) which is subject to verification.

The verification request shall be made in the English or Russian language.

The verification request shall indicate the reasons for its submission and (or) any other additional information which specifies what information in the certificate of origin (Form CT-2) (declaration of origin) might be inaccurate, except for the cases of verification carried out on a random basis.

6. When customs authority of the importing Party sends a request to the verification authority in accordance with paragraph 5 of this Article, the verification authority shall carry out verification as soon as possible and information with its results, including all requested information, shall be sent to the requesting customs authority within six (6) months from the date of the request.

In exceptional circumstances the exporting Party may send to the requesting customs authority of the importing Party reasonable request to extend the period for response to the verification request by two (2) months. Such a request shall be made within the six- (6) month period as is specified in the first abstract of this paragraph.

These results must clearly indicate whether the documents are authentic and whether the specific goods can be considered as originating in the Party, as well as whether other requirements of these Rules are met.

In the event of a decision to annul a certificate of origin (Form CT-2) or to invalidate the declaration of origin, the verification authority of the exporting Party shall, as soon as possible, inform the customs authority of the importing Party of such a decision.

7. The customs authority of the importing Party shall send a copy of verification request to the verification authority of the exporting Party officially as well as by e-mail using the addresses received in accordance with the procedure stipulated by third abstract of this paragraph.

Verification authority of the exporting Party shall immediately confirm to the requesting customs authority of the importing Party the receipt of the request received by e-mail.

The customs authorities and the verification authorities of the Parties shall exchange the information regarding methods of communication and e-mail addresses that will be used in such exchange within the verification procedures under these Rules.

8. If the results of verification do not allow to establish the authenticity of the certificates of origin (Form CT-2) (declarations of origin) and the accuracy of information stated therein, and also in case if additional or clarifying information, including information on compliance with the origin criteria on the origin of goods, copies of documents, including those on the basis of which the certificate of origin (Form CT-2) had been issued, are not presented, the free trade regime shall not be granted.

Article 16

Verification Visit

1. If the customs authority of the importing Party is not satisfied with the outcomes of the verification referred to in Article 15 of these Rules, it may, under exceptional circumstances, request verification visit to the exporting Party to review the records of the verified person referred to in Articles 12 and 13 of these Rules and (or) observe premises (territories) used in the manufacture of the goods.

2. Verification visit shall be carried out by the Verification Team consisting of the representatives of the competent authorities of the importing and the exporting

Parties on the territory of the exporting Party in order to check whether the goods of the verified person and (or) conditions of their manufacture comply with the requirements of these Rules, by inspecting the location of the verified person and (or) premises (territories) used in the manufacture of the goods.

For the purposes of this Article the verified person means an exporter and (or) producer of the goods of the exporting Party whose goods are subject of the verification visit.

For the purposes of this Article the subject of the verification visit means the goods in respect of which the verification visit has been requested and documentary proofs of origin have been issued.

Verification visit shall be conducted in accordance with the respective laws and regulations of the exporting Party.

3. In order to conduct a verification visit the customs authority of the importing Party shall send a written request with its intention to conduct the verification visit (hereinafter referred to as "the request for verification visit") to the verification authority of the exporting Party.

4. The request for verification visit shall be reasonable, as comprehensive as possible and shall include, inter alia:

- (a) name of the customs authority of the importing Party issuing the request;
- (b) name of the verified person;
- (c) subject of the proposed verification visit, including reference to the goods and to the reasonable doubts regarding their origin;
- (d) preliminary information regarding the representatives of the competent authorities who will take part in the verification visit;
- (e) other additional information indicating the reasonable grounds to conduct the verification visit.

5. Verification authority of the exporting Party shall send written consent or refusal to conduct the verification visit within sixty (60) days from the date of dispatch of the request for verification visit.

The exporting Party shall, within this deadline, obtain consent or refusal to conduct the verification visit from the verified person. The verified person shall be informed on the fact that the denial to conduct verification visit shall be considered as a due ground for the denial of the free trade regime by the customs authority of the importing Party to the goods in question.

6. Where a response referred to in paragraph 5 of this Article is not obtained within sixty (60) days from the date of dispatch of the request for verification visit pursuant to paragraph 3 of this Article or a refusal to conduct such verification visit is received, the importing Party issuing the request shall deny the free trade regime to the previously imported goods in respect of which the verification visit has been requested.

7. Any verification visit shall be launched within sixty (60) days from the date of the receipt of written consent and finished within a reasonable period of time, but no later than one hundred and fifty (150) days from the date of receipt of the written consent.

8. Competent authorities of the exporting and the importing Parties and the verified person shall provide an efficient cooperation required for the verification visit conducted by the Verification Team.

If there are obstacles made by the verified person or other person of the inspected Party during the verification visit, which result in the absence of possibility to conduct the verification visit, the importing Party has the right to deny the free trade regime to the goods which are subject of the verification visit. This information shall be indicated in the report on the results of the verification visit.

9. During the verification visit the Verification Team has the right to request from the verified person any documents and information, including accounting data, related to the subject of the verification visit.

10. The results of the verification visit shall be documented in the English language in the form of a report on the results of the verification request.

Report on the results of the verification request shall contain at least the following information:

- names of the competent authorities conducting the verification visit, including the names and positions of the Verification Team members;
- name of the verified person;
- information about goods which are subject of the verification visit;
- dates of the verification visit;
- grounds for the verification visit, including description of the initial doubts about the origin of the goods being verified, the requisites of the written consent to conduct verification visit;
- information about premises and (or) territories where the verification takes place;
- where applicable, description of the actual production process of the verified goods;
- outcomes (finding) of the verification visit that clearly indicate the compliance or non-compliance of the verified goods with the requirements of these Rules.

11. The Verification Team conducting the verification visit shall send to the verified person the report on the results of such verification not later than two hundred (200) days from the date of the receipt of written consent.

12. The importing Party may temporary suspend the free trade regime to the goods similar to those which are subject of the verification visit from the date of dispatch of the request for verification visit till the obtaining of results of the verification visit (approval of report on the results of verification request). In case of such suspension the goods can be released without granting the free trade regime in accordance with the requirements of the importing Party's respective laws and regulations.

The free trade regime shall be granted in accordance with respective laws and regulations of the importing Party based on the results of verification visit, indicating that goods which are subject of verification visit meet the requirements of these Rules.

For the purposes of this paragraph the similar goods are goods classified by the same code of Harmonized System and having the same description as those goods which are the subject of verification visit, manufactured by the same producer or sold by the same exporter as those goods which are the subject of the verification visit.

13. All costs of the Verification Team related to the participation of representatives of the importing Party in the verification visit shall be borne by the importing Party.

Article 17

Development and Implementation of the Electronic

Origin Certification and Verification System

1. The Parties shall endeavour to implement the EOCVS no later than two (2) years from the date of entry into force of this Agreement.

2. The EOCVS shall be based on the information exchange on issued certificates of origin (Form CT-2) between the authorized bodies and the customs authorities of the Parties. Such information exchange should enable:

(a) non-submission to the customs authority of the importing Party of the original certificate of origin (Form CT-2) in hard copy when customs declaration of goods is carried out electronically;

(b) verification by the customs authority of the importing Party of the authenticity and content of the certificates of origin (Form CT-2) issued by the authorized body of the exporting Party.

3. For the purpose of developing and implementing the EOCVS, the Parties shall establish an expert working group.

4. The rules for the exchange of information within the EOCVS, including technical conditions, shall be defined separately.

Article 18

Requirements and Procedures for Completing of the Certificate of Origin

1. The certificate of origin (Form CT-2) shall be issued and completed by printing (except in cases specified below) in the English or Russian language on paper with a protective netting or protective color field in A4 format (210 x 297 mm) with a density of at least 25 g/sq. m and produced typographically.

2. The use of facsimile signatures of persons and presence of erasures, corrections and (or) additions, not certified by the authorized body, are not allowed in the certificates of origin (Form CT-2).

3. Corrections and (or) additions to the certificate of origin (Form CT-2) shall be made by striking out erroneous information and typing or handwriting of correct information, which shall be certified by stamp of the authorized body, that previously issued the certificate of origin (Form CT-2).

4. The certificate of origin (Form CT-2) shall be completed in accordance with the following requirements:

(a) in Box 1 – “Consignor/exporter (name and address)” (“Грузоотправитель/ экспортер (наименование и адрес)”) the name of consignor/exporter and his full address and country shall be entered. If the consignor and exporter are different persons, it shall be specified that the consignor (name and address) acts on behalf (“to order”) of the exporter (name and address). If the consignor/exporter is a natural person, his surname, name and address shall be entered;

(b) in Box 2 – “The consignee/importer (name and address)” (“Грузополучатель/ импортер (наименование и адрес)”) the name of the consignee (importer), and his full address and country shall be entered. If the

consignee and the importer are different persons, it shall be specified that the consignee (name and address) acts on behalf (“to order”) of the importer (name and address). If the consignee/importer is a natural person, his surname, name and address shall be entered;

(c) in Box 3 – “Means of transport and route (as far as known)” (“Средства транспорта и маршрут следования (насколько это известно)”) means of transport and route, as far as known, shall be entered;

(d) in Box 4– the registration number of the certificate of origin (Form СТ-2), the Party that has issued the certificate of origin (Form СТ-2), and the Party for which the certificate of origin (Form СТ-2) is to be submitted shall be entered. The registration number may be indicated by handwriting or stamping;

(e) in Box 5 – “For official use” (“Для служебных отметок”) official marks of authorized body of the countries of export, transit, and (or) the receipt of goods shall be entered by handwriting or stamping, as well as, if necessary, the following marks: “Дубликат” or “Duplicate”, “Выдан взамен сертификата формы СТ-2” or “Issued instead of certificate Form СТ-2”, “Выдан впоследствии” or “Issued retrospectively”, “Выдан на основании сертификата формы СТ-2” or “Issued on the basis of certificate Form СТ-2” and other records. Handwritten records shall be certified as provided for in paragraph 3 of this Article;

(f) in Box 6 – “№”, the item number of the goods shall be entered;

(g) in Box 7 – “Number and kind of packages” (“Количество мест и вид упаковки”) the number and kind of packages shall be entered;

(h) in Box 8 – “Description of goods” (“Описание товара”) the commercial name of goods shall be entered, as well as other information allowing to identify the goods with those declared for the purpose of customs declaration. In case of insufficient space in Box 8, an additional sheet(s) of the certificate of origin (Form СТ-2) (the form of the additional sheet is given in Annex 1 to these Rules) may be used, and shall be completed in the prescribed manner (certified by signature, stamp and assigned the same registration number as the one entered in Box 4 of the certificate of origin (Form СТ-2));

(i) in Box 9 – “Origin criterion” (“Критерий происхождения”) the following origin criteria shall be entered:

“P” – good is wholly obtained in the Party;

“Y” – good is sufficiently worked (processed) in the Party stating the percentage of the value of non-originating material used in the manufacture in the value of exported goods (for example, “Y 15 %”);

“Pk” – good is considered as originating based on the cumulation principle.

The origin criteria shall be respectively entered for all goods stated in Box 9;

(j) in Box 10 – “Quantity of goods” (“Количество товара”) gross weight (kg), and (or) other quantitative characteristics of the goods shall be entered;

(k) in Box 11 – “Number and date of invoice” (“Номер и дата счета-фактуры”) numbers and dates of all invoices for goods for which the certificate of origin (Form СТ-2) is issued shall be entered;

(l) in Box 12 – “Certification” (“Удостоверение”) authorized body’s name, address, stamp and date of issuance of the certificate of origin (Form СТ-2) (duplicate) shall be entered, as well as signature, surname and name (initials) of the

person, authorized to approve the certificate of origin (Form CT-2) (duplicate). The date, surname and name (initials) of the authorized person may be entered by handwriting or stamping.

If information on the full name of authorized body of a Party in the English or Russian language are given in the stamp impression, additional entering of the referred information in this Box is not compulsory.

Stamp impression must be clear to allow where necessary the verification of its authenticity;

(m) in Box 13 – “Declaration by the applicant” (“Декларация заявителя”) country where the goods were wholly obtained or sufficiently worked (processed) (the EAEU Member State or Serbia), the date of declaration of the information on the country of origin shall be entered, as well as applicant’s stamp (if any), signature, name and initials. The date and applicant’s name and initials may be entered by handwriting or stamping.

5. Completing the certificate of origin (Form CT-2) on the reverse side of the form shall not be allowed.

Article 19

Transitional Provisions

Within one (1) year from the date of entry into force of this Agreement the authorized bodies may use the certificates of origin (Form CT-2) other than the form set out in Annex 1 to these Rules that are in use by the Parties. Such certificates of origin (Form CT-2) shall be completed taking into account the requirements set forth in Article 18 of these Rules.

ANNEX 1
to the Rules of Origin

**Certificate of origin (Form CT-2) and additional sheet
of certificate of origin (Form CT-2)**

I. Certificate of origin (Form CT-2)

(in Russian)

1. Грузоотправитель/экспортер (наименование и адрес)			4. № _____ Сертификат о происхождении товара Форма СТ-2		
2. Грузополучатель/импортер (наименование и адрес)			Выдан в _____ <small>(наименование страны)</small> Для предоставления в _____ <small>(наименование страны)</small>		
3. Средства транспорта и маршрут следования (насколько это известно)			5. Для служебных отметок		
6. №	7. Количество мест и вид упаковки	8. Описание товара	9. Критерий происхождения	10. Количество товара	11. Номер и дата счета-фактуры
12. Удостоверение Настоящим удостоверяется на основе проведенного контроля, что декларация заявителя соответствует действительности			13. Декларация заявителя Нижеподписавшийся заявляет, что вышеприведенные сведения соответствуют действительности, что все товары полностью произведены или подвергнуты достаточной обработке (переработке) в _____ <small>(наименование страны)</small> и что они отвечают требованиям происхождения, установленным в отношении таких товаров		
.....				
Подпись	Дата	Печать	Подпись	Дата	Печать

(in English)

1. Consignor/exporter (name and address)			4. № _____ Certificate of origin Form CT-2		
2. Consignee/importer (name and address)			Issued in _____ (country) For submission to _____ (country)		
3. Means of transport and route (as far as known)			5. For official use		
6. №	7. Number and kind of packages	8. Description of goods	9. Origin criterion	10. Quantity of goods	11. Number and date of invoice
12. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the applicant is correct Signature Date Stamp			13. Declaration by the applicant The undersigned hereby declares that the above details are correct: that all goods were produced or underwent sufficient processing in _____ (country) and that they comply with the origin requirements specified for these goods Signature Date Stamp		

II. Additional sheet of certificate of origin (Form CT-2)

(in Russian)

6. №	7. Количество мест и вид упаковки	8. Описание товара	9. Критерий происхождения	10. Количество товара	11. Номер и дата счета-фактуры
12. Удостоверение Настоящим удостоверяется на основе проведенного контроля, что декларация заявителя соответствует действительности Подпись Дата Печать			13. Декларация заявителя Нижеподписавшийся заявляет, что вышеприведенные сведения соответствуют действительности, что все товары полностью произведены или подвергнуты достаточной обработке (переработке) в _____ (наименование страны) и что они отвечают требованиям происхождения, установленным в отношении таких товаров Подпись Дата Печать		

(in English)

6. №	7. Number and kind of packages	8. Description of goods	9. Origin criterion	10. Quantity of goods	11. Number and date of invoice
12. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the applicant is correct Signature Date Stamp			13. Declaration by the applicant The undersigned hereby declares that the above details are correct: that all goods were produced or underwent sufficient processing in _____ (country) and that they comply with the origin requirements specified for these goods Signature Date Stamp		

ANNEX 2
to the Rules of Origin

DECLARATION OF ORIGIN

Declaration of origin means statement about the country of origin of goods made out by the producer, exporter or consignor in the form of the following entry in the English or Russian language.

In English:

The exporter _____^{"1"} declares that the country of origin of goods covered by this document is _____^{"2"} ..

_____^{"3"} .

Date, Signature

Notes:

"1" - name of the exporter, producer or consignor of goods in accordance with accompanying documents;

"2" - name of country of origin of goods;

"3" - signature, surname and name of authorized representative of producer, exporter, or consignor.

In Russian:

Экспортер _____^{"1"} заявляет, что страной происхождения товаров, _____^{"2"} в _____^{"2"} настоящем документе, является _____^{"2"} .

_____^{"3"} .

Дата, подпись

Примечания:

"1" - указывается наименование изготовителя, экспортера или грузоотправителем товаров согласно товаросопроводительным документам;

"2" - указывается наименование страны происхождения товаров;

"3" - указывается подпись, фамилия и имя уполномоченного представителя изготовителя экспортера или грузоотправителя.

ANNEX 4
PROVISIONS REGARDING DETERMINATION OF NORMAL VALUE
IN THE ANTI-DUMPING INVESTIGATIONS

The Parties have agreed as follows:

For the purposes of an anti-dumping investigation and any subsequent anti-dumping proceedings, including reviews, each Party shall not apply any methodology for determination of the normal value of the like product destined for consumption in the domestic market of the exporting Party based on surrogate country data in whole or in part, pursuant to paragraph 2.7 of Article 2 of the Anti-Dumping Agreement or the second Supplementary Provision to paragraph 1 of Article VI of the GATT 1994 contained in Annex I to the GATT 1994 (Notes and Supplementary Provisions).

For the purposes of an anti-dumping investigation and any subsequent anti-dumping proceedings, including reviews, each Party shall not apply any methodology that permits to disregard or adjust costs data pertaining to producers and (or) exporters of the like product destined for consumption in the domestic market of the exporting Party in cases when an investigating authority concludes that because of any specific characteristics of the market of the factors of production used in manufacturing of the like product:

(a) a particular market situation exists on the market of the like product; and
(or)

(b) costs data kept in the records of producers or exporters of the product under investigation does not reasonably reflect the costs associated with the production and sale of the product under consideration where the records suitably and sufficiently correspond to or reproduce those costs actually incurred by those exporters or producers.

ANNEX 5
DISPUTE SETTLEMENT

Article 1

Objectives

The objective of this Annex is to provide for an effective, efficient and transparent mechanism for the settlement of disputes arising under this Agreement with a view to arriving at, where possible, a mutually agreed solution.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Annex:

(a) "Arbitral Panel" means an Arbitral Panel established pursuant to Article 8 of this Annex;

(b) "disputing Parties" means both the complaining Party and the Party complained against. The Member States of the Eurasian Economic Union and the Eurasian Economic Union may act jointly or individually as a disputing Party. In the latter case if a measure is taken by a Member State of the Eurasian Economic Union, such Member State of the Eurasian Economic Union shall be a disputing Party, and if a measure is taken by the Eurasian Economic Union, it shall be a disputing Party;

(c) "complaining Party" means a Party making a claim;

(d) "Party complained against" means a Party against which a claim is made;

(e) "arbitrator" means a member of an Arbitral Panel established under Article 8 of this Annex;

(f) "Chair" means the arbitrator who serves as the Chair of the Arbitral Panel;

(g) "assistant" means a person who, under the terms of appointment of an arbitrator, conducts, researches or provides assistance to the arbitrator;

(h) "days" means calendar days, including weekends and holidays.

Article 3

Scope of Application

Unless this Agreement provides otherwise the provisions of this Annex shall apply to any disputes between the Parties arising from interpretation and/or application of the provisions of this Agreement whenever a Party considers that a measure of the other Party is inconsistent with an obligation under the provisions of this Agreement or the other Party has failed to carry out its obligations under this Agreement.

Article 4

Information Exchange

The distribution among the Member States of the Eurasian Economic Union and the Eurasian Economic Union of any procedural document relating to any dispute arising under this Agreement shall not be viewed as a violation of the provisions on confidentiality under this Agreement and/or the Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization, done on 15 April 1994.

Article 5

Consultations

1. The disputing Parties shall make every attempt to settle any dispute with respect to any matter referred to in Article 3 of this Annex through consultations in order to reach a mutually agreed solution.

2. A request for consultations shall be submitted in writing to the Party complained against through its contact point designated in accordance with Article 29 of this Agreement and shall give the reasons for the request, including identification of any measure or other matter at issue and an indication of the factual and legal basis for the complaint. The Joint Committee should be informed on the submission of such a request.

3. If a request for consultations has been submitted in accordance with paragraph 2 of this Article, the Party complained against shall promptly reply to the request in writing within ten (10) days from the date of its receipt and shall enter into consultations with the complaining Party in good faith within thirty (30) days from the date of receipt of the request in order to reach a mutually acceptable solution.

4. Consultations in cases of urgency, including those regarding perishable goods, shall be held within fifteen (15) days from the date of receipt of the request.

5. Periods of time specified in paragraphs 3 and 4 of this Article may be changed by agreement of the disputing Parties.

6. During consultations each disputing Party shall provide sufficient factual information so as to allow a complete examination of the manner in which the measure in force or proposed, or any other issue, could affect the operation and application of this Agreement.

7. The consultations, in particular all information disclosed and positions taken by the disputing Parties during these proceedings, shall be confidential and without prejudice to the rights of either disputing Party in any further proceeding. The disputing Parties shall treat any confidential or proprietary information exchanged in the course of consultations on the same basis as the Party providing the information.

8. During consultations under this Article, each disputing Party shall ensure the participation of personnel of their competent governmental authorities or other regulatory bodies with the relevant knowledge/expertise in the matter subject to the consultations.

9. Consultations shall take place, unless the disputing Parties agree otherwise, on the territory of the Party complained against. Upon agreement of the disputing Parties, the consultations may take place by any technological means available.

Article 6

Good Offices, Conciliation or Mediation

1. The Parties may at any stage of any dispute settlement procedure under this Annex have recourse to good offices, conciliation or mediation. Good offices, conciliation or mediation may begin at any time and be suspended or terminated by either Party at any time.

2. Proceedings involving good offices, conciliation and mediation, and in particular positions taken by the disputing Parties during those proceedings, shall be confidential and without prejudice to the rights of either disputing Party in any further proceeding.

Article 7

Request for Establishment of an Arbitral Panel

1. The complaining Party that made a request for consultations under Article 5 of this Annex or mediation as provided for in Article 6 of this Annex may request in writing the establishment of an Arbitral Panel if:

(a) the Party complained against does not comply with the periods of time in accordance with paragraph 3 or 4 of Article 5 of this Annex;

(b) the disputing Parties jointly consider that consultations under Article 5 of this Annex have failed to settle the dispute within sixty (60) days or in cases of urgency, including those regarding perishable goods within thirty (30) days, from the date of receipt of the request for consultations referred to in paragraph 3 of Article 5 of this Annex; or

(c) the Party complained against fails to comply with the mutually agreed solution elaborated during consultations under Article 5 of this Annex.

2. The request for the establishment of an Arbitral Panel shall be made in writing to the Party complained against through its contact point designated in accordance with Article 29 of this Agreement and the Joint Committee should be informed on the submission of such a request. The complaining Party shall identify in its request the specific measure at issue and explain how such measure constitutes a breach of the covered provisions in a manner sufficient to present the factual and legal basis for the complaint clearly. The Party complained against shall immediately acknowledge receipt of the request by way of notification to the complaining Party indicating the date on which the request was received and the Joint Committee should be informed on the receipt of such a request.

3. Unless the disputing Parties agree otherwise within twenty (20) days from the date of receipt of the request for the establishment of an Arbitral Panel, the terms of reference of an Arbitral Panel shall be:

“To examine, in the light of the relevant provisions of the Free Trade Agreement between the Eurasian Economic Union and its Member States, of the one part, and the Republic of Serbia, of the other part, the matter referred to in the request for the establishment of an Arbitral Panel pursuant to Article 7 of Annex 5 to this Agreement, to rule on the conformity of the measure in question with the provisions referred to in Article 3 of Annex 5 to this Agreement and to make findings of facts, the applicability of relevant provisions and the basic rationale for any findings and recommendations and to deliver a report in accordance with Article 12 of Annex 5 to this Agreement.”.

If the disputing Parties agree on other terms of reference of an Arbitral Panel, they shall notify the agreed terms of reference to an Arbitral Panel within the time period set out in paragraph 3 of this Article.

4. In cases of urgency, including those concerning perishable goods, the disputing Parties shall make every effort to accelerate the establishment of an Arbitral Panel to the greatest extent possible.

Article 8

Composition and Establishment of an Arbitral Panel

1. An Arbitral Panel shall consist of three (3) arbitrators.

2. Within thirty (30) days from the receipt of the request to establish an Arbitral Panel by the Party complained against each disputing Party shall appoint an arbitrator.

All arbitrators shall:

(a) have expertise and/or experience in law, international trade, other matters covered by this Agreement, or the resolution of disputes arising under international trade agreements;

(b) be chosen strictly on the basis of objectivity, impartiality, reliability and sound judgment;

(c) be independent of, and not be affiliated with or take instructions from any disputing Party;

(d) serve in their individual capacities and not take instructions from any organization or government, or be affiliated with the government of any of the disputing Parties;

(e) disclose to the disputing Parties any information which may give rise to justifiable doubts as to their independence or impartiality inter alia direct or indirect conflicts of interest in respect of the matter at hand;

(f) be nationals of states having diplomatic relations both with the Republic of Serbia and the Member States of the Eurasian Economic Union; and

(g) not have dealt with the dispute previously in any capacity, including in accordance with Article 6 of this Annex.

3. Within fifteen (15) days of the appointment of the second arbitrator, the appointed arbitrators shall choose by mutual agreement the Chair of an Arbitral Panel who shall not fall under any of the following disqualifying criteria:

(a) being a national of a Member State of the Eurasian Economic Union or the Republic of Serbia; or

(b) having permanent place of residence in the territory of a Member State of the Eurasian Economic Union or the Republic of Serbia.

4. If the necessary appointments have not been made within the periods of time specified in paragraph 2 of this Article, either disputing Party may, unless otherwise agreed by the disputing Parties, invite the President of the International Court of Justice (hereinafter referred to as "ICJ") to be the appointing authority. In case the President of the ICJ is a national of a Member State of the Eurasian Economic Union or the Republic of Serbia or is incapable to realize this appointing function, the Vice-President of the ICJ or the officer next in seniority who is not a national of a Member State of the Eurasian Economic Union or the Republic of Serbia and who is capable to realize this appointing function shall be requested to make the necessary appointments.

5. If an arbitrator appointed under this Article during dispute settlement procedures, resigns or becomes unable to act, a successor arbitrator shall be appointed within fifteen (15) days in accordance with the procedure prescribed for in paragraph 2 of this Article and the successor shall have all the powers and duties of the original arbitrator. Any period of time applicable to the proceeding shall be suspended beginning on the date when the arbitrator resigns or becomes unable to act and ending on the date when a replacement is selected.

6. The date of establishment of the Arbitral Panel shall be the date on which the Chair of the Arbitral Panel accepted the appointment.

Article 9

Functions of an Arbitral Panel

1. The function of an Arbitral Panel established pursuant to Article 8 of this Annex shall be the following:

(a) to make an objective assessment of the matter before it, including an objective examination of the facts of the case, the applicability of the provisions of this Agreement cited by the disputing Parties and whether the Party complained against has failed to carry out its obligations under this Agreement;

(b) to set out, in its decisions and reports, the findings of facts, the basic rationale behind any findings and rulings necessary for the resolution of the dispute referred to it as it deems appropriate;

(c) to consult the disputing Parties regularly and provide adequate opportunities for the development of a mutually agreed solution to the dispute;

(d) to determine at the request of a disputing Party the conformity of any implementing measures and/or relevant suspension of benefits with its final report.

2. An Arbitral Panel established under this Annex shall interpret the provisions of this Agreement in accordance with customary rules of interpretation of public international law. The reports and rulings of the Arbitration Panel cannot add to or diminish the rights and obligations of the Parties provided in the provisions referred to in this Agreement.

Article 10

Proceedings of an Arbitral Panel

1. An Arbitral Panel proceedings shall be conducted in accordance with the provisions of this Article.

2. Subject to paragraph 1 of this Article, an Arbitral Panel shall regulate its own rules, and procedures in relation to the rights of the disputing Parties to be heard and its deliberations, in consultation with the disputing Parties. On the request of the disputing Parties or on its own initiative an Arbitral Panel may, after consultation with the disputing Parties, adopt additional rules and procedures which do not conflict with the provisions of this Article.

3. After consulting with the disputing Parties, an Arbitral Panel shall within ten (10) days after its establishment fix the timetable for an Arbitral Panel proceedings. In cases of urgency, including those involving perishable goods that rapidly lose their trade value, an Arbitral Panel and the Parties shall make every effort to accelerate the proceedings to the greatest extent possible. The timetable shall include precise deadlines for written submissions by the disputing Parties. Modifications to such timetable may be made by an Arbitral Panel in consultation with the disputing Parties.

4. Upon request of a disputing Party or on its own initiative, an Arbitral Panel may, at its discretion, seek information and/or advice on any scientific or technical matter from any person or body which it deems appropriate. Before an Arbitral Panel seeks such information and/or advice, it shall inform the disputing Parties. Any information and/or advice so obtained shall be submitted to the disputing Parties for comment. Where an Arbitral Panel takes the information and/or advice into account in the preparation of its report, it shall also take into account any comment by the disputing Parties on the information and/or advice. The information and/or advice shall be non-binding.

5. An Arbitral Panel shall make every effort to draft its procedural decisions, findings and rulings by consensus, provided that where an Arbitral Panel is unable to reach consensus such procedural decisions, findings and rulings may be made by majority vote. An Arbitral Panel shall indicate the different opinions of the arbitrators on matters not unanimously agreed in its report not disclosing which arbitrators are associated with majority or minority opinions.

6. The hearings of an Arbitral Panel shall be closed to the public, unless the disputing Parties agree otherwise.

7. The disputing Parties shall be given the opportunity to attend any of the presentations, statements or rebuttals in the proceedings. Any information provided or written submission made by a disputing Party to an Arbitral Panel, including any comment on the descriptive part of the initial report and response to the questions put by an Arbitral Panel, shall be made available to the other disputing Party.

8. The deliberations of an Arbitral Panel and the documents submitted to it shall be kept confidential. For its internal deliberations, an Arbitral Panel shall meet in closed session where only arbitrators take part. An Arbitral Panel may also permit its assistants to be present at its deliberations. The disputing Parties shall be present at the meetings only when invited by an Arbitral Panel to appear before it.

9. Nothing in this Annex shall preclude a disputing Party from disclosing statements of its own positions to the public. A disputing Party shall treat as confidential information submitted by the other disputing Party to an Arbitral Panel which that other disputing Party has designated as confidential. A disputing Party shall also, upon request of a Party, provide a non-confidential summary of the information contained in its written submissions that could be disclosed to the public.

10. The venue for hearings shall be decided by mutual agreement of the disputing Parties. If there is no agreement, the venue shall alternate between the capitals of the disputing Parties with the first hearing to be held in the capital of the Party complained against. If the Eurasian Economic Union acts as a disputing Party in accordance with the provisions of this Annex, the respective alternate hearings shall be held in Moscow, Russian Federation.

Article 11

Suspension and Termination of Proceedings

1. The Arbitral Panel shall, upon the joint request of the disputing Parties, suspend its work at any time for a period not exceeding twelve (12) consecutive months from the date of receipt of such joint request. In such event, the disputing Parties shall jointly notify, in writing, the Chair of the Arbitral Panel and the Joint Committee shall be informed on such notification. Within this period, either disputing Party may authorize the Arbitral Panel to resume its work by notifying, in writing, the Chair of the Arbitral Panel and the other disputing Party. If the work of the Arbitral Panel has been continuously suspended for more than twelve (12) months, the authority for the establishment of the Arbitral Panel shall lapse (and the dispute settlement procedure shall be terminated) unless the disputing Parties otherwise agree. In the event of a suspension of the work of the Arbitral Panel, the relevant time periods under this Annex shall be extended by the same period of time for which the work of the Arbitral Panel was suspended.

2. The Arbitral Panel proceedings shall be terminated upon the joint request of the disputing Parties at any time before the issuance of the final report of the Arbitration Panel. In such event, the disputing Parties shall jointly notify the Chair of the Arbitral Panel and the Joint Committee shall be informed on such notification.

Article 12

Reports of the Arbitral Panel

1. The reports of the Arbitral Panel shall be drafted without the presence of the disputing Parties and shall be based on the relevant provisions of this Agreement, the submissions and arguments of the disputing Parties and any information and/or advice provided to it in accordance with paragraph 4 of Article 10 of this Annex.

2. The Arbitral Panel shall issue its initial report within ninety (90) days, or sixty (60) days in cases of urgency, including those concerning perishable goods, from the date of establishment of the Arbitral Panel. The initial report shall contain, inter alia, both the descriptive sections and the Arbitral Panel's findings of facts, the applicability of the relevant provisions, the basic rationale behind any findings, recommendations that it makes and conclusions.

3. In exceptional circumstances, if the Arbitral Panel considers it cannot issue its initial report within the periods of time specified in paragraph 2 of this Article, the Chair of the Arbitral Panel shall notify, in writing, the disputing Parties of the reasons for the delay together with an estimate of the period within which it will issue its initial report and the Joint Committee shall be informed on such notification. Any delay shall not exceed a further period of thirty (30) days unless the disputing Parties agree otherwise.

4. Any disputing Party may submit written comment on the initial report to the Arbitral Panel within fifteen (15) days of its receipt unless the disputing Parties agree otherwise. Such written comment may be subject for comments of the other disputing Party that shall be provided within six (6) days of its receipt. If no comments are received from any Party within the comment period, the interim report shall be considered as the final report.

5. After considering any written comment submitted by the disputing Parties on the initial report and making any further examination, the Arbitral Panel shall present to the disputing Parties its final report containing a ruling on the dispute and an original award within thirty (30) days of issuance of the initial report, unless the disputing Parties agree otherwise. In cases of urgency, including those involving perishable goods, the Arbitral Panel shall make every effort to present its final report within fifteen (15) days of issuance of the initial report, unless the disputing Parties agree otherwise.

6. When the Arbitral Panel considers that this deadline cannot be met, the Chair of the Arbitral Panel shall notify the Parties in writing, stating the reasons for the delay and the date on which the Arbitral Panel plans to deliver its final report. The Arbitral Panel shall, under no circumstances, deliver its final report later than one hundred fifty (150) days or eighty (80) days in cases of urgency, including those concerning perishable goods, from the date of establishment of the Arbitral Panel.

7. If in its final report, the Arbitral Panel finds that a measure of Party complained against does not conform with this Agreement, it shall include in its findings and ruling a recommendation to remove the non-conformity.

8. The disputing Parties shall publicly release the final report of the Arbitral Panel within fifteen (15) days from the date of its receipt, subject to the protection of confidential information, unless any disputing Party objects. In this case the final report shall still be released for all Parties to this Agreement seven (7) days after the report is presented to the disputing Parties.

9. The decisions and reports of the Arbitral Panel shall be accepted unconditionally by the Parties. They shall not create any rights or obligations with respect to natural or legal persons. The ruling of the Arbitral Panel is without appeal.

Article 13

Request for Clarifications

1. Within ten (10) days after the date of receipt of the final report, a disputing Party may submit a written request to the Arbitral Panel for clarification of any determinations or recommendations in the final report that the Party considers ambiguous. The Arbitral Panel shall respond to the request within ten (10) days after the date of receipt of such request.

2. The submission of a request pursuant to paragraph 1 of this Article shall not affect the time periods referred to in Article 14 and Article 17 of this Annex unless the Arbitral Panel decides otherwise.

Article 14

Implementation of the Ruling

1. The disputing Parties shall take all necessary measures to comply with the ruling of the Arbitral Panel without undue delay.

2. Within thirty (30) days from the receipt of the final report of the Arbitral Panel, the Party complained against shall notify the complaining Party of the following:

(a) the measures it intends to implement in order to comply with obligation stipulated in paragraph 1 of this Article; and

(b) the period of time required to comply with the final ruling of the Arbitral Panel.

The Joint Committee shall be informed on such notification.

Article 15

Reasonable Period of Time

1. If immediate compliance with the ruling of the Arbitral Panel is not possible, the disputing Parties shall endeavor to mutually agree on the length of the reasonable period of time to comply with the final report of the Arbitral Panel.

2. In case of disagreements between the disputing Parties on the proposed period of time for compliance pursuant to paragraph 2 (b) of Article 14 of this Annex, either disputing Party may request in writing the original Arbitral Panel to determine the length of the reasonable time period to comply with the ruling. Such request shall be notified simultaneously to the other disputing Party and the Joint Committee shall be informed on such request. The Arbitral Panel shall deliver its decision containing a determination of the reasonable period of time and the reasons for such determination to the disputing Parties within thirty (30) days from the date of receipt of the request.

3. When the Arbitral Panel considers that it cannot determine the reasonable period of time within the timeframe set in paragraph 2 of this Article, it shall inform the disputing Parties in writing of the reasons for the delay together with an estimate of the period within which it will issue its decision. Any delay shall not exceed a further period of thirty (30) days unless the disputing Parties agree otherwise.

4. The disputing Parties may at all times continue to seek mutually satisfactory resolution on the implementation of the final report of the Arbitral Panel.

5. The Party complained against shall notify the complaining Party in writing of any measure adopted to put an end to the non-compliance of its obligations under this Agreement and to comply with the Arbitral Panel ruling at least thirty (30) days before the expiry of the reasonable period of time. The Joint Committee shall be informed on such notification.

6. The disputing Parties may agree to extend the reasonable period of time.

Article 16

Compliance Review

1. In the event that there is a disagreement between the disputing Parties concerning consistency of any measure taken to comply with the final report of the Arbitral Panel where practicable immediately or within the reasonable period of time as determined pursuant to Article 15 of this Annex the complaining Party may request in writing the original Arbitral Panel to rule on the matter.

2. The request to the Arbitral Panel under paragraph 1 of this Article may only be made after the earlier of:

(a) the expiry of the reasonable period of time as determined under Article 15 of this Annex; or

(b) a notification to the complaining Party by the Party complained against that it has complied with the obligation under paragraph 1 of Article 14 of this Annex, including a description of how the Party complained against has complied with such obligation.

The request shall identify any measure at issue and shall explain how that measure constitutes a breach of the covered provisions in a manner sufficient to present the legal basis for the complaint clearly.

3. The Arbitral Panel shall make an objective assessment of the matter before it, including an objective assessment of:

(a) the factual aspects of any implementation action taken by the Party complained against; and

(b) whether the Party complained against has complied with the obligation under paragraph 1 of Article 14 of this Annex.

4. The Arbitral Panel shall deliver its decision to the disputing Parties within thirty (30) days of the date of receipt of the request under paragraph 1 of this Article. The report shall contain the determination of the Arbitral Panel and the reasons for its determination.

5. When the Arbitral Panel considers that it cannot provide its report within time frame specified in paragraph 4 of this Article, it shall inform the disputing Parties in writing of the reasons for the delay together with an estimate of the period within which it will submit its report. Any delay shall not exceed a further period of thirty (30) days unless the disputing Parties agree otherwise.

6. In the event that any arbitrator of the original Arbitral Panel is no longer available, the procedures set out in Article 8 of this Annex shall apply.

Article 17

Temporary Remedies in Case of Non-Compliance

1. If the Party complained against does not comply with the ruling of the Arbitral Panel where practicable immediately or within the reasonable period of time determined pursuant to Article 15 of this Annex or:

(a) fails to deliver a notification of any measure taken to comply within the deadline referred to in Article 14 of this Annex or before the date of expiry of the reasonable period of time;

(b) notifies the complaining Party that it does not intend to comply with the ruling of the Arbitral Panel; and/or

(c) if the original Arbitral Panel determines that the Party complained against did not comply with the ruling of the Arbitral Panel in accordance with Article 14 of this Annex

the Party complained against shall, if so requested by the complaining Party, enter into consultations with a view to agreeing on a mutually acceptable temporary compensation. If no such agreement has been reached within twenty (20) days from the receipt of the request, the complaining Party shall be entitled, upon written notification to the Party complained against, to suspend concessions or other benefits granted under this Agreement in respect of the Party complained against but only equivalent to those affected by the measure that the Arbitral Panel has found not to be in conformity with this Agreement. Such notification shall be made at least thirty (30) days before the date on which the suspension is due to take effect. The Joint Committee shall be informed of such notification.

2. In considering which benefits to suspend, the complaining Party should first seek to suspend concessions or other obligations granted under this Agreement in the same sector or sectors as that affected by the measure that the Arbitral Panel has found not to be in conformity with this Agreement. If the complaining Party considers that it is not practicable or effective to suspend concessions or other obligations granted under this Agreement in the same sector or sectors it may suspend concessions or other obligations granted under this Agreement in other sectors.

3. Within fifteen (15) days from the receipt of such notification, the Party complained against may request the original Arbitral Panel to rule on whether the concessions or other benefits granted under this Agreement which the complaining Party intends to suspend are equivalent to those affected by the measure found not to be in conformity with this Agreement, and whether the proposed suspension is in accordance with paragraphs 1 and 2 of this Article. The ruling of the Arbitral Panel shall be given within thirty (30) days from the receipt of such request and shall be accepted unconditionally by the Parties. Benefits shall not be suspended until the Arbitral Panel has issued its ruling.

4. The suspension of the concessions or other obligations granted under this Agreement shall be temporary and be applied by the complaining Party, only until:

(a) any measure taken to comply which the final report of the Arbitral Panel has found to be inconsistent with the covered provisions has been withdrawn or amended so as to bring the Party complained against into conformity with those provisions;

(b) the Arbitral Panel decides that the compliance measure is compatible with the award and with the provisions of this Agreement; or

(c) the Parties have otherwise settled the dispute or reached mutually agreed solution.

5. Upon request of a disputing Party, the original Arbitral Panel shall rule on the conformity with its final report of any implementing measure adopted after the suspension of concessions or other obligations granted under this Agreement and, in light of such rulings, whether the suspension of benefits should be terminated or

modified. The rulings of the Arbitral Panel shall be made within thirty (30) days from the date of the receipt of such request.

Article 18

General Provisions

All notifications, requests and replies made pursuant to this Annex shall be in writing.

Article 19

Mutually Agreed Solution

1. The disputing Parties may reach a mutually agreed solution at any time with respect to any dispute referred to in Article 3 of this Annex.

2. If a mutually agreed solution is reached during the Arbitral Panel or mediation procedure, the disputing Parties shall jointly notify that solution Chair of the Arbitral Panel or the mediator, respectively and the Joint Committee shall be informed on such notification. Upon such notification, the Arbitral Panel or the mediation procedure shall be terminated.

3. Each Party shall take measures necessary to implement the mutually agreed solution within the agreed time period.

4. No later than at the expiry of the agreed time period the implementing Party shall inform the other Party, in writing, of any measure that it has taken to implement the mutually agreed solution.

Article 20

Time Limits

All time limits laid down in this Annex, shall be counted in calendar days, from the day (when a notice, notification, communication or proposal is received) following the act or fact to which they refer unless otherwise specified. If the last day of such period is an official holiday or a non-work day in the Party of the addressee, the period is extended until the first work day which follows. Official holidays or non-work days occurring during the running of the period of time are included in calculating the period.

Any time limit referred to in this Annex may be modified by mutual agreement of the disputing Parties.

The Arbitral Panel may at any time propose to the Parties to modify any time limit referred to in this Annex, stating the reasons for the proposal.

Article 21

Remuneration and Expenses

1. Unless the disputing Parties agree otherwise:

(a) each disputing Party shall bear the costs of its appointed arbitrator, its own expenses and legal costs derived from the participation in the Arbitral Panel or mediation procedure; and

(b) the costs of the Chair of the Arbitral Panel, the mediator and other expenses associated with the conduct of the Arbitral Panel proceedings shall be borne in equal parts by the disputing Parties.

2. Upon request of a disputing Party, the Arbitral Panel may decide on the expenses referred to in subparagraph (b) of paragraph 1 of this Article taking into account the particular circumstances of the case.

Article 22

Language

1. All proceedings pursuant to this Annex shall be conducted in the English language.

2. Any documents submitted for use in the proceedings pursuant to this Annex shall be in the English language. If any original document is not in the English language, the disputing Party submitting it shall provide an English language translation of such document.

**СПОРАЗУМ О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ
ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, С ЈЕДНЕ СТРАНЕ И ЕВРОАЗИЈСКЕ
ЕКОНОМСКЕ УНИЈЕ И ЊЕНИХ ДРЖАВА ЧЛАНИЦА, С ДРУГЕ СТРАНЕ**

Република Србија (у даљем тексту: Србија), с једне стране и Евроазијска економска унија (у даљем тексту: ЕАЕУ) и Република Јерменија, Република Белорусија, Република Казахстан, Киргиска Република, Руска Федерација (у даљем тексту: државе чланице ЕАЕУ) с друге стране;

На темељима раније успостављених односа слободне трговине између Републике Србије, Републике Белорусије, Републике Казахстан и Руске Федерације;

Настојећи да унапређују и продубљују узајамну трговинско-економску сарадњу између Србије и држава чланица ЕАЕУ у областима од обостраног интереса;

Потврђујући приврженост принципима тржишне економије, као основе трговинско-економских односа и своју намеру да активно учествују и подстичу проширивање узајамно корисних трговинско-економских односа између Србије и држава чланица ЕАЕУ;

Стварајући неопходне услове за слободно кретање робе и капитала у складу с правом ЕАЕУ, законима и прописима држава чланица ЕАЕУ и Србије, као и правилима Светске трговинске организације (у даљем тексту: СТО);

Изражавајући своју спремност и пуну подршку успешном приступању СТО и увиђајући да ће чланство ЕАЕУ, Белорусије и Србије у СТО створити повољне услове за продубљивање њихове интеграције у мултилатерални трговински систем и унапредити сарадњу између Страна у овом споразуму;

Споразумеле су се о следећем:

Опште одредбе

Члан 1.

Стране у овом споразуму су Србија, с једне стране и државе чланице ЕАЕУ и ЕАЕУ у оквиру својих надлежности које произлазе из Уговора о Евроазијској економској унији од 29. маја 2014. године (у даљем тексту: Уговор о Унији), које наступају заједнички, или појединачно, с друге стране (у даљем тексту: Стране).

Стране либерализују међусобну трговину у складу с одредбама овог споразума и правилима СТО, посебно члана XXIV Општег споразума о царинама и трговини из 1994. године (у даљем тексту: GATT 1994), у циљу успостављања режима слободне трговине између ЕАЕУ и њених држава чланица, с једне стране, и Србије, с друге стране.

Циљеви

Члан 2.

Циљеви овог споразума, као што је ближе одређено кроз његове принципе и правила, су:

- проширење и унапређење међусобних трговинско-економских односа, с циљем убрзања економског развоја Страна и постизања њихове производне и финансијске стабилности;
- развијање ефикасних процедура за спровођење и примену овог споразума, и за његово заједничко извршење.

Однос према другим међународним споразумима

Члан 3.

1. У случају одступања између овог споразума и неке одредбе Маракешког споразума о оснивању Светске трговинске организације, закљученог 15. априла 1994. године (у даљем тексту: Споразум СТО), примењује се релевантна одредба Споразума СТО.

2. У случају одступања поменутог у ставу 1. овог члана, Стране ће се одмах консултовати у циљу проналажења обострано прихватљивог решења.

Режим слободне трговине

Члан 4.

1. Стране неће примењивати царине и друге дажбине једнаког дејства као царине, прописане на увоз робе пореклом с територије једне од Страна, или у вези с њим, осим ако није другачије предвиђено овим споразумом.

2. Ништа садржано у овом члану не спречава ни једну од Страна да у било ком тренутку на увоз било којег производа уведе:

(а) дажбину једнаку унутрашњем порезу прописану у складу с одредбама члана 8. овог споразума у односу на сличан домаћи производ;

(б) било коју дажбину прописану у складу са чл. 18, 19. и/или 21. овог споразума на основу закона и прописа Стране;

(в) таксе, или друге дажбине сразмерне трошковима пружених услуга примењене у складу са чланом 6. овог споразума.

3. Царине и било које друге дажбине једнаког дејства као царине могу се примењивати на робу наведену у Прилогу 1. („Листа робе изузете из режима слободне трговине при увозу на царинску територију Републике Србије из држава чланица Евроазијске економске уније“) и у Прилогу 2. („Листа робе изузете из режима слободне трговине при увозу на царинску територију Евроазијске економске уније из Републике Србије“) овог споразума. Такве царине и дажбине примењују се у складу с третманом најповлашћеније нације у смислу члана I GATT 1994.

4. Примена извозних царина је уређена у складу с одговарајућим законима и прописима Страна и њиховим обавезама предвиђеним Споразумом СТО.

Третман најповлашћеније нације

Члан 5.

Члан I GATT 1994, укључујући његова објашњења као и сва изузећа, ослобођења и одступања у погледу обавезе одобравања третмана дефинисаног у члану I GATT 1994, који се примењује у складу са Споразумом СТО, су обухваћени овим споразумом и чине његов саставни део.

Таксе и дажбине

Члан 6.

Свака Страна ће осигурати да су све таксе и дажбине прописане у вези са увозом и извозом робе, у складу са чланом VIII GATT 1994. У том циљу члан VIII GATT 1994, укључујући његова тумачења и Додатне одредбе, су обухваћени овим споразумом и чине његов саставни део.

Забране, количинска ограничења и мере једнаког дејства

Члан 7.

Стране у међусобној трговини могу да примењују забране, количинска ограничења и друге мере једнаког дејства у односу на увоз и извоз робе у складу са чланом XI GATT 1994 и у складу са чланом XIII GATT 1994, осим ако није другачије предвиђено овим споразумом.

Национални третман

Члан 8.

Свака Страна ће роби пореклом из друге Стране одобрити национални третман у складу са чланом III GATT 1994. У том циљу су члан III GATT 1994, укључујући његова тумачења, обухваћени овим споразумом и чине његов саставни део.

Техничке препреке трговини

Члан 9.

1. Стране ће сарађивати и размењивати информације о стандардима, техничким прописима, метрологији, тржишном надзору и процедурама оцењивања усаглашености, укључујући акредитацију, испитивање и сертификацију, с циљем повећања узајамног разумевања њихових система и спречавања настанка било каквих техничких препрека међусобној трговини.

2. Ради спровођења одредаба овог споразума, Стране ће подстицати билатералну сарадњу између својих органа или тела надлежних за стандардизацију, техничке прописе, метрологију, тржишни надзор и процедуре оцењивања усаглашености, укључујући акредитацију, испитивање и сертификацију.

3. Ради олакшавања трговине, Стране могу да иницирају преговоре у циљу потписивања споразума о уклањању техничких препрека међусобној трговини, укључујући узајамно признавање резултата процедура оцењивања усаглашености у погледу одређеног производа или групе производа.

4. Условне и методе оцењивања усаглашености производа с мандаторним захтевима одређују надлежна тела и органи Страна у складу с важећим законима и прописима Стране увознице и у складу с одредбама Споразума о техничким препрекама трговини, из Анекса 1А Споразума СТО.

5. Стране су сагласне да када једна Страна сматра да је друга Страна предузела неку меру која ствара, или би могла да створи непотребну препреку трговини, воде техничке консултације у оквиру Заједничког комитета, у циљу налажења узајамно прихватљивог решења. Техничке консултације могу да се воде на било који начин о којем се Стране сагласе.

Санитарне и фитосанитарне мере

Члан 10.

1. Приликом усаглашавања својих санитарних и фитосанитарних мера, Стране примењују своје законе и прописе у области санитарних и фитосанитарних мера у складу са Споразумом о примени санитарних и фитосанитарних мера из Анекса 1А Споразума СТО.

2. Стране могу да закључе додатне споразуме ради усмеравања доношења, усвајања и/или спровођења санитарних и фитосанитарних мера како би се негативни ефекти тих мера на њихову међусобну трговину свели на минимум.

3. Свака Страна ће на писмени захтев друге Стране благовремено пружити информације о свим питањима у вези са санитарним и фитосанитарним мерама која су се јавила или се могу јавити у њиховој међусобној трговини.

4. Стране су сагласне да када једна Страна сматра да је друга Страна предузела неку меру која ствара или би могла да створи прикривено ограничење у трговини, воде техничке консултације у оквиру Заједничког комитета, у циљу налажења узајамно прихватљивог решења. Техничке консултације могу да се воде на било који начин о којем се Стране сагласе.

Порекло робе

Члан 11.

Порекло робе се одређује на основу Правила о пореклу, која су дата у Прилогу 3. („Правила о пореклу“) уз овај споразум.

Транзит робе

Члан 12.

Члан V GATT 1994 обухваћен је овим споразумом и чини његов саставни део.

Општа изузећа

Члан 13.

1. Под условом да се ове мере не примењују на начин који представља средство произвољне, или неоправдане дискриминације између Страна у којима превађавају исти услови, или прикривено ограничавање међународне трговине, ништа се у овом споразуму неће тумачити тако да спречава Стране да доносе или примењује мере:

(а) неопходне за заштиту јавног морала;

(б) неопходне за заштиту живота и здравља људи, животиња и биљака;

(в) које се односе на увоз и извоз злата и сребра;

(г) неопходне да обезбеде усклађеност са законима или прописима који нису у супротности с одредбама GATT 1994, укључујући оне које се односе на примену царинског законодавства, на прописе о монополу у складу са чланом II, став 4. и чланом XVII GATT 1994, на заштиту патената, робних жигова, ауторских права и спречавање праксе довођења у заблуду;

(д) које се односе на производе израђене у затворима;

(ђ) које се примењују ради заштите националне баштине која има уметничку, историјску или археолошку вредност;

(е) које се односе на очување необновљивих природних ресурса, ако се такве мере спроводе истовремено с ограничењем домаће производње, или потрошње;

(ж) које се предузимају ради извршавања обавеза преузетих на основу неког међудржавног споразума о робама који је у складу с критеријумима поднетим СТО и за које СТО није изразила неодобравање, или који је и сам био поднет СТО и за који она није изразила неодобравање;

(з) које су везане за ограничење извоза домаћих сировина неопходних за обезбеђење довољне количине ових сировина за домаћу прерађивачку индустрију у периодима када се цена ових сировина на домаћем тржишту налази на нижем нивоу од цене на светском тржишту, као дела владиног

стабилизационог плана, под условом да ова ограничења немају за последицу повећање извоза или заштиту домаће индустрије и да не одступају од одредаба GATT 1994. које се односе на недискриминацију;

(и) које су битне за набавку, или дистрибуцију производа код којих се осећа општа или локална несташица; под условом да је свака таква мера компатибилна с принципом да Стране имају право на правичан удео у међународном снабдевању овим производима, и да се све мере које су у супротности с другим одредбама овог споразума укидају чим престану да постоје разлози због којих су уведене.

2. Стране ће се међусобно обавештавати онолико колико је то могуће о мерама предузетим у складу с овим чланом и о њиховом престанку.

Изузећа из разлога безбедности

Члан 14.

Ништа у овом Споразуму неће се тумачити:

(а) као захтев према било којој Страни у овом споразуму за достављање било каквих информација, чије би објављивање та Страна сматрала супротним основним интересима њене безбедности, или

(б) као спречавање било које Стране у овом споразуму да предузима мере које сматра неопходним ради заштите основних интереса своје безбедности:

- 1) које се односе на фисионе материје, или материјале од којих се они производе;
- 2) које се односе на трговину оружјем, муницијом и војним материјалом, као и на промет осталом робом и материјалима који су, директно или индиректно намењени снабдевању оружаних снага;
- 3) ако се оне примењују за време рата, или у другим ванредним ситуацијама у међународним односима; или

(в) као спречавање било које од Страна у овом споразуму да предузме било које активности у испуњавању својих обавеза према Повељи Уједињених нација ради очувања међународног мира и безбедности.

Ограничења у циљу заштите равнотеже платног биланса

Члан 15.

1. Ако је једна од Страна у озбиљним платнобилансним тешкоћама и тешкоћама спољне ликвидности, или јој прети опасност од настанка такве ситуације, она може да уведе рестриктивне увозне мере, у складу са чланом XII GATT 1994 и Договором о платнобилансним одредбама GATT 1994. Те рестриктивне мере биће у складу са Статутом Међународног монетарног фонда.

2. Та Страна дужна је да благовремено обавести другу Страну о својој намери да уведе наведене мере за заштиту равнотеже платног биланса, и о динамици њихове примене и укидања.

3. Када се уведу, или наставе да примењују рестриктивне мере из тачке 1. из овог члана, Заједнички комитет ће без одлагања одржати консултације. На овим консултацијама се процењује платнобилансна ситуација одговарајуће Стране и рестриктивне мере које су уведене, или се и даље

примењују у складу са овим чланом, узимајући у обзир, *inter alia*, факторе, као што су:

- (а) природа и степен платнобилансних тешкоћа;
- (б) могући утицај рестриктивних мера на економију друге Стране; и
- (в) алтернативне мере које се могу увести.

Консултацијама ће се преиспитати усаглашеност сваке рестриктивне мере са чланом XII GATT 1994.

Заштита права интелектуалне својине

Члан 16.

1. У смислу овог споразума интелектуална својина означава интелектуалну својину како је дефинисана у члану 2. Конвенције о оснивању Светке организације за интелектуалну својину (у даљем тексту: WIPO), потписане 14. јула 1967. године.

2. Стране препознају значај заштите права интелектуалне својине, и осигураће адекватну и ефикасну примену међународних уговора који се односе на интелектуалну својину чије су потписнице. Стране које су потписнице Споразума о трговинским аспектима права интелектуалне својине из Прилога 1С Споразума СТО (у даљем тексту: TRIPS споразум) потврђују своје обавезе које су у њему предвиђене. Стране које нису потписнице TRIPS споразума поштоваће принципе TRIPS споразума.

3. Свака Страна ће држављанима друге Стране одобрити третман не мање повољан од оног који уживају њени држављани у погледу заштите права интелектуалне својине, уз поштовање одредаба и изузетака предвиђених у чл. 3. и 5. TRIPS споразума.

4. Свака Страна ће држављанима друге Стране одобрити третман не мање повољан од оног који уживају држављани било које друге земље у погледу заштите права интелектуалне својине у складу с одредбама TRIPS споразума, посебно чл. 4. и 5. TRIPS споразума.

5. Стране ће настојати да осигурају у својим законима и прописима одредбе за остваривање права интелектуалне својине на истом нивоу као што је предвиђено у чл. од 41. до 50. TRIPS споразума, како би се омогућило ефикасно деловање против сваког акта кршења права интелектуалне својине обухваћених овим споразумом. Свака Страна осигурава ефикасну заштиту од нелојалне конкуренције у складу са својим законима и прописима и чланом 10 бис Париске конвенције за заштиту индустријске својине од 20. марта 1883. године.

6. Стране ће сарађивати на питањима интелектуалне својине. На захтев једне од Страна, оне ће одржавати консултације стручњака за ова питања, посебно у погледу активности које се односе на постојеће или будуће међународне конвенције о хармонизацији, регулисању и гарантовању права интелектуалне својине и на активности у међународним организацијама, као што су: СТО, Светска организација за права интелектуалне својине, као и у вези односа Страна с трећим странама у вези с питањима интелектуалне својине.

7. Ако се појаве проблеми у области заштите права интелектуалне својине који утичу на услове трговине, на захтев једне од Страна одржаће се техничке консултације у оквиру Заједничког комитета ради проналажења

обострано прихватљивог решења. Техничке консултације могу се обављати на било који начин, а у складу са договором Страна.

Државна трговинска предузећа

Члан 17.

Свака Страна ће осигурати да њена државна трговинска предузећа послују у складу са чланом XVII GATT 1994, његовим тумачењима и Споразумом о тумачењу члана XVII GATT 1994, који су обухваћени овим споразумом и чине његов саставни део.

Антидампиншке и компензаторне мере

Члан 18.

1. Одредбе овог споразума не спречавају Стране да примењују антидампиншке и компензаторне мере у складу с овим чланом и чл. 20. и 22. овог споразума.

2. Стране примењују антидампиншке и компензаторне мере у складу с одредбама члана VI GATT 1994, Споразума о примени члана VI GATT 1994. и Споразума о субвенцијама и компензаторним мерама из Прилога 1А Споразума СТО (у даљем тексту Споразум о СКМ), уз узимање у обзир одредаба овог члана и чл. 20. и 22. овог споразума и Прилога 4. „Одредбе у вези одређивања нормалне вредности у антидампиншким истрагама” уз овај Споразум.

3. Приликом спровођења поступка испитивања за увођење антидампиншких мера и свих даљих антидампиншких поступака, укључујући ревизију мере, Србија посматра државе чланице ЕАЕУ појединачно и неће примењивати антидампиншке мере у погледу увоза из ЕАЕУ у целини.

4. Приликом спровођења поступка испитивања везаних за увођење компензаторне дажбине и свих даљих поступака везаних за компензаторну дажбину, укључујући ревизију мере, Србија посматра државе чланице ЕАЕУ појединачно и неће примењивати компензаторну меру у погледу увоза из ЕАЕУ у целини, осим уколико постоје субвенције у смислу члана XVI GATT 1994 и члана 1. Споразума о СКМ које су специфичне у смислу члана 2. тог споразума и које су дате на нивоу ЕАЕУ произвођачима из свих држава чланица ЕАЕУ, и такве субвенције се анализирају током поступка испитивања везаних за компензаторну дажбину.

5. Страна која разматра могућност покретања поступка испитивања за увођење антидампиншке или компензаторне мере најкасније петнаест (15) дана пре дана покретања испитивања, доставља другој Страни писано обавештење о пријему захтева за покретање поступка испитивања.

Опште мере заштите

Члан 19.

1. Одредбе овог споразума не спречавају Стране да примењују опште мере заштите у складу с овим чланом и чл. 20. и 22. овог споразума.

2. Стране ће примењивати опште мере заштите у складу с одредбама члана XIX GATT 1994 и Споразума о мерама заштите датог у Анексу 1А Споразума СТО (у даљем тексту Споразум о мерама заштите), као и одредбама овог члана и чл. 20. и 22. овог споразума.

3. У сврху спровођења поступка испитивања и примену мере, као и свих даљих поступака, укључујући и ревизију мере, Србија посматра државе чланице ЕАЕУ појединачно, а не као ЕАЕУ у целини. Ова одредба неће се

тумачити као обавеза Србије да покрене појединачну истрагу заштите за сваку државу чланицу ЕАЕУ.

4. Страна која намерава да примени општу меру заштите одмах ће доставити другој Страни писмено обавештење са свим релевантним информацијама о покретању поступка испитивања, привременим налазима и коначним налазима поступка испитивања.

Консултације

Члан 20.

Стране могу да обављају консултације о питањима везаним за примену антидампинских, компензаторних и општих мера заштите на основу писменог захтева било које Стране. Консултације ће се одржати у најкраћем могућем року, а најкасније у року од тридесет (30) дана након пријема писменог захтева. Ове консултације не спречавају Стране да отпочну поступке испитивања који се односе на антидампиншке, компензаторне или опште мере заштите и неће утицати на њихово спровођење.

Билатералне мере заштите

Члан 21.

1. Када се, као резултат смањења или укидања царине према овом споразуму, било која роба пореклом из једне Стране, осим робе за коју је утврђена тарифна квота у складу с Прилогом 1. („Листа робе изузете из режима слободне трговине при увозу на царинску територију Републике Србије из држава чланица Евроазијске економске уније”) и Прилогом 2. („Листа робе изузете из режима слободне трговине при увозу на царинску територију Евроазијске економске уније из Републике Србије”) овог споразума, увози на територију друге Стране у тако повећаним количинама, у апсолутним износима, или релативним, у односу на домаћу производњу и под таквим условима да то проузрокује, или прети да проузрокује озбиљну штету домаћој индустрији која производи сличну, или директно конкурентну робу на територији Стране увознице, Страна увозница може да примени билатералне мере заштите у мери која је неопходна да се отклони или спречи озбиљна штета, или таква претња, у складу с одредбама овог члана.

2. Билатерална мера заштите ће се примењивати само на основу достављених доказа да повећани увоз проузрокује, или прети да проузрокује озбиљну штету.

3. Страна која разматра могућност да користи билатералну меру заштите у складу с овим чланом ће без одлагања, а у сваком случају пре покретања поступка за увођење билатералне мере заштите, обавестити другу Страну о томе и доставити све релевантне информације и захтевати консултације. На захтев једне од Страна, Стране ће одмах ступити у консултације како би дошле до обострано прихватљивог решења. Ако се у року од тридесет (30) дана од дана пријема захтева не постигне обострано прихватљиво решење, Страна увозница може покренути поступак за увођење билатералне мере заштите.

4. У критичним околностима, када би одлагање увођења мере могло да узрокује штету коју би било тешко поправити, Страна може применити привремену билатералну меру заштите, након покретања процедуре, на основу прелиминарно утврђених чињеница да постоји јасан доказ да повећан увоз робе пореклом из друге Стране узрокује, или прети да проузрокује озбиљну штету домаћој индустрији.

Страна која уводи привремену билатералну меру заштите ће без одлагања, а у сваком случају пре њене примене, обавестити другу Страну и обезбедити могућност за консултације. Ово обавештење треба да садржи све релевантне информације, укључујући доказе да повећан увоз робе пореклом из друге Стране проузрокује, или прети да проузрокује озбиљну штету, прецизан опис предметне робе и предложену привремену меру, као и предложен датум њеног увођења и њено очекивано трајање. На захтев Стране послат у року од тридесет (30) дана од дана пријема обавештења у складу с овим ставом, Стране ће одмах ступити у консултације како би дошле до обострано прихватљивог решења. Те консултације неће спречавати Стране да примене привремену билатералну меру.

Трајање било које привремене билатералне мере заштите не сме да буде дуже од сто осамдесет (180) дана.

Страна може да примени привремену меру заштите само у облику повећања царинске стопе за предметну робу до потребног нивоа који неће премашивати примењену царинску стопу по третману најповлашћеније нације која је на снази у време када се привремена билатерална мера заштите уводи.

Уколико је поступак обустављен без увођења коначне билатералне мере заштите, Страна која је применила привремену меру ће без одлагања извршити повраћај средстава наплаћених на основу привремене билатералне мере заштите. У том случају, Страна која је увела привремену меру примениће ону царинску стопу која се примењивала пре увођења привремене мере и током наредне две (2) године од датума завршетка овог поступка неће покретати нов поступак у вези са истом робом.

Трајање привремене билатералне мере заштите биће рачунато као део укупног времена примене билатералне мере заштите наведне у тачки 9. овог члана.

5. Страна која намерава да примени коначну билатералну меру заштите у складу с овим чланом ће одмах, а у сваком случају пре примене коначне билатералне мере заштите, о томе обавестити другу Страну и пружити могућност за консултације. Ово обавештење ће садржати све релевантне информације, укључујући доказе да је повећан увоз узроковао, или прети да узрокује озбиљну штету, прецизан опис предметне робе, предложену коначну билатералну меру заштите, информацију о компензацији одређеној у ставу 7. овог члана, као и предложени датум увођења, очекивано трајање и динамику за прогресивно укидање те мере, ако је то потребно.

Ради расподеле тарифне квоте у складу са тачком 6. овог члана, Србија ће у обавештењу доставити и податке о обиму посматраног увоза, стопи раста тог увоза, уделу сваке државе чланице ЕАЕУ појединачно у увозу, као и о износу тарифне квоте за целу ЕАЕУ, прелиминарној расподели укупне квоте на појединачне увозне квоте између држава чланица ЕАЕУ и ако постоје, о другим факторима који могу утицати на домаћу индустрију Србије.

На захтев Стране извознице, послат у року од тридесет (30) дана од дана пријема обавештења наведеног у овој тачки, Стране ће одмах ступити у консултације како би дошле до обострано прихватљивог решења, укључујући компензацију. Ако се постигне обострано прихватљиво решење, оно се сачињава у писаној форми и биће обавезујуће за Стране. Ако се у року од тридесет (30) дана од подношења захтева не постигне обострано прихватљиво решење, Страна увозница може применити коначну билатералну меру заштите.

6. Ако су испуњени услови из тачке 1. овог члана, Страна увозница може да примени коначну билатералну меру заштите искључиво у облику тарифне квоте.

У смислу овог члана, тарифна квота означава утврђену количину робе с пореклом за коју је одобрен увоз у режиму слободне трговине како је предвиђено у члану 4. овог споразума.

На увоз робе након искоришћења тарифне квоте, примењује се царинска стопа увећана до нивоа који не премашује примењену царинску стопу по третману најповлашћеније нације која је била на снази у време када је коначна билатерална мера заштите уведена.

Овом мером се неће умањити обим увоза робе са пореклом из релевантне Стране на територију Стране која примењује овакву меру испод нивоа у скорашњем периоду, односно испод просека увоза у последње три године за који постоје статистички подаци. Обим тарифне квоте се одређује на основу целокупног увоза предметне робе из одговарајуће Стране за период пре датума ступања на снагу овог споразума и увоза одговарајуће робе са пореклом у режиму слободне трговине, предвиђеним чланом 4. овог споразума, за период након датума ступања на снагу овог споразума.

За потребе спровођења билатералне мере заштите Србија ће утврдити расподелу и администрирање појединачних количина у оквиру тарифне квоте за све државе чланице ЕАЕУ (у даљем тексту „појединачна квота“) у складу са овом тачком.

Србија ће сачинити расподелу на појединачне квоте за сваку државу чланицу ЕАЕУ, у оквиру целокупне квоте у складу са следећим:

(а) када није било увоза из извозне државе чланице ЕАЕУ током последње три репрезентативне године за које постоје статистички подаци, или тај увоз није износио више од 5% укупног увоза из ЕАЕУ, појединачна квота додељена тој држави чланици ЕАЕУ износиће најмање 5% од тарифне квоте утврђене за ЕАЕУ;

(б) преостали износ тарифне квоте утврђене за ЕАЕУ Србија додељује другим државама чланицама ЕАЕУ пропорционално увозу предметне робе из ових држава чланица ЕАЕУ у периоду наведеном у ставу 4. ове тачке;

(в) у случају да Србија добије информацију од друге Стране да нека држава чланица ЕАЕУ нема интереса да испоручује предметну робу и да нема интереса за доделу квоте, Србија ће укључити појединачну квоту додељену овој држави чланици ЕАЕУ у преостали износ тарифне квоте утврђене за ЕАЕУ у складу с подтачком (б) ове тачке.

ЕАЕУ може дати своје предлоге за прерасподелу појединачних квота за државе чланице ЕАЕУ на консултацијама из тачке 5. овог члана, али не касније од двадесет пет (25) дана од дана пријема захтева за консултације из тачке 5. овог члана. Србија ће прерасподелити појединачне квоте у складу с овим предлозима.

7. Страни која би била погођена овом мером биће понуђена компензација у облику концесија које имају суштински једнаке трговинске ефекте и/или концесија које су суштински једнаке очекиваној вредности додатних царина као резултат примене билатералне мере на увоз те Стране.

Ова Страна ће у року од тридесет (30) дана од дана пријема захтева за консултације из тачке 5. овог члана, испитати достављену информацију како би олакшала налажење обострано прихватљивог решења. Ако се такво решење

не нађе, Страна увозница може да примени билатералну меру заштите за решавање проблема, а, када се не постигне договор о компензацији, Страна против чијих интереса се примењује билатерална мера заштите може да предузме меру у сврху компензације.

Друга Страна се о мери у сврху компензације обавештава одмах, најмање тридесет (30) дана пре примене мере.

Мере у сврху компензације се уобичајено састоје од укидања концесија које имају суштински једнаке трговинске ефекте и/или концесија које су суштински једнаке очекиваној вредности додатних царина као резултат примене билатералне мере на увоз те Стране.

Мере у сврху компензације се предузимају само на најкраћи временски период потребан да се постигну суштински једнаки трговински ефекти, и у сваком случају, само док се примењује билатерална мера заштите из тачке б. овог члана. При одређивању компензације или мера у сврху компензације, биће узете у обзир и привремене мере заштите.

8. Поступак који претходи увођењу билатералних мера заштите биће закључен у року од девет (9) месеци од дана његовог иницирања.

9. Билатерална мера заштите се уводи на период од највише две (2) године. Период примене билатералне мере заштите може се продужити за још до једне (1) године, ако постоје докази да је то неопходно да би се отклонила, или спречила озбиљна штета, или претња од њеног настанка, као и докази да се индустрија прилагођава. Ни једна од Страна неће поново примењивати билатералну меру заштите за исту робу, током периода једнаког периода у коме је ова мера била раније примењена.

10. Ниједна билатерална мера заштите неће се примењивати више од два (2) пута за исту робу.

11. Након престанка билатералне мере заштите, царинска стопа ће бити она стопа која би била на снази на дан престанка те мере као да она није била ни уведена.

12. Билатерална мера заштите неће се примењивати у првих шест (6) месеци након ступања на снагу овог споразума.

13. У погледу билатералне трговине, ниједна Страна неће примењивати на исту робу истовремено: билатералну меру заштите и општу меру заштите.

Комуникација

Члан 22.

1. Службена комуникација и размена докумената између Страна у вези са питањима уређеним чл. 18 - 22. овог споразума, врши се између надлежних органа Страна.

2. Стране ће обезбедити електронске копије обавештења и захтева у складу са тач. 3, 5 – 7. члана 21. овог Споразума на дан када су послати службени дописи у вези обавештења или захтева. За потребе примене члана 21. овог споразума, тај дан се сматра даном обавештења или захтева.

3. Стране размењују информације о називима и контактима надлежних органа, укључујући органе који се баве поступком испитивања, у року од тридесет (30) дана од дана ступања на снагу овог споразума. Стране ће без одлагања обавештавати једна другу о свим променама везаним за надлежне органе, укључујући органе који се баве поступком испитивања.

Решавање спорова

Члан 23.

Сви спорови између Страна проистекли из тумачења и/или примене овог споразума решаваће се у складу с правилима и процедурама установљеним у Прилогу 5 („Решавање спорова”) овог споразума.

Транспарентност и размена информација

Члан 24.

1. Свака Страна ће осигурати, у складу са својим законима и прописима, да њени закони и прописи опште намене, као и њени међународни споразуми, везани за било које питање обухваћено овим споразумом, буду објављени без одлагања, а најкасније до времена њиховог ступања на снагу, или да се на други начин учине јавно доступним, укључујући, кад год је то могуће, у електронском облику.

2. Свака Страна, ће у највећој могућој мери, обавештавати другу Страну о свим мерама које, по мишљењу саме Стране, могу значајно да утичу на примену овог споразума, или да на неки други начин битно утичу на интересе друге Стране по овом споразуму.

Електронска трговина

Члан 25.

Стране препознају све јачу улогу електронске трговине у међусобној трговини. У циљу пружања подршке одредбама овог споразума које се односе на трговину робом, Стране ће сарађивати у области електронске трговине на обострану корист.

Поверљиве информације

Члан 26.

1. Свака Страна ће, у складу са својим законима и прописима, чувати поверљивост информација које јој је друга Страна дала у поверењу, у складу с овим споразумом.

2. Ништа у овом споразуму неће захтевати ни од једне Стране да достави, или дозволи приступ информацијама које би, ако се обелодане, ометале спровођење закона, прописа, или је на други начин у супротности с јавним интересом, или би штетило легитимним комерцијалним интересима (било ког економског оператера) одређених предузећа, јавних, или приватних.

Прилози

Члан 27.

Прилози уз овај споразум чине његов саставни део.

Заједнички комитет

Члан 28.

1. Стране оснивају Заједнички комитет који се састоји од представника свих Страна, којим ће ко- председавати два представника: један из Владе Републике Србије на министарском нивоу, или њихови именовани представници и други из ЕАЕУ и њених држава чланица, кога представља члан одбора Евроазијске економске комисије. Стране ће заступати високи званичници прописно овлашћени за ту сврху.

2. Стране обавештавају једна другу о својим представницима у Заједничком комитету најкасније у року од тридесет (30) календарских дана пре одржавања његовог заседања.

3. Заједнички комитет има следеће послове:

(а) праћење и разматрање свих питања везаних за примену и спровођење овог споразума;

(б) разматрање могућности за даље унапређење трговинских односа између Страна;

(в) разматрање и подношење Странама на разматрање свих измена овог споразума; и

(г) обављање других послова везаних за било које питање у оквиру овог споразума које му Стране повере у оквиру и у складу с циљевима овог споразума.

4. У циљу испуњавања својих функција Заједнички комитет може да формира сталне, или *ad hoc* подкомитете, или радне групе, и да им поверава извршавање задатака по конкретним питањима.

5. Све одлуке и препоруке Заједничког комитета доносе се консензусом Страна.

6. Заседања Заједничког комитета одржавају се, по правилу, најмање једном у две (2) године, наизменично у свакој од Страна, ако се Стране не договоре другачије.

7. На захтев једне Стране могу да се одржавају и посебне седнице. Те се седнице одржавају, ако је могуће, у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева, на територији Стране која га је поднела, осим ако се Стране не договоре другачије.

8. Стране ће усагласити пословник Заједничког комитета и усвојити га на првом заседању Заједничког комитета.

Служба за контакт

Члан 29.

1. Како би се осигурало ефикасно спровођење овог споразума и олакшала комуникација између Страна о било којем питању које је обухваћено овим споразумом, свака Страна ће, у року од једног (1) месеца од дана његовог ступања на снагу, одредити своју службу или службе надлежне за контакт и о томе ће обавестити другу Страну. Стране ће се, без одлагања, међусобно обавештавати о свим променама везаним за своје службе за контакт.

2. Задаци службе надлежне за контакт сваке Стране су:

(а) примање приговора, или упита од друге Стране;

(б) пружање одговара на приговоре, или упите наведене у подтатачки (а) ове тачке, где је то потребно, у сарадњи са другим надлежним органима Стране.

3. Ст. 1. и 2. овог члана не спречавају нити ограничавају привредна друштва Страна да ступе у директан контакт са надлежним органима друге Стране.

4. На захтев једне од Страна, службу или службе за контакт друге Стране ће одредити канцеларију, или службеника надлежног за питања која

могу утицати на трговину између Страна и пружити потребну подршку за олакшавање одговарајуће комуникације.

Рок важења, иступање и престанак важења

Члан 30.

1. Овај споразум се закључује на неодређено време.
2. Свака Страна може да раскине овај споразум тако што ће обавестити другу Страну о својој намери да раскине овај споразум. Раскид овог Споразума ступа на снагу првог дана седмог месеца након месеца у којем је друга Страна примила ово обавештење.
3. Овај споразум престаје да важи за сваку државу чланицу Евроазијске економске уније која иступи из Уговора о ЕАЕУ. Свака држава чланица која иступи из Уговора о ЕАЕУ *ipso facto* престаје да буде страна у овом споразуму на дан када њено иступање из Уговора о ЕАЕУ ступа на снагу. О сваком иступању ЕАЕУ обавештава Србију у писаној форми шест (6) месеци пре дана иступања.

Измене и допуне

Члан 31.

1. Овај споразум може се изменити и допунити уз писану сагласност Страна.
2. Све измене и допуне уз овај споразум чиниће саставни део овог споразума и сачиниће се у облику одвојених протокола уз овај споразум, који ступају на снагу у складу са чланом 33. овог споразума.
3. Ако било која одредба Споразума СТО, или било којег другог споразума у којем су обе Стране чланице, а који је саставни део овог споразума, буде измењен и допуњен, Стране ће се консултовати да ли ће, сходно томе, да измене овај споразум.

Приступање нових држава чланица ЕАЕУ

Члан 32.

1. Нова држава чланица ЕАЕУ приступа овом споразуму на основу обостране сагласности Страна, постигнуте кроз преговоре о условима приступања. Такво приступање се реализује путем допунског протокола уз овај споразум.
2. ЕАЕУ без одлагања обавештава Србију у писаној форми о томе да је било која трећа држава стекла статус државе кандидата за чланство у ЕАЕУ, као и о сваком приступању ЕАЕУ.

Ступање на снагу**Члан 33.**

Овај споразум ступа на снагу шездесет (60) дана од дана пријема последњег писаног обавештења о томе да су Србија, ЕАЕУ и државе чланице ЕАЕУ завршиле унутрашње правне процедуре неопходне за ступање на снагу овог споразума. Ова обавештења се размењују између Министарства спољних послова Републике Србије и Евроазијске економске комисије.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су долепотписани, прописно овлашћени у ту сврху, потписали овај споразум.

Сачињено у Москви, 25. октобра 2019. године, у два оригинална примерка на енглеском језику.

За Републику Србију

Ана Брнабић, председник
Владе Републике Србије

За Републику Јерменију

Никол Пашињан, председник Владе
Републике Јерменије

За Републику Белорусију

Сергеј Румас, председник Владе
Републике Белорусије

За Републику Казахстан

Аскар Мамин, председник
Владе Републике Казахстан

За Киргиску Републику

Абилгазијев Мухамедкалиј, председник
Владе Киргиске Републике

За Руску Федерацију

Дмитриј Медведев, председник
Владе Руске Федерације

За Евроазијску економску унију

Тигран Саркисјан, председник Управног
одбора Евроазијске економске комисије

ПРИЛОГ 1.

**ЛИСТА РОБЕ ИЗУЗЕТЕ ИЗ РЕЖИМА СЛОБОДНЕ ТРГОВИНЕ ПРИ УВОЗУ НА
ЦАРИНСКУ ТЕРИТОРИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЗ ДРЖАВА ЧЛАНИЦА
ЕВРОАЗИЈСКЕ ЕКОНОМСКЕ УНИЈЕ**

У сврху овог прилога:

1. „ХС ознака” и „Наименовање” односе се на одговарајућу тарифну ознаку Србије и њено припадајуће наименовање у примени од 1. јануара 2019. године.

2. „Посебни услови” односе се на порекло робе која је изузета из режима слободне трговине или бесцаринског режима увоза у оквиру тарифне квоте.

ХС ознака /Посебни услови	Наименовање
1701 99 10 (роба пореклом из Републике Јерменије, Републике Белорусије, Републике Казахстан и Киргиске Републике)	Бели шећер
2207 (роба пореклом из Републике Јерменије, Републике Белорусије, Републике Казахстан и Киргиске Републике)	Неденатурисан етил - алкохол алкохолне јачине 80% vol или јачи; Етил - алкохол и остали алкохоли, денатурисани, било које јачине
2208 20 12, 2208 20 14, 2208 20 26, 2208 20 27, 2208 20 40, 2208 20 62, 2208 20 64, 2208 20 86, 2208 20 87, 2208 30, 2208 40, 2208 50, 2208 60 91, 2208 60 99, 2208 70, 2208 90 11, 2208 90 19, 2208 90 41, 2208 90 45, 2208 90 48, 2208 90 54, 2208 90 71, 2208 90 75, 2208 90 77, 2208 90 78, 2208 90 91, 2208 90 99 (роба пореклом из Републике Јерменије, Републике Белорусије, Републике Казахстан и Киргиске Републике)	Неденатурисан етил - алкохол алкохолне јачине мање од 80% vol; Ракије, ликери и остала алкохолна пића
2402 10, 2402 90 (роба пореклом из Републике Јерменије, Републике Белорусије, Републике Казахстан и Киргиске Републике)	Цигаре, цигарилоси и цигарете, од дувана или замене дувана
4012, осим 4012 90	Протектиране или употребљаване спољне пнеуматске гуме
8701 10, 8701 20 10, 8701 30 00, 8701 91 10 10, 8701 91 90, 8701 92 10 11, 8701 92 10 19, 8701 93 10 10, 8701 93 90, 8701 94 10 10 (осим преко 90 kW), 8701 94 90, 8701 95 10 10, 8701 95 90 (роба пореклом из Руске Федерације)	Трактори (осим оних из тарифног броја 8709), нови

ХС ознака /Посебни услови	Наименовање
8701 20 90, 8701 91 10 90, 8701 92 10 90, 8701 93 10 90, 8701 94 10 90, 8701 95 10 90	Трактори (осим оних из тарифног броја 8709), употребљавани
8702 10 19, 8702 10 99, 8702 20 10 90, 8702 20 90 90, 8702 30 10 90, 8702 30 90 90, ех 8702 40 00 00, 8702 90 19, 8702 90 39, ех 8702 90 90 00	Моторна возила за превоз десет или више особа, укључујући возача, употребљавана
8703	Путнички аутомобили и друга моторна возила конструисана првенствено за превоз лица (осим оних из тарифног броја 8702), укључујући „караван” и „комби” возила и возила за трке
8704 21 10, 8704 21 31, 8704 21 91, 8704 22 10, 8704 22 91, 8704 31 10, 8704 31 31, 8704 31 91, 8704 32 10, 8704 32 91 (роба пореклом из Руске Федерације)	Моторна возила за превоз робе, нова
8704 21 39, 8704 21 99, 8704 22 99, 8704 23 99, 8704 31 39, 8704 31 99, 8704 32 99	Моторна возила за превоз робе, употребљавана

**ЛИСТА РОБА КОЈЕ СУ ПРЕДМЕТ ТАРИФНИХ КВОТА ЗА УВОЗ НА
ЦАРИНСКУ ТЕРИТОРИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЗ ДРЖАВА ЧЛАНИЦА
ЕВРОАЗИЈСКЕ ЕКОНОМСКЕ УНИЈЕ**

1. Следећа изузимања од плаћања царинских дажбина у оквиру тарифних квота се примењују на робу пореклом из одређених земаља чланица ЕАЕУ у складу са овим прилогом. За робу пореклом из других држава чланица ЕАЕУ биће омогућен бесцарински режим приликом увоза на царинску територију Србије.

2. Србија одобрава бесцарински режим увоза одређених количина робе пореклом из земаља чланица ЕАЕУ у складу са овим прилогом.

3. Стопа царине ван тарифних квота се примењује у складу са законима и прописима Србије, сходно члану 5. овог споразума.

ХС ознака /Посебни услови	Наименовање	Количина без плаћања царинских дажбина
0406 30 31, 0406 30 39, 0406 30 90 (роба пореклом из Републике Јерменије, Републике Казахстан и Киргиске Републике)	Сир топљен, осим ренданог или у праху	100 тона годишње
2208 20 29, 2208 20 89 (роба пореклом из Републике Јерменије, Републике Белорусије, Републике Казахстан и Киргиске Републике)	Ракије добијене дестилацијом вина, кљука или комине од грозђа, остале	50 000 литара чистог (100 %) алкохола годишње
2402 20 (роба пореклом из Републике Јерменије, Републике Белорусије, Републике Казахстан и Киргиске Републике)	Цигарете које садрже дуван	2 000 000 хиљада комада годишње

ПРИЛОГ 2.

ЛИСТА РОБЕ ИЗУЗЕТЕ ИЗ РЕЖИМА СЛОБОДНЕ ТРГОВИНЕ ПРИ УВОЗУ НА ЦАРИНСКУ ТЕРИТОРИЈУ ЕВРОАЗИЈСКЕ ЕКОНОМСКЕ УНИЈЕ ИЗ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

У сврху овог прилога:

1. „ХС ознака” и „Наименовање” односе се на одговарајућу тарифну ознаку и њено припадајуће наименовање у складу са Номенклатуром роба за спољну привреду (Foreign Economic Activity Commodity Nomenclature) ЕАЕУ, која је усвојена Одлуком савета Евроазијске економске уније од 16. јула 2012. године, у примени од 1. јануара 2019. године.

2. ЕАЕУ одобрава бесцарински режим увоза у оквиру тарифне квоте за робу пореклом из Србије у складу са овим прилогом.

ХС ознака	Наименовање
0207	Месо и остали јестиви кланични производи од живине из тарифног броја 0105, свежи, расхлађени или смрзнати
0406 30, осим 0406 30 100 0	Сир топљен, осим ренданог или у праху
1701 99 100	Бели шећер
2204 10	Вино пенушаво
2207	Неденатурисан етил - алкохол алкохолне јачине 80% vol или јачи; Етил - алкохол и остали алкохоли, денатурисани, било које јачине
2208 20 120 0, 2208 20 140 0, 2208 20 260 0, 2208 20 270 0, 2208 20 400 0, 2208 20 620 0, 2208 20 640 0, 2208 20 860 0, 2208 20 870 0, 2208 30, 2208 40, 2208 50, 2208 60, 2208 70, 2208 90 110 0, 2208 90 190 0, 2208 90 410 0, 2208 90 450 0, 2208 90 540 0, 2208 90 560, 2208 90 690, 2208 90 750 0, 2208 90 770, 2208 90 780, 2208 90 910 0, 2208 90 990 0	Неденатурисан етил - алкохол алкохолне јачине мање од 80% vol; Ракије, ликери и остала алкохолна пића
2402 10, 2402 90	Цигаре, цигарилоси и цигарете, од дувана или замене дувана
4012, осим 4012 90	Протектиране или употребљаване спољне пнеуматске гуме
5205	Предиво од памука (осим конца за шивење), са садржајем 85% или више по маси памука, неприпремљено за продају на мало
5208	Ткани материјали од памука са садржајем 85% или више по маси памука, масе не преко 200 g/m ²

ХС ознака	Наименовање
5209	Ткани материјали од памука, са садржајем 85% или више по маси памука, масе преко 200 g/m ²
5210	Ткани материјали од памука са садржајем мање од 85% по маси памука, у мешавини претежно или само са вештачким или синтетичким влакнима, масе не преко 200 g/m ²
5211	Ткани материјали од памука, са садржајем мање од 85% по маси памука, у мешавини претежно или само са вештачким или синтетичким влакнима, масе преко 200 g/m ²
5212	Остали ткани материјали од памука
58	Специјалне тканине; Тафтовани текстилни производи; Чипке; Таписерије; Позамантерија; Вез
8414 30, осим 8414 30 200 1, 8414 30 810 1, 8414 30 890 1	Компресори за расхладне уређаје
8701	Трактори (осим оних из тарифног броја 8709)
8702 10 19, 8702 10 99, 8702 20 19, 8702 20 99, 8702 30 19, 8702 30 99, ex 8702 40, 8702 90 19, 8702 90 39, ex 8702 90 80	Моторна возила за превоз десет или више особа, укључујући возача, употребљавана
8703	Путнички аутомобили и друга моторна возила конструисана првенствено за превоз лица (осим оних из тарифног броја 8702), укључујући „караван” и „комби” возила и возила за трке
8704 21 390, 8704 21 990, 8704 22 990, 8704 23 990, 8704 31 390, 8704 31 990, 8704 32 990	Моторна возила за превоз робе, употребљавана

**ЛИСТА РОБА КОЈЕ СУ ПРЕДМЕТ ТАРИФНИХ КВОТА ЗА УВОЗ НА
ЦАРИНСКУ ТЕРИТОРИЈУ ЕВРОАЗИЈСКЕ ЕКОНОМСКЕ УНИЈЕ ИЗ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

1. Следећа изузимања од плаћања царинских дажбина у оквиру тарифних квота примењују се на робу пореклом из Србије у складу са овим прилогом.

2. ЕАЕУ одобрава бесцарински режим увоза у оквиру тарифних квота за робу пореклом из Србије у складу са овим прилогом.

3. Стопа царине ван тарифних квота се примењује у складу са законима и прописима ЕАЕУ и њених држава чланица, сходно члану 5. овог споразума.

4. ЕАЕУ одобрава бесцарински режим увоза за Glarus сир са зачинским биљем, Buttercase сир и сир од овчјег или козјег млека из ХС ознака 0406 90 690 0, 0406 90 740 0, 0406 90 860 0, 0406 90 890 0, 0406 90 920 0, 0406 90 930 0, 0406 90 990 1, 0406 90 990 9. Преференцијални тарифни третман за ову робу се гарантује у случајевима да је додатна ознака „Glarus сир са зачинским биљем” или „Buttercase сир” или „Сир од овчјег или козјег млека” наведена у пољу 8. сертификата о пореклу.

ХС ознака	Наименовање	Количина без плаћања царинских дажбина
0406 90 690 0, 0406 90 740 0, 0406 90 860 0, 0406 90 890 0, 0406 90 920 0, 0406 90 930 0, 0406 90 990 1, 0406 90 990 9	Сир остали	400 тона годишње
2208 20 290 0, 2208 20 890 0	Ракије добијене дестилацијом вина, кљука или комине од грозђа, остале	35 000 литара чистог (100 %) алкохола годишње
2402 20	Цигарете које садрже дуван	2 000 000 хиљада комада годишње

ПРАВИЛА О ПОРЕКЛУ РОБЕ**Област примене****Члан 1.**

Правила о пореклу робе садржана у овом прилогу примењују се за сврхе одобравања преференцијалног тарифног режима у складу са овим споразумом.

Појмови и дефиниције**Члан 2.**

Појмови који се користе у овим правилима о одређивању земље порекла робе (у даљем тексту: Правила) означавају следеће:

(а) „подносилац” - лице које се обратило овлашћеном органу Стране извознице ради добијања сертификата о пореклу робе, које потврђује и сноси одговорност за веродостојност података о роби наведених у сертификату о пореклу робе. Као подносилац се могу појавити произвођач, извозник или пошиљалац, као и њихови овлашћени представници;

(б) „овлашћени орган” - орган (организација) којег је Страна овластила да издаје (потврђује) сертификате о пореклу робе;

(в) „сертификат о неманипулацији” - документ издат од стране царинског органа треће транзитне стране, којим се потврђује да је роба била под царинском контролом и да није била замењена или обрађена на њеној територији (осим поступака за очување робе у добром стању);

(г) „сертификат о пореклу робе” - документ, који је издао овлашћени орган, у којем се наводи земља порекла робе;

(д) „пошиљка” - роба коју један пошиљалац испоручује истовремено на основу једног или више транспортних (превозних) докумената једном примаоцу, као и роба која се шаље на основу једног поштанског товарног листа или је једно лице које прелази границу превози као пртљаг;

(ђ) „пошиљалац” - лице наведено у транспортним (превозним) документима које је, у складу с обавезама које је преузело, испоручило или има намеру да испоручи робу превознику;

(е) „прималац” - лице наведено у транспортним (превозним) документима које је, у складу с обавезама које је преузело, примило или има намеру да прими робу од превозника;

(ж) „критеријум довољне обраде (прераде)” - један од критеријума порекла, у складу с којим се роба, ако у њеној производњи учествују две или више земаља, сматра пореклом из оне земље на чијој територији је прошла последњу суштинску обраду (прераду);

(з) „царинска вредност” - вредност одређена у складу с одредбама утврђеним у Споразуму о примени члана VII GATT 1994;

(и) „декларација о пореклу робе” - комерцијални или други документ који се односи на робу и садржи изјаву о земљи порекла робе коју је дао произвођач, извозник или пошиљалац;

(ј) „извозник” - лице које је страна у спољнотрговинском уговору (аранжману) и које продаје робу увознику;

(к) „цена франко-фабрика” - цена робе која се исплаћује према клаузули франко-фабрика у складу с Међународним правилима тумачења трговачких термина „Incoterms”, осим износа унутрашњих пореза чији се повраћај врши или може бити извршен приликом извоза наведене робе. Ова цена је она која се плаћа произвођачу који је робу подвргнуо последњој обради (преради) пре продаје;

(л) „роба” - било који производи, укључујући топлотну, електричну, и друге облике енергије и превозна средства (осим превозних средстава којима се обавља међународни превоз путника и ствари) који прелазе царинску границу, чак и они намењени за касније коришћење у другом производном поступку као материјал;

(љ) „Хармонизовани систем” - важећа верзија Хармонизованог система назива и шифарских ознака роба прописана Међународном конвенцијом о хармонизованом систему назива и шифарских ознака роба од 14. јуна 1983. године;

(м) „увозник” - лице које је страна у спољнотрговинском уговору (аранжману) и које купује робу од извозника;

(н) „материјал” - било који састојак, сировина, компонента или део, који се користе у производњи (изради) робе;

(њ) „материјал без порекла” - материјал који се не сматра пореклом из Страна у складу са овим Правилима или материјал чије порекло није познато;

(о) „производња (израда)” - обављање свих врста производних или технолошких поступака који имају за циљ добијање робе;

(п) „трећа страна” - царинска територија која није страна уговорница овог споразума;

(р) „верификациони орган” - надлежни државни орган којег је Страна овластила да врши контролу основаности издавања сертификата о пореклу робе и декларације о пореклу робе, веродостојности података уписаних у њих, као и да проверава да ли произвођачи испуњавају критеријуме порекла робе, предвиђене овим Правилима.

Критеријуми порекла робе

Члан 3.

У сврху ових Правила сматраће се да је роба пореклом из Стране, ако је она:

(а) у потпуности добијена или произведена у тој Страни као што је предвиђено чланом 4. ових Правила; или

(б) произведена на територији Стране уз коришћење материјала без порекла и испуњава захтеве критеријума довољне обраде (прераде), предвиђено чланом 5. ових Правила;

(в) произведена у једној или више Страна искључиво од материјала пореклом из тих Страна у складу са одредбама члана 6. ових Правила.

Роба у потпуности добијена или произведена

Члан 4.

Робом у потпуности добијеном или произведеном у Страни овог споразума сматрају се:

(а) рудна богатства, роба минералног порекла и други природни ресурси, извађени из земље Стране или из њеног територијалног мора или с њеног морског дна или која је резултат прераде атмосферског ваздуха на територији Стране, као и атмосферски ваздух или производи настали његовом сепарацијом;

(б) роба биљног порекла гајена и/или убрана у Страни овог споразума;

(в) живе животиње окоћене и узгајане на територији Стране;

(г) роба добијена у Страни од живих животиња;

(д) роба добијена ловом или риболовом на територији Стране;

(ђ) роба добијена морским риболовом и друга роба извађена из мора изван територијалних вода Стране, бродовима који су регистровани или се налазе на евиденцији у тој Страни и који плове под њеном заставом;

(е) роба добијена на броду - фабрици искључиво од робе из тачке (ђ) овог члана пореклом из Стране овог споразума, под условом да је такав брод - фабрика регистрован или се налази на евиденцији у Страни и плови под њеном заставом;

(ж) роба узета с морског дна или подземља изван територијалних вода Стране под условом да та Страна има искључиво право на експлоатацију тог морског дна или подземља;

(з) остаци и отпаци производа (секундарне сировине) настали као резултат производних или других прерађивачких операција или потрошње на територији Стране, под условом да су погодни само за поновно добијање сировина;

(и) роба добијена у отвореном свемиру на свемирским бродовима који припадају Страни или које је она изнајмила (закупила);

(ј) роба произведена на територији Стране искључиво од производа наведених у тач. (а) – (и) овог члана.

Критеријум довољне обраде (прераде)

Члан 5.

1. Сматра се да је роба прошла довољну обраду (прераду) у Страни, ако вредност материјала без порекла употребљених у том процесу није већа од 50 одсто вредности робе која се извози.

2. Вредност материјала без порекла употребљених у процесу обраде (прераде) одређује се на основу царинске вредности тих материјала у време њиховог увоза у Страну у којој се врши њихова обрада (прерада).

Ако се, у складу са законодавством Стране царинска вредност материјала не одређује, као и ако је њихово порекло непознато, вредност материјала одређује се у висини најраније утврђене цене плаћене за те материјале на територији Стране у којој се врши њихова обрада (прерада).

Вредност робе која се извози из једне од Страна одређује се на основу цене према клаузули франко-фабрика.

Кумулација порекла

Члан 6.

Без обзира на одредбе члана 3. став 1. под (б) ових Правила, роба или материјали пореклом из Стране који се користе као материјали у процесу производње робе у другој Страни сматрају се пореклом из оне Стране у којој су

обављене последње операције, осим оних из члана 7. став 1. ових Правила. Порекло таквих материјала се потврђује на основу сертификата о пореклу робе (Форма СТ-2), издатог од стране овлашћеног органа.

Недовољна обрада (прерада)

Члан 7.

1. Критеријум довољне обраде (прераде) не испуњавају:

(а) поступци неопходни за очување робе у добром стању за време складиштења и/или превоза;

(б) поступци припреме робе за продају и/или превоз (дељење пошилџки, формирање пошилџки, сортирање, препакивање), поступци растављања и састављања амбалаже;

(в) прање, чишћење, уклањање прашине, уља, боје или других премаза;

(г) пеглање или пресовање текстила (све врсте влакана и предива, тканине од свих врста влакана и предива и производи од њих);

(д) бојење, полирање, лакирање, премазивање (импрегнирање) уљем или другим средствима;

(ђ) комишање, потпуно или делимично бељење, полирање и глазирање житарица и пиринча;

(е) замрзавање, одмрзавање;

(ж) поступци бојења, растварања или мешања шећера, укључујући мешање с другим материјалима, или обликовања шећерних коцки;

(з) гуљење, уклањање семена, коштица и љуски и сечење воћа, коштуњавог воћа и поврћа;

(и) оштрење, дробљење или резање које не доводи до суштинског разликовања добијене робе од полазних компоненти;

(ј) просејавање, пребирање, сортирање, класификовање, градирање, спаривање (укључујући и састављање сетова производа);

(к) стављање у боце, лименке, бочице, кесе, сандуке, кутије и други поступци паковања;

(л) једноставни поступци састављања или растављање робе на делове;

(љ) гравирање, наношење или штампање трговачких ознака, жигова, логотипова, етикета и других сличних знакова распознавања на робу или њену амбалажу;

(м) мешање роба (компоненти) које не доводи до суштинског разликовања добијене робе од полазних компоненти;

(н) клање животиња;

(њ) транжирање (разврставање) мяса, рибе;

(о) коришћење (експлоатација) робе према намени; или

(п) комбинација два или више горе наведених поступака.

2. Ако се у односу на робу критеријум довољне обраде (прераде) остварује искључиво обављањем поступака наведених у ставу 1. овог члана, таква роба се неће сматрати пореклом из Стране у којој су ови поступци обављени.

3. У сврху примене става 1. овог члана, под „једноставним поступком” се подразумева поступак за чије обављање нису потребна посебна знања (вештине), као ни машине, апарати и опрема, специјално намењени за овај поступак.

Посебни случајеви утврђивања порекла робе

Члан 8.

1. Уређаји, прибор, резервни делови и алати намењени за коришћење заједно с машинама, опремом, апаратима или возилима, сматраће се пореклом из оне Стране из које су и машине, опрема, апарати или возила, под условом да се ови уређаји, прибор, резервни делови и алати увозе и користе заједно с наведеним машинама, опремом, апаратима или возилима у комплету и у количини у којој се уобичајено испоручују с тим уређајима у складу с техничком документацијом.

2. Сматраће се да је амбалажа у којој се роба увози пореклом из оне Стране из које је и роба, осим у случају, када у складу са Основним правилом 5 за примену Хармонизованог система, амбалажа подлеже декларисању одвојено од робе. У том случају земља порекла амбалаже утврђује се независно од земље порекла робе.

3. Ако се сматра да је амбалажа у којој се роба увози пореклом из оне Стране из које је и роба, за одређивање земље порекла робе узима се у обзир само она амбалажа у којој се роба продаје у малопродаји.

4. У сврхе одређивања земље порекла, роба у несастављеном, растављеном облику, као и роба која се транспортује у расутом стању, а која се испоручује у више пошиљки због немогућности њене јединствене испоруке услед услова производње или превоза, може се, по жељи подносиоца, сматрати јединственом робом, под условом да су све пошиљке испоручене са једне царинске територије од стране једног извозника једном увознику на основу једног уговора, као и под условом да су испуњени и други услови, утврђени царинским законодавством Стране увознице.

5. Приликом одређивања земље порекла робе, порекло топлотне и електричне енергије, машина, опреме и алата и све друге робе која не улази у њен састав, али чија употреба чини део производног процеса, неће се узимати у обзир.

6. Роба сврстана као сет у складу са Основним правилом 3 за тумачење Хармонизованог система, сматра се робом с пореклом ако су све компоненте које улазе у састав сета материјали с пореклом. Међутим, ако се сет састоји од компонената с пореклом и компонената без порекла, сматра се да је сет у целини с пореклом, под условом да вредност компоненти без порекла не прелази 15 одсто вредности сета према клаузули „франко-фабрика”.

Директна испорука робе

Члан 9.

1. Под директном испоруком робе сматра се испорука робе која се превози с територије једне Стране на територију друге Стране без преласка преко територије било које треће стране.

2. Без обзира на одредбе става 1. овог члана, роба се може превозити преко територија трећих страна због географских, саобраћајних, техничких или економских разлога, под условом да се та роба током превоза, укључујући и за

време привременог складиштења на територијама тих трећих страна, налази под царинском контролом (надзором).

3. Увозник подноси одговарајуће писане доказе царинском органу Стране увознице којима се потврђује да су испуњени услови из става 2. овог члана. Ови докази се обезбеђују подношењем царинском органу Стране увознице било којег од следећих докумената:

(а) уверење о неманипулацији издато од стране царинског органа треће стране транзита;

(б) друга документа која је издао царински орган треће стране, у којима је дат тачан опис робе, у које су уписани датуми пребацивања (претовара) робе, називи возила и која потврђују услове под којима се роба налазила у трећој страни транзита;

(в) транспортна (превозна) документа оверена од стране царинског органа треће стране којима се потврђује превозни пут кретања робе од Стране извознице преко треће стране транзита.

4. Под директном испоруком сматра се, такође, испорука робе коју је увозник купио на изложбама или сајмовима, ако су испуњени следећи услови:

(а) да је роба испоручена с територије једне Стране на територију треће стране која је организатор одржавања изложбе или сајма, и да је била под царинском контролом (надзором) за време њиховог одржавања;

(б) да роба од момента њеног упућивања на изложбу или сајам није коришћена ни у какве друге сврхе осим изложбених;

(в) да се роба увози на територију Стране у истом стању у којем је упућена на територију треће стране, не рачунајући промене стања робе услед природне истрошености или калирања у нормалним условима превоза и складиштења.

Услови за одобравање режима слободне трговине

Члан 10.

1. Режим слободне трговине на територијама Страна одобрава се за робу ако она задовољава критеријуме порекла утврђене овим Правилима, као и ако истовремено испуњава следеће услове:

(а) ако је царинском органу Стране увознице поднет важећи и прописно попуњен сертификат о пореклу робе на обрасцу (Форма СТ-2), а у случају утврђеном у члану 13. ових Правила, декларација о пореклу робе сачињена у складу са захтевима ових Правила, осим околности наведених у члану 14. ових Правила;

(б) ако су испуњени услови директне испоруке робе из члана 9. ових Правила;

(в) ако су задовољени захтеви везани за административну сарадњу из члана 15. ових Правила.

2. Роба чије порекло није утврђено или роба чије је порекло утврђено, али се за такву робу не може одобрити режим слободне трговине, увози се у Страну увозницу у складу са захтевима тарифних и нетарифних прописа те Стране.

3. За робу из става 2. овог члана се може одобрити режим слободне трговине на територијама Страна после пуштања робе, под условом да:

(а) су испуњени услови из става 1. овог члана;

(б) није истекло 12 месеци од дана регистрације царинске декларације у Страни увозници.

4. Режим слободне трговине се може одобрити после пуштања робе ако су испуњени услови одређени овим Правилима, и у складу с процедуром дефинисаном царинским законодавством Стране увознице.

5. Режим слободне трговине не може бити одобрен у складу са ставом 4. овог члана, у случају откривања фалсификовања сертификата о пореклу робе (Форма СТ-2) или декларације о пореклу робе, као и ако нису испуњени услови из става 3. овог члана.

Основ за одбијање режима слободне трговине

Члан 11.

1. Царински орган једне Стране одбија да одобри режим слободне трговине на робу која се увози из друге Стране у случају:

(а) ако није испуњен један (или више) услова за одобравање режима слободне трговине из члана 10. став 1. ових правила;

(б) ако није могуће идентификовати робу уписану у сертификат (Форма СТ-2) (декларацију о пореклу робе) са робом која је пријављена у царинској декларацији;

(в) ако су од верификационог органа Стране извознице примљени подаци о томе да сертификат (Форма СТ-2) (декларација о пореклу робе) није издат (да је фалсификован), да је поништен (повучен) или издат на основу неважећих, нетачних или непотпуних докумената и/или података;

(г) ако у року од шест месеци од датума подношења захтева из члана 15. став 5. ових Правила (или у року од осам месеци од датума подношења захтева ако је Страна извозница тражила продужење рока за накнадну проверу у складу са чланом 15. став 6. ових Правила), од верификационог органа Стране извознице није добијен одговор везан за предметни сертификат (Форма СТ-2) (декларацију о пореклу робе) или у случају предвиђеном чланом 15. став 8. ових Правила;

(д) ако стварна тежина испоручене робе прелази тежину наведену у сертификату (Форма СТ-2) (декларацији о пореклу робе) за више од пет одсто;

(ђ) ако није поднет оригинал сертификата (Форма СТ-2) у папирном облику на захтев царинског органа Стране увознице у случајевима предвиђеним чланом 13. став 4. и чланом 14. став 3. ових Правила;

(е) ако провера на лицу места предузета у складу са чланом 16. ових Правила не омогућава да се одреди порекло робе или указује на неусклађеност робе с критеријумима порекла.

(ж) ако у року од шездесет дана од дана слања захтева за верификациону посету, предвиђену чланом 16. став 2. ових Правила, није добијена писмена сагласност или је одбијено вршење верификационе посете.

2. Присуство грешака (штампарских грешака) и/или мањих неслагања, до којих је дошло приликом попуњавања сертификата (Форма СТ-2) (декларације о пореклу робе), а које не утичу на тачност и суштину података садржаних у таквом сертификату (Форма СТ-2) (декларацији о пореклу робе), и не доводе у сумњу порекло робе, не представљају основ за одбијање примене режима слободне трговине.

Сертификат о пореклу робе

Члан 12.

1. За потврђивање порекла робе, у сврхе примене режима слободне трговине, царинском органу Стране увознице подноси се сертификат о пореклу робе (Форма СТ-2), сачињен у складу са обрасцем из Прилога I ових Правила, и прописно попуњен у складу са захтевима наведеним у овом члану и члану 18. ових Правила.

2. Царинском органу Стране увознице подноси се оригинал сертификата о пореклу (Форма СТ-2) у папирном облику, осим случаја предвиђеног чланом 14. став 2. ових Правила.

3. Сертификат о пореклу (Форма СТ-2) издаје овлашћени орган на основу захтева подносиоца (докумената и података које је он поднео) пре или у тренутку извоза робе у свим случајевима када роба испуњава захтеве из ових Правила.

4. Сертификат о пореклу (Форма СТ-2) се издаје за једну пошиљку робе, и у сврху одобравања режима слободне трговине важи 12 месеци од датума његовог издавања од стране овлашћеног органа.

5. Стварна тежина испоручене робе не сме бити већа од тежине наведене у сертификату о пореклу (Форма СТ-2) за више од пет (5) одсто.

6. Сертификат о пореклу (Форма СТ-2) се може издати и након извоза робе на основу писаног захтева подносиоца. У овом случају подносилац накнадно подноси овлашћеном органу царинску декларацију са одговарајућом напоменом царинског органа којом се потврђује стварни извоз робе. Ова напомена царинског органа мора носити ранији датум од датума издавања сертификата о пореклу (Форма СТ-2) .

Када се царинска декларација подноси електронским путем, може се поднети електронско обавештење царинског органа о преласку границе. Ако се приликом извоза робе из једне Стране не подноси царинска декларација, овлашћеном органу подносе се документа којима се потврђује отпрема робе с територије те Стране.

У том случају у рубрику 5. сертификата о пореклу (Форма СТ-2) уписује се: „Issued retrospectively” или „Выдан впоследствии” .

7. У случају губитка или оштећења сертификата о пореклу (Форма СТ-2) овлашћени орган издаје његов званично оверени дупликат. Приликом издавања дупликата у рубрику 12. „Потврда” уписује се датум издавања дупликата, а у рубрику 5. „За службене белешке” уписује се реч: „Duplicate” или „Дубликат”, као и број и датум изгубљеног или оштећеног оригинала сертификата о пореклу (Форма СТ-2). Дупликат сертификата о пореклу (Форма СТ-2) важи од датума издавања оригинала сертификата о пореклу (Форма СТ-2). Рок важења дупликата сертификата о пореклу (Форма СТ-2) у сврху примене режима слободне трговине не може бити дужи од дванаест (12) месеци од датума издавања оригинала сертификата о пореклу.

8. У замену за оригинал сертификата о пореклу (Форма СТ-2) поништеног по било ком основу или у случају да је потребно поново сачинити раније издати сертификат о пореклу (Форма СТ-2) на основу образложеног захтева подносиоца, овлашћени орган може издати нови сертификат о пореклу (Форма СТ-2). При томе се у рубрику 5. уписује: „Issued instead of certificate form СТ-2” или „Выдан взамен сертификата формы СТ-2” уз уписивање броја и датума поништеног (поново издатог) сертификата о пореклу (Форма СТ-2).

Сертификат о пореклу (Форма СТ-2) издат у замену за други сертификат о пореклу (Форма СТ-2) добија нови регистарски број.

9. У случају кретања робе између Страна, која није подвргнута обради (преради), осим поступака очувања и њеног паковања, као и припреме за продају и транспорт, овлашћени орган Стране може издати заменски сертификат уместо сертификата о пореклу (Форма СТ-2).

Заменски сертификат о пореклу (Форма СТ-2) се издаје на основу сертификата о пореклу (Форма СТ-2) издатог од стране овлашћеног органа Стране са чије територије је роба увезена на територију друге Стране, и представља доказ земље порекла наведене у таквом сертификату о пореклу (Форма СТ-2).

При томе се у рубрику 5. уписује „Issued on the basis of certificate form СТ-2” или „Выдан взамен сертификата формы СТ-2” уз навођење броја и датума сертификата о пореклу (Форма СТ-2) Стране извознице као и овлашћеног органа који је сертификат о пореклу (Форма СТ-2) издао.

10. Овлашћени орган који је издао сертификат о пореклу (Форма СТ-2), као и подносилац дужни су да најмање три (3) године чувају копију сертификата о пореклу (Форма СТ-2), као и сва документа везана за њега, укључујући и она која је доставио подносилац.

Декларација о пореклу робе

Члан 13.

1. За потврђивање порекла малих пошилики робе, чија царинска вредност не прелази еквивалентни износ од 5.000 евра није обавезно подношење сертификата о пореклу (Форма СТ-2) царинском органу Стране увознице ради примене режима слободне трговине. У овом случају може се поднети декларација о пореклу робе сачињена у складу са Прилогом 2 ових Правила.

2. Рок важења декларације о пореклу робе у сврху одобравања режима слободне трговине ограничен је на дванаест (12) месеци од датума када ју је потписао произвођач, извозник или пошилијалац.

3. Стварна тежина испоручене робе не сме бити већа од тежине наведене у декларацији о пореклу робе за више од пет одсто.

4. У случају да царински орган Стране увознице има доказ да подаци о пореклу робе наведени у декларацији о пореклу робе могу бити непоуздани, у том случају царински орган Стране увознице може да захтева, подношење сертификата о пореклу (Форма СТ-2).

5. Произвођач, извозник или пошилијалац који је дао изјаву о земљи порекла робе у декларацији о пореклу робе, дужан је да на захтев верификационог органа Стране извознице поднесе сва документа и податке неопходне за потврђивање порекла робе у складу са овим Правилима.

6. Произвођач, извозник или пошилијалац најмање три (3) године чувају декларацију о пореклу робе, као и сва документа везана за њу којима се потврђује порекло робе.

7. Декларација о пореклу сачињава се у штампаној форми и мора бити потписана лично од стране овлашћеног представника произвођача, извозника или пошилијаоца, са назнаком његовог имена и презимена.

Случајеви у којима се не захтева писана потврда порекла

Члан 14.

1. Подношење сертификата о пореклу (Форма СТ-2) или декларације о пореклу робе у циљу примене режима слободне трговине не захтева се приликом увоза пошилџки робе са пореклом чија вредност не прелази еквивалентни износ од 200 евра, под условом да та испорука није део једне или више пошилџки, што се може основано сматрати начином за избегавање подношења сертификата о пореклу (Форма СТ-2) или декларације о пореклу робе.

2. У случају израде и увођења Електронског система сертификације и верификације порекла робе (у даљем тексту: ЕССВП) из члана 17. ових Правила, није обавезно подношење оригинала сертификата о пореклу (Форма СТ-2) у штампаној форми приликом подношења царинске декларације за робу. У том случају, у царинској декларацији морају да се наведу датум и број тог сертификата о пореклу (Форма СТ-2).

3. У случају да постоји основана сумња царинског органа Стране увознице у погледу порекла робе за коју се тражи примена режима слободне трговине, и/или је откривено неслагање информација садржаних у ЕССВП или у случају да одговарајуће информације нису расположиве у ЕССВП, царински орган Стране увознице може да захтева да му се поднесе оригинал сертификата о пореклу (Форма СТ-2) у папирном облику.

Административна сарадња

Члан 15.

1. Пре но што започну са издавањем сертификата о пореклу (Форма СТ-2) у складу с овим Правилима, Стране размењују преко Евроазијске економске комисије, односно Министарства финансија - Управе царина Републике Србије:

(а) узорке сертификата о пореклу (Форма СТ-2) а и допунских листова сертификата о пореклу (Форма СТ-2) (уз навођење података о карактеристикама заштите);

(б) узорке отисака печата овлашћених органа (узорци морају бити оригинални и јасни, како би се омогућила недвосмислена идентификација њихове аутентичности);

(в) информације о називима и адресама овлашћених органа;

(г) информације о називима и адресама верификационих органа.

2. Министарство финансија - Управа царина Републике Србије и Евроазијска економска комисија морају унапред, на исти начин, бити обавештени о свим изменама узорака и информација из става 1. овог члана.

Обавештење садржи информације о датуму од када се користе нови печати овлашћеног органа Стране, као и уместо којих или као допуна којих печата чији су узорци отисака раније достављени, ће се они користити.

Размена информација из ст. 1. и 2. овог члана обављаће се на енглеском или руском језику.

3. Ако се не доставе информације из ст. 1. и 2. овог члана и/или ако достављене информације нису у складу са захтевима из ст. 1. и 2. овог члана, режим слободне трговине се неће одобрити за робу која се увози.

4. Царински органи Страна врше накнадну проверу сертификата о пореклу (Форма СТ-2) и декларација о пореклу робе одабраних или методом случајног узорка или када постоји основана сумња царинског органа Стране увознице у погледу веродостојности тих докумената или тачности података садржаних у њима.

5. У случајевима из става 4. овог члана царински орган Стране увознице робе може да упути образложен захтев верификационом органу да потврди веродостојност сертификата (Форма СТ-2) (декларације о пореклу робе) и/или тачност података садржаних у њима, као и да достави додатне или прецизније податке, укључујући и податке о задовољавању критеријума порекла робе, и/или копије докумената на основу којих је сертификат о пореклу (Форма СТ-2) издат, укључујући копије комерцијалних докумената (евиденције, фактуре, уговоре, итд.) издатих у трећим Странама.

Уз захтев за накнадну проверу прилаже се копија сертификата о пореклу (Форма СТ-2) (декларације о пореклу робе) који је предмет провере.

Захтев се подноси на енглеском или руском језику.

У захтеву се наводе разлози за његово подношење и/или друге додатне информације које указују на податке у сертификату о пореклу (Форма СТ-2) (декларацији о пореклу робе) који би могли бити нетачни, осим када се накнадна провера врши применом метода случајног узорка.

6. У случају да царински орган Стране увознице поднесе захтев верификационом органу у складу са ставом 5. овог члана, верификациони орган је дужан да изврши накнадну проверу у најкраћем могућем року и информације о резултатима провере достави царинском органу који је поднео захтев најкасније у року од шест (6) месеци од датума подношења захтева.

У изузетним околностима, у горе наведеном року од шест (6) месеци, Страна извозница може да упути образложен захтев царинском органу Стране увознице која тражи проверу да се рок за испуњење тог захтева за проверу продужи за два (2) месеца.

Ови резултати морају да јасно назначе да ли су документа веродостојна и да ли се конкретна роба може сматрати робом пореклом из те Стране, као и да ли су задовољени други захтеви из ових Правила.

У случају доношења одлуке о поништењу сертификата о пореклу (Форма СТ-2) или проглашавању декларације о пореклу неважећом, верификациони орган Стране извознице у најкраћем могућем року обавештава о таквој одлуци царински орган Стране увознице.

7. Царински орган Стране увознице ће послати примерак захтева за накнадну проверу верификационом органу Стране извознице званично као и путем и-мејла, користећи адресе примљене у складу с поступком предвиђеним у подставу 3. овог става.

Верификациони орган Стране извознице ће царинском органу Стране увознице који тражи проверу одмах потврдити пријем његовог захтева примљеног путем и-мејла.

Царински органи и верификациони органи Страна размењују информације о начинима комуникације и и-мејл адресама које ће се користити у таквој размени у оквиру провере порекла у складу са овим Правилима.

8. Ако добијени резултати накнадне провере не омогућавају да се потврди веродостојност сертификата о пореклу (Форма СТ-2) (декларација о пореклу робе) и/или тачност података садржаних у њима, као и у случајевима

ако нису достављени додатни или прецизнији подаци, укључујући и податке о испуњењу критеријума порекла робе, копије докумената, између осталих и оних на основу којих је сертификат о пореклу (Форма СТ-2) издат, режим слободне трговине се неће одобрити.

Провера на лицу места

Члан 16.

1. У изузетним околностима, у случају да царински органи Стране увознице није задовољан резултатом провере предвиђене у члану 15. ових Правила, може да упути захтев Страни извозници за обављање провере на лицу места у Страни извозници ради испитивања евиденције лица који се проверава из чл. 12. и 13. ових Правила и/или прегледа просторија (територије) коришћених у производњи робе.

2. Проверу на лицу места обавља верификациони тим који сачињавају надлежни органи Стране увознице и Стране извознице на територији земље Стране извознице у циљу провере да ли роба лица које се проверава и/или услови његове производње испуњавају захтеве ових Правила, обиласком локације лица које се проверава и/или просторија (територије) које се користе у производњи робе.

За сврхе овог члана лице које се проверава је извозник и/или произвођач робе из Стране извознице чија је роба предмет провере на лицу места.

За сврхе овог члана предмет провере на лицу места је роба за коју је затражена провера на лицу места и за коју су издати документарни докази о пореклу.

Провера на лицу места спроводи се у складу с одговарајућим законима и прописима Стране у којој се таква провера на лицу места спроводи.

3. Да би спровео проверу на лицу места, царински орган Стране увознице шаље писмени захтев са израженом намером да спроведе проверу на лицу места (у даљем тексту - захтев за проверу на лицу места) верификационом органу Стране извознице.

4. Захтев за проверу на лицу места треба да буде основан, што је могуће свеобухватнији и да, између осталог, садржи следеће:

(а) назив царинског органа Стране увознице која је издала захтев;

(б) име лица које се проверава;

(в) предмет предложене провере на лицу места, укључујући и навођење робе и основане сумње у погледу њеног порекла;

(г) прелиминарне информације у вези са представницима овлашћених службеника надлежног органа који ће учествовати у провери на лицу места;

(д) остале додатне информације које указују на оправдане разлоге да се изврши провера на лицу места.

5. Верификациони орган Стране извознице шаље писмену сагласност или одбијеницу да се обави провера на лицу места у року од шездесет (60) дана од датума упућивања захтева за проверу на лицу места.

Страна извозница ће, у овом року, од лица које се проверава прибавити сагласност или одбијеницу да се обави провера на лицу места. Лице које се проверава, обавештава се да се одбијање обављања провере на лицу места

сматра основом за одбијање режима слободне трговине за предметну робу од стране царинског органа Стране увознице.

6. Ако се одговор из става 5. овог члана не добије у року од шездесет (60) дана од дана упућивања захтева за проверу на лицу места у складу са ставом 3. овог члана или ако се не добије сагласност за обављање провере на лицу места, Страна увозница која је издала захтев ускратиће режим слободне трговине за раније увезену робу у вези са којом је тражена провера на лицу места.

7. Провере на лицу места започињу се у року од шездесет (60) дана од дана пријема писмене сагласности а завршавају се у разумном року, не дужем од стотину педесет (150) дана од дана пријема писмене сагласности.

8. Надлежни органи Стране извознице и Стране увознице и лице које се проверава обезбедиће ефикасну сарадњу која је потребна за проверу на лицу места коју обавља верификациони тим.

Ако се јаве препреке које су током провере на лицу места створили лице које се проверава или друга лица контролисана Стране, услед којих није могуће да се обави провера на лицу места, Страна увозница има право да ускрати режим слободне трговине на робу која је предмет провере на лицу места. Овај податак се наводи у извештају о резултатима провере на лицу места.

9. Током провере на лицу места, верификациони тим има право да од лица које се проверава тражи сва документа и информације, укључујући рачуноводствене податке, који се односе на предмет провере на лицу места.

10. Резултати провере на лицу места се документују на енглеском језику у облику извештаја о резултатима захтева за проверу.

Извештај о резултатима захтева за проверу обавезно садржи следеће податке:

- назив надлежних органа који врше проверу на лицу места, укључујући имена и функције чланова верификационог тима;
- име лица које се проверава;
- информације о роби која је предмет провере на лицу места;
- датум провере на лицу места;
- основе за предузимање провере на лицу места, укључујући и опис почетних сумњи у вези са пореклом робе која се проверава као и услове писане сагласности за обављање провере на лицу места;
- информације о објектима и/или територијама на којима се врши провера на лицу места;
- где је то примерено, опис стварног процеса производње робе која се проверава;
- резултати (налаз) провере на лицу места који јасно указују на усклађеност или неусклађеност робе која се проверава са захтевима ових Правила.

11. Верификациони тим који врши проверу на лицу места шаље лицу које се проверава извештај о резултатима ове провере у року од двеста (200) дана од дана пријема писане сагласности.

12. Страна увозница може да привремено суспендује режим слободне трговине на робу која је слична роби која је предмет провере на лицу места од датума упућивања захтева за проверу на лицу места до добијања резултата

провере на лицу места (усвајања извештаја о резултатима захтева за проверу). У случају овакве суспензије роба може бити пуштена без примене режима слободне трговине у складу са захтевима одговарајућих закона и прописа Стране увознице.

Режим слободне трговине одобрава се у складу с одговарајућим законима и прописима Стране увознице, на основу резултата провере на лицу места, који указују да роба која је предмет провере на лицу места успуњава захтеве ових Правила.

У смислу овог става слична роба је роба која се по Хармонизованом систему сврстава у исту тарифну ознаку и има исти опис као она роба која је предмет провере на лицу места, коју је произвео исти произвођач или која је продата од стране истог извозника као и роба која је предмет провере на лицу места.

13. Све трошкове верификационог тима везане за проверу на лицу места сноси Страна увозница.

Развој и увођење Електронског система сертификације и верификације порекла

Члан 17.

1. Стране ће настојати да уведу ЕССВП најкасније у року од две године од дана ступања на снагу овог споразума.

2. ЕССВП се заснива на размени информација о издатим сертификатима о пореклу (Форма СТ-2) између овлашћених органа и царинских органа Страна. Та размена информација треба да омогући:

(а) да се царинском органу Стране увознице не подноси оригинал сертификата (Форма СТ-2) у папирном облику приликом електронског подношења царинске декларације за робу;

(б) да царински орган Стране увознице врши проверу веродостојности и садржаја сертификата о пореклу (Форма СТ-2) које је издао овлашћени орган Стране извознице.

3. У циљу израде и увођења ЕССВП, Стране ће формирати експертску радну групу.

4. Правила обављања размене информација у оквиру ЕССВП, укључујући техничке услове, биће дефинисана посебно.

Захтеви и начин попуњавања сертификата о пореклу

Члан 18.

1. Сертификат о пореклу (Форма СТ-2) се сачињава и попуњава (осим доле наведених случајева) у штампаном облику на енглеском или руском језику на папиру са заштитном мрежицом или заштитном позадином у боји, формата А4 (210x297 mm), тежине не мање од 25 g/m² типографски израђеном.

2. На сертификату о пореклу (Форма СТ-2) није дозвољено коришћење факсимила потписа лица, брисање, као ни исправке и/или допуне које није оверио овлашћени орган.

3. Исправке и/или допуне се у сертификат о пореклу (Форма СТ-2) уносе прецртавањем погрешних података и укуцавањем поред тога или уписивањем руком исправљених података који се оверавају печатом овлашћеног органа који је претходно издао сертификат о пореклу (Форма СТ-2).

4. Сертификат о пореклу (Форма СТ-2) се попуњава у складу са следећим захтевима:

(а) у рубрику 1. „Пошиљалац /извозник (назив и адреса)” уписује се назив пошиљалоца (извозника), његова пуна адреса и земља. У случају да су пошиљалац и извозник различита лица треба уписати да пошиљалац (назив и адреса) поступа „по налогу” („to order”) извозника (назив и адреса). У случају да је пошиљалац (извозник) физичко лице уписују се његово презиме, име и адреса;

(б) у рубрику 2. „Прималац /увозник (назив и адреса)” уписује се назив примаоца (увозника), његова пуна адреса и земља. У случају да су прималац и увозник различита лица треба уписати да прималац (назив и адреса) поступа „по налогу” („to order”) увозника (назив и адреса). У случају да је прималац (увозник) физичко лице уписују се његово презиме, име и адреса;

(в) у рубрику 3. „Превозна средства и превозни пут (у мери у којој су познати)” уписују се превозна средства и превозни пут у мери у којој су познати;

(г) у рубрику 4. уписује се регистарски број сертификата о пореклу (Форма СТ-2), Страна која је издала сертификат о пореклу (Форма СТ-2) и Страна којој се сертификат о пореклу (Форма СТ-2) подноси. Дозвољено је уписивање регистарског броја руком или уношење печатом;

(д) у рубрику 5. „За службене белешке” укуцавају се, уписују руком или уносе печатом службене белешке надлежног органа државе извознице, државе транзита и/или пријема робе, као и, према потреби, следеће напомене: „Дубликат” или „Duplicate”, „Выдан взамен сертификата формы СТ-2” или „Issued instead of certificate form СТ-2”, „Выдан впоследствии” или „Issued retrospectively”, „Выдан на основании сертификата формы СТ-2” или „Issued on the basis of certificate form СТ-2”, као и друге напомене. Напомене које се у ову рубрику уписују руком оверавају се на начин предвиђен ставом 3. овог члана;

(ђ) у рубрику 6. „Број” уписује се редни број робе;

(е) у рубрику 7. „Број колета и врста паковања” уписује се број колета и врста паковања;

(ж) у рубрику 8. „Опис робе” уписује се комерцијални назив робе и други подаци који омогућавају идентификацију робе са оном која је пријављена у царинској декларацији. У случају недостатка места за попуњавање рубрике 8. сертификата о пореклу (Форма СТ-2) дозвољено је коришћење додатног листа (листова) сертификата о пореклу (Форма СТ-2) (образац додатног листа сертификата дат је у Прилогу 1 ових Правила) који се попуњава на прописани начин (који је оверен потписом, печатом и који има исти регистарски број који је уписан у рубрику 4. сертификата о пореклу(Форма СТ-2));

(з) у рубрику 9. „Критеријуми порекла” уписују се следећи критеријуми порекла:

„Р” - ако је роба у потпуности добијена у Страни;

„У”- ако је роба прошла довољну обраду (прераду) уз навођење процентног удела вредности искоришћених материјала без порекла у вредности робе која се извози (на пример: „У 15 %”);

„Рк” - ако је роба добила порекло на основу коришћења кумулативног принципа.

За сваку робу уписану у рубрици 9. мора бити уписан посебан критеријум порекла;

(и) у рубрику 10. „Количина робе” уписује се бруто маса робе (kg) и/или друге квантитативне карактеристике робе;

(j) у рубрику 11. „Број и датум фактуре” уписују се бројеви и датуми свих фактура за робу за коју се сертификат о пореклу (Форма СТ-2) издаје;

(к) у рубрику 12. „Потврда” уписују се назив и адреса овлашћеног органа, уноси се његов печат и датум издавања сертификата о пореклу (Форма СТ-2) (дупликата), као и потпис, презиме и име (иницијали) лица овлашћеног за оверу сертификата о пореклу (Форма СТ-2) (дупликата). Датум, презиме и име (иницијали) овлашћеног лица могу се уписивати руком или уносити печатом;

Ако су подаци о пуном називу овлашћеног органа Стране на руском или енглеском језику садржани у отиску печата, додатно уписивање наведених података у ову рубрику није обавезно.

Печат мора имати јасан отисак који према потреби дозвољава обављање провере његове веродостојности.

(л) у рубрику 13. „Декларација подносиоца” уписује се земља у којој је роба у потпуности добијена или је прошла довољну обраду (прераду) (држава чланица Евроазијске економске уније или Република Србија), датум изјављивања података о земљи порекла робе, и уноси се печат подносиоца (ако постоји), његов потпис, име, презиме и иницијали. Датум, као и име, презиме и иницијали подносиоца могу се уписивати руком или уносити печатом.

5. Није дозвољено попуњавање полеђине обрасца сертификата о пореклу (Форма СТ-2).

Прелазне одредбе

Члан 19.

У року од једне (1) године од дана ступања на снагу овог споразума, овлашћени органи имају право да примењују обрасце сертификата о пореклу (Форма СТ-2) који се користе у Странама и који се разликују од форме одређене у Прилогу 1 ових Правила. Попуњавање таквих сертификата о пореклу (Форма СТ-2) врши се уз узимање у обзир захтева утврђених чланом 18. ових Правила.

Прилог 1
уз Правила о пореклу

Сертификат о пореклу робе (Форма СТ-2) и додатни лист
сертификата о пореклу (Форма СТ-2)

I. Сертификат о пореклу робе (Форма СТ-2)

(на српском језику)

1. Пошиљалац /извозник (назив и адреса)			4. № _____ Сертификат о пореклу робе форма СТ-2		
2. Прималац /увозник (назив и адреса)			Издат у _____ (Страна) Ради подношења _____ (Страна)		
3. Превозна средства и превозни пут (у мери у којој су познати)			5. За службене белешке		
6. Број №	7. Број колета и врста паковања	8.Опис робе	9. Критеријум порекла	10. Количина робе	11. Број и датум фактуре
12. Потврда Овим се, на основу извршене контроле, потврђује да је декларација подносиоца веродостојна Потпис Датум Печат			13. Декларација подносиоца Доле потписани изјављује да су горе наведени подаци веродостојни, да је комплетна роба у потпуности добијена или је прошла довољну обраду (прераду) у _____ (Страна) и да задовољава захтеве о пореклу одређене за ову робу Потпис Датум Печат		

(на енглеском језику)

1. Consignor/exporter (name and address)			4. № _____		
2. Consignee/importer (name and address)			<p style="text-align: center;">Certificate of origin Form CT-2</p> <p>Issued in _____</p> <p style="text-align: center;">(Party)</p> <p>For submission to _____</p> <p style="text-align: center;">(Party)</p>		
3. Means of transport and route (as far as known)			5. For official use		
6. №	7. Number and kind of packages	8. Description of goods	9. Origin criterion	10. Quantity of goods	11. Number and date of invoice
12. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the applicant is correct Signature Date Stamp			13. Declaration by the applicant The undersigned hereby declares that the above details are correct: that all goods were produced or underwent sufficient processing in _____ (Party) and that they comply with the origin requirements specified for this goods Signature Date Stamp		

II Додатни лист сертификата о пореклу робе (Форма СТ-2)

(на српском језику)

6. Број	7. Број колета и врста паковања	8.Опис робе	9. Критеријум порекла	10. Количина робе	11. Број и датум фактуре
<p>12. Потврда</p> <p>Овим се, на основу извршене контроле, потврђује да је декларација подносиоца веродостојна</p> <p>.....</p> <p>Потпис Датум Печат</p>			<p>13. Декларација подносиоца</p> <p>Доле потписани изјављује да су горе наведени подаци веродостојни, да је комплетна роба у потпуности добијена или је прошла довољну обраду (прераду) у</p> <p>.....</p> <p>(Страна)</p> <p>и да задовољава захтеве о пореклу одређене за ову робу</p> <p>.....</p> <p>Потпис Датум Печат</p>		

(на русском языке)

6. №	7. Количество мест и вид упаковки	8. Описание товара	9. Критерий происхождения	10. Количество товара	11. Номер и дата счета-фактуры
<p>12. Удостоверение</p> <p>Настоящим удостоверяется на основе проведенного контроля, что декларация заявителя соответствует действительности</p> <p>.....</p> <p>Подпись Дата Печать</p>			<p>13. Декларация заявителя</p> <p>Нижеподписавшийся заявляет, что вышеприведенные сведения соответствуют действительности, что все товары полностью произведены или подвергнуты достаточной обработке (переработке) в</p> <p>_____</p> <p>(наименование страны)</p> <p>и что они отвечают требованиям происхождения, установленным в отношении таких товаров</p> <p>.....</p> <p>Подпись Дата Печать</p>		

Прилог 2
уз Правила о пореклу

ДЕКЛАРАЦИЈА О ПОРЕКЛУ РОБЕ

Declaration of origin means statement about the country of origin of goods made out by the producer, exporter or consignor in the form of the following entry in the English or Russian language.

In English:

The exporter _____ „1” declares that the country of origin of goods covered by this document is _____ „2”.

_____ „3”.

Date, Signature

Notes:

„1” - name of the exporter, producer or consignor of goods in accordance with accompanying documents;

„2” - name of country of origin of goods;

„3” - signature, surname and name of authorized representative of producer, exporter, or consignor.

In Russian:

Экспортер _____ „1” заявляет, что страной происхождения товаров, поименованных в настоящем документе, является _____ „2”.

_____ „3”.

Дата, подпись

Примечания:

„1” - указывается наименование изготовителя, экспортера или грузоотправителем товаров согласно товаросопроводительным документам;

„2” - указывается наименование страны происхождения товаров;

„3” - указывается подпись, фамилия и имя уполномоченного представителя изготовителя экспортера или грузоотправителя.

**ОДРЕДБЕ У ВЕЗИ СА ОДРЕЂИВАЊЕМ НОРМАЛНЕ ВРЕДНОСТИ У
АНТИДАМПИНШКИМ ИСТРАГАМА**

Стране су се споразумеле о следећем:

За сврхе спровођења антидампиншке истраге и свих даљих антидампиншких поступака, укључујући ревизије, ни једна Страна за утврђивање нормалне вредности сличних производа намењених потрошњи на домаћем тржишту Стране извознице неће примењивати методологију која се у целости, или делом базира на подацима за сурогат земље, у складу са ставом 2.7 члана 2 Споразума о антидампингу и/или другом Допунском одредбом уз члан VI, став 1. GATT 1994, садржаном у Анексу I GATT 1994 (Објашњења и допунске одредбе).

За сврхе спровођења антидампиншке истраге и свих даљих антидампиншких поступака, укључујући ревизије, ни једна Страна неће примењивати методологију која дозвољава занемаривање, или кориговање података о трошковима који се односе на произвођаче и/или извознике сличних производа намењених потрошњи на домаћем тржишту Стране извознице, у случајевима када орган који спроводи истрагу закључи да због специфичних карактеристика тржишта фактора производње који се користе у добијању сличног производа:

(а) на тржишту сличног производа постоји посебна тржишна ситуација и/или

(б) подаци о трошковима који се чувају у евиденцији произвођача или робе која је предмет истраге не одражавају разумно трошкове повезане с производњом и продајом производа који се разматра, када евиденција одговарајуће и довољно представља или приказује стварне трошкове тих извозника или произвођача.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА**Циљеви****Члан 1.**

Циљ овог прилога је обезбеђивање делотворног, ефикасног и транспарентног механизма за решавање спорова проистеклих из овог споразума с циљем да се, где год је то могуће, постигне обострано прихватљиво решење.

Дефиниције**Члан 2.**

У смислу овог прилога:

(а) „Арбитражно веће” означава Арбитражно веће формирано у складу са чланом 8. овог прилога;

(б) „Стране у спору” значи и Страна тужила и тужена Страна. Државе чланице Евроазијске економске уније и Евроазијска економска унија могу наступати заједнички, или појединачно као Страна у спору. Када наступају појединачно, Страна у спору ће бити она држава чланица Евроазијске економске уније која је предузела меру, а ако је меру предузела Евроазијска економска унија, она ће бити Страна у спору;

(в) „Страна тужила” означава Страну која је поднела тужбу;

(г) „Тужена Страна” означава Страну против које је поднета тужба;

(д) „Арбитар” означава члана Арбитражног већа формираног на основу члана 8. овог прилога;

(ђ) „Председник” означава арбитра који поступа као председник Арбитражног већа;

(е) „Помоћник” означава лице које, сходно условима именовања арбитра, спроводи, истражује, или пружа помоћ арбитра;

(ж) „Дани” означавају календарске дане, укључујући викенде и празнике.

Област примене**Члан 3.**

Осим ако овим споразумом није предвиђено другачије, одредбе овог прилога ће се примењивати на све спорове између Страна проистекле из тумачења и/или примене одредби овог споразума, када год једна Страна сматра да је мера друге Стране у супротности с неком обавезом предвиђеном одредбама овог споразума, или да друга Страна не испуњава своје обавезе из овог споразума.

Размена информација**Члан 4.**

Дистрибуирање између држава чланица Евроазијске економске уније и Евроазијске економске уније било којих процедуралних документа који се односе на било који спор проистекао из овог споразума неће се сматрати кршењем одредби о поверљивости предвиђених овим споразумом и/или Маракешким споразумом о оснивању Светске трговинске организације, потписаним 15. априла 1994. године.

Консултације

Члан 5.

1. Стране у спору ће уложити максималан напор да сваки спор у вези с питањима наведеним у члану 3. овог прилога реше кроз консултације у циљу постизања обострано прихватљивог решења.

2. Захтев за консултације се у писаној форми подноси туженој Страни, преко њене особе за контакт именоване у складу са чланом 29. споразума, и у њему се наводе разлози за подношење захтева, укључујући конкретне мере, или друга спорна питања и назначава чињенични и правни основ за тужбу. О подношењу таквог захтева се обавештава Заједнички комитет.

3. Ако је захтев за консултације поднесен у складу са ставом 2. овог члана, тужена Страна ће без одлагања одговорити на захтев, у писаној форми, у року од десет (10) дана од дана његовог пријема и у доброј намери ће приступити консултацијама са Страном тужилњом у року од тридесет (30) дана од дана пријема захтева у циљу постизања обострано прихватљивог решења.

4. Консултације у случају хитности, укључујући оне које се односе на кварљиву робу, одржавају се у року од петнаест (15) дана од дана пријема захтева.

5. Временски рокови наведени у ст. 3. и 4. овог члана могу се изменити споразумом Страна у спору.

6. Током консултација обе Стране у спору ће пружити довољно чињеничних информација, како би се омогућило потпуно испитивање начина на који важећа, или предложена мера, или било које друго питање, може утицати на дејство и примену овог споразума.

7. Консултације, и посебно све саопштене информације и ставови које Стране у спору заузму током ових поступака, поверљиви су и не доводе у питање права ни једне Стране у спору у било ком даљем поступку. Стране у спору ће поступати према свим поверљивим, или информацијама о праву својине размењеним током консултација на истим основама као Страна која је те информације пружила.

8. Током консултација у складу с овим чланом, свака Страна у спору ће осигурати учешће представника својих надлежних државних органа, или других регулаторних тела који поседују одговарајућу стручност у вези питања која су предмет консултација.

9. Осим ако се Стране у спору не договоре другачије, консултације се одржавају на територији тужене Стране. Сходно договору Страна у спору, консултације могу да се обављају свим расположивим технолошким средствима.

Пружање добрих услуга, измирење, или посредовање

Члан 6.

1. Стране могу у било којој фази поступка решавања спорова према одредбама овог прилога да траже поступак пружања добрих услуга, измирења, или посредовања. Свака Страна може да покрене поступак добрих услуга, измирења, или посредовања у било ком тренутку, као и да га у било ком тренутку обустави, или прекине.

2. Поступци који укључују пружање добрих услуга, измирење и посредовање, а посебно ставови које Стране у спору заузму у току ових

поступака, сматрају се поверљивим и не доводе у питање права ни једне Стране у спору у даљем поступку.

Захтев за формирање Арбитражног већа

Члан 7.

1. Страна тужилца која је поднела захтев за консултације у складу са чланом 5. овог прилога, или за посредовање, како је предвиђено чланом 6. овог прилога може у писаној форми да тражи формирање Арбитражног већа ако:

(а) тужена Страна не испуњава рокове предвиђене ст. 3. или 4. члана 5. овог прилога;

(б) Стране у спору заједнички сматрају да консултације предвиђене чланом 5. овог прилога нису успеле да реше спор у року од шездесет (60) дана, или у хитним случајевима, укључујући оне који се тичу кварљиве робе, у року од тридесет (30) дана, након датум пријема захтева за консултације предвиђеног у члану 5. став 3. овог прилога; или

(в) тужена Страна не поступа у складу са обострано прихватљивим решењем усвојеним током консултација у складу са чланом 5. овог прилога.

2. Захтев за формирање Арбитражног већа се подноси у писаној форми туженој Страни, преко њене особе за контакт именоване у складу са чланом 29. овог споразума, и о том захтеву се обавештава Заједнички комитет. Страна тужилца у свом захтеву наводи конкретну спорну меру и објашњава како та мера представља кршење одредби на начин који је довољан да се јасно представи чињенични и правни основ за тужбу. Тужена Страна одмах потврђује пријем захтева слањем обавештења Страни тужилци, наводећи датум пријема захтева, и о пријему оваквог захтева се обавештава Заједнички комитет.

3. Осим ако се Стране у спору не договоре другачије у року од двадесет (20) дана од дана пријема захтева за формирање Арбитражног већа, Арбитражно веће ће имати следећи задатак:

„Да испитује, у складу са одговарајућим одредбама Споразума о слободној трговини између Евроазијске економске уније и њених држава чланица, с једне Стране, и Републике Србије, с друге Стране, питање које се наводи у захтеву за формирање Арбитражног већа у складу са чланом 7. прилога 5. овог споразума, одлучује о усаглашености предметне мере с одредбама наведеним у члану 3. прилога 5. овог споразума и утврђује чињенице, применљивост одговарајућих одредби и основно образложење налаза и препорука и даје извештај у складу са чланом 12. прилога 5. овог споразума.”

Ако се Стране у спору договоре да ће задатак Арбитражног већа бити другачији, о томе обавештавају Арбитражно веће у року одређеном у ставу 3. овог члана.

4. У хитним случајевима, укључујући оне који се односе на кварљиву робу, Стране у спору ће уложити максималан напор да формирање Арбитражног већа убрзају у највећој могућој мери.

Састав и формирање Арбитражног већа

Члан 8.

1. Арбитражно веће сачињавају три (3) арбитра.

2. У року од тридесет (30) дана од пријема захтева за формирање Арбитражног већа од тужене Стране, свака Страна у спору именује по једног арбитра.

Сви арбитри:

(а) морају да поседују стручност и/или искуство у области права, међународне трговине, других питања обухваћених овим споразумом, или решавања спорова који произлазе из међународних трговинских споразума;

(б) бирају се строго на основу објективности, непристрасности, поузданости и здравог расуђивања;

(в) морају да буду независни од Страна у спору, ни са једном Страном у спору не смеју да буду повезани и ни од једне не смеју да примају упутства;

(г) морају да поступају у свом личном својству и не смеју примати упутства ни од једне организације или владе, и не смеју бити повезани с владом ни једне Стране у спору;

(д) морају да саопште Странама у спору све чињенице које могу оправдано изазвати сумњу у њихову независност, или непристрасност и, између осталог, о директном или индиректном сукобу интереса у односу на дати предмет;

(ђ) морају да буду држављани државе која има дипломатске односе и с Републиком Србијом и с државама чланицама Евроазијске економске уније; и

(е) не смеју се претходно бавити овим спором у било којем својству, укључујући и активности у складу са чланом 6. овог прилога.

3. У року од петнаест (15) дана од именовања другог арбитра, именовани арбитри сагласно бирају председника Арбитражног већа узимајући у обзир следеће критеријуме који га дисквалификују:

(а) да је држављанин државе чланице Евроазијске економске уније или Републике Србије; или

(б) да има стално пребивалиште на територији државе чланице Евроазијске економске уније или Републике Србије.

4. Ако потребна именовања нису извршена у року предвиђеном у ставу 2. овог члана, свака Страна у спору може, осим ако се Стране у спору не договоре другачије, да се обрати председнику Међународног суда правде (у даљем тексту: „МСП”) са захтевом да буде орган именовања. У случају да је председник МСП држављанин државе чланице Евроазијске економске уније, или Републике Србије, или није у могућности да реализује функцију именовања, затражиће се од потпредседника МСП, или следећег највишег по рангу званичника суда који није држављанин државе чланице Евроазијске економске уније, или Републике Србије, који је у могућности да реализује функцију именовања да изврши потребна именовања.

5. Ако арбитар именован у складу са овим чланом поднесе оставку током поступка решавања спора, или није више у могућности да обавља своју дужност, именује се арбитар који га наслеђује у року од петнаест (15) дана у складу са процедуром прописаном у ставу 2. овог члана, и тај арбитар има сва овлашћења и дужности као првобитни арбитар. Сви рокови прописани у поступку обустављају се почевши од дана када арбитар поднесе оставку, или више није у могућности да обавља своје дужности, до дана када се изабере његова замена.

6. Датум формирања Арбитражног већа је дан када председник арбитражног већа прихвати именовање.

Дужности Арбитражног већа

Члан 9.

1. Дужности Арбитражног већа, формираног у складу са чланом 8. овог прилога су:

(а) да објективно оцени питања о којима одлучује, укључујући објективно испитивање чињеница у предмету, примењивост одредби овог споразума које су Стране у спору навеле и да ли је тужена Страна пропустила да изврши своје обавезе из овог споразума;

(б) да у својим одлукама и извештајима изложи чињенично стање, основно образложење свих налаза и одлука неопходних за решавање спора који је упућен Арбитражном већу, онако како сматра прикладним;

(в) да редовно консултује Стране у спору и обезбеђује одговарајуће могућности за постизање обостано прихватљивог решења спора;

(г) као и да на захтев једне од Страна у спору одреди усклађеност мера које треба спровести и/или одговарајуће обуставе повластица својим коначним извештајем.

2. Арбитражно веће формирано на основу овог Прилога тумачи одредбе овог споразума у складу с уобичајеним правилима тумачења међународног јавног права. Извештаји и одлуке Арбитражног већа не могу проширивати или умањивати права и обавезе Страна предвиђене одредбама наведеним у овом споразуму.

Арбитражни поступак

Члан 10.

1. Арбитражни поступак се води у складу с одредбама овог члана.

2. У складу са ставом 1. овог члана, Арбитражно веће регулише своја правила и поступке у вези с правом Страна у спору да буду саслушане и његовим већањем, у консултацији са Странама у спору. На захтев Страна у спору, или на властиту иницијативу, Арбитражно веће може, након консултација са Странама у спору, да усвоји додатна правила и поступке који нису у супротности с одредбама овог члана.

3. Након консултација са Странама у спору, Арбитражно веће ће у року од десет (10) дана од дана свог формирања да утврди распоред арбитражног поступка. У хитним случајевима, укључујући и оне који се односе на кварљиву робу која брзо губи своју трговинску вредност, Арбитражно веће и Стране ће уложити максималан напор да што је више могуће убрзају поступак. Распоред ће садржати прецизне рокове за писане поднеске Страна у спору. Арбитражно веће може у консултацији са Странама у спору да измени овај распоред.

4. На захтев Стране у спору, или на властиту иницијативу, Арбитражно веће може, по својој слободној оцени, да затражи информације и/или савете о било ком научном, или техничком питању од било које особе, или органа кад сматра да је то сврсисходно. Пре него што Арбитражно веће затражи такве информације и/или савете, о томе обавештава Стране у спору. Све тако добијене информаце и/или савети достављају се Странама у спору на коментарисање. Када Арбитражно веће узме у обзир ове информације и/или савете приликом израде свог извештаја, такође ће узети у обзир и све коментаре Страна у спору о тим информацијама и/или саветима. Ове информације и/или савети нису обавезујући.

5. Арбитражно веће ће уложити максималан напор да своје процедуралне одлуке, налазе и решења доноси једногласно, с тим да када Арбитражно веће не може да постигне консензус, такве процедуралне одлуке, налази и решења могу да се донесу већином гласова. Арбитражно веће ће у свом извештају навести одвојено мишљење арбитра о питањима која нису једногласно решена, не наводећи који арбитрасти заступају већинско, а који мањинско мишљење.

6. Усмене расправе пред Арбитражним већем су затворене за јавност, осим ако се Стране у спору не договоре другачије.

7. Стране у спору ће добити могућност да присуствују сваком извођењу доказа, давању изјава и побијања у поступку. Све изнете информације или писмени поднесци Страна у спору поднети Арбитражном већу, укључујући и сваки коментар на описни део почетног извештаја и одговоре на питања која је Арбитражно веће поставило, биће стављени на располагање другој Страни у спору.

8. Већања Арбитражног већа и документа која су му достављена чувају се као поверљива. За своја интерна већања, Арбитражно веће се састаје на затвореној седници на којој учествују само арбитрасти. Арбитражно веће може да дозволи и својим помоћницима да присуствују његовим већањима. Стране у спору присуствују седницама само на позив арбитражног већа.

9. Ништа у овом Прилогу не спречава Стране у спору да обелодане изјаве о сопственим ставовима. Свака Страна у спору ће чувати поверљивост информација које је друга Страна у спору изнела Арбитражном већу и које је та друга Страна у спору означила као поверљиве. Страна у спору ће такође, на захтев једне од Страна, да достави кратак садржај информација садржаних у њеним писменим поднесцима које могу да се обелодане у јавности.

10. О месту одржавања усмених расправа Стране у спору одлучују споразумно. Ако не може да се постигне споразум, усмене расправе се одржавају наизменично у главним градовима Страна у спору, с тим да се прва одржава у главном граду тужене Стране. Ако је Евроазијска економска унија Страна у спору у складу с одредбама овог прилога, одговарајуће наизменичне усмене расправе се одржавају у Москви, Руска Федерација.

Обустава и престанак поступка

Члан 11.

1. Арбитражно веће ће, на заједнички захтев Страна у спору, у било ком тренутку обуставити свој рад на период не дужи од дванаест (12) узастопних месеци од дана пријема таквог заједничког захтева. У том случају, Стране у спору заједнички писмено обавештавају председника Арбитражног већа, и ово обавештење се доставља Заједничком комитету. У овом периоду, свака Страна у спору може да одобри Арбитражном већу да настави с радом обавештавајући о томе, у писаној форми, председника Арбитражног већа и другу Страну у спору. Ако је рад Арбитражног већа био непрекидно обустављен током периода дужег од дванаест (12) месеци, истиче овлашћење за формирање Арбитражног већа (и поступак решавања спора се прекида) осим ако се Стране у спору другачије не договоре. У случају обуставе рада већа, одговарајући временски рокови из овог прилога продужавају се за онолико времена колико је трајала обустава поступања већа.

2. На основу заједничког захтева Страна у спору, у било ком тренутку пре издавања коначног извештаја Арбитражног већа, арбитражни поступак се може прекинути. У том случају, Стране у спору заједно обавештавају

председника Арбитражног већа и то обавештење достављају Заједничком комитету.

Извештаји Арбитражног већа

Члан 12.

1. Извештји Арбитражног већа се сачињавају без присуства Страна у спору и заснивају се на одговарајућим одредбама овог Споразума, поднесцима и аргументима Страна у спору и свим информацијама и/или саветима који су му дати у складу са чланом 10. став 4. овог прилога.

2. Арбитражно веће доноси свој почетни извештај у року од деведесет (90) дана, или шездесет (60) дана у хитним случајевима, укључујући оне који се односе на кварљиву робу, од дана формирања Арбитражног већа. Почетни извештај садржи, између осталог, и описне делове и закључке Арбитражног већа о чињеницама, примењивости одговарајућих одредби, као и основно образложење свих закључака, дате препоруке и закључке.

3. У изузетним околностима, ако Арбитражно веће сматра да не може да донесе свој почетни извештај у року предвиђеном у ставу 2. овог члана, председник Арбитражног већа писмено обавештава Стране у спору о разлозима кашњења заједно с проценом рока у ком ће се донети почетни извештај и то обавештење достављају Заједничком комитету. Ово одлагање неће бити дуже од тридесет (30) дана осим уколико се Стране у спору не договоре другачије.

4. Стране у спору могу да Арбитражном већу поднесу писмене коментаре на почетни извештај у року од петнаест (15) дана од његовог пријема, осим ако се Стране у спору не договоре другачије. Такви писмени коментари могу да буду предмет коментара друге Стране у спору који ће бити достављени у року од шест (6) дана од дана њиховог пријема. Ако у року за коментаре ни једна Страна не поднесе коментар, привремени извештај ће се сматрати коначним извештајем.

5. Након разматрања писмених коментара које су Стране у спору поднеле на почетни извештај и било каквог даљег испитивања, Арбитражно веће ће Странама у спору изнети свој коначни извештај који садржи решење о спору и оригиналну одлуку у року од тридесет (30) дана од дана доношења почетног извештаја, осим ако се Стране у спору не договоре другачије. У хитним случајевима, укључујући оне који се односе на кварљиву робу, Арбитражно веће ће уложити максималан напор да свој коначни извештај донесе у року од петнаест (15) дана од доношења почетног извештаја, осим ако се Стране у спору не договоре другачије.

6. Када Арбитражно веће сматра да овај рок не може бити испуњен, председник Арбитражног већа о томе писмено обавештава Стране, наводећи разлоге за кашњење и датум када Арбитражно веће планира да донесе коначни извештај. Арбитражно веће неће, ни под којим околностима, донети свој коначни извештај касније од сто педесет (150) дана, или осамдесет (80) дана у хитним случајевима, укључујући оне који се односе на кварљиву робу, од датума формирања Арбитражног већа.

7. Ако у свом коначном извештају, Арбитражно веће закључи да мера тужене Стране није у складу са овим Споразумом, у својим закључцима и одлукама ће укључити препоруку за отклањање несагласности.

8. Стране у спору ће јавно објавити коначни извештај Арбитражног већа у року од петнаест (15) дана од дана његовог пријема, уз поштовање заштите поверљивих информација, осим ако једна од Страна у спору на то не

стави приговор. У том случају коначни извештај ће и поред тога бити достављен свим Странама овог Споразума, седам (7) дана након што се извештај достави Странама у спору.

9. Одлуке и извештаје већа Стране прихватају безусловно. Они не стварају никаква права, или обавезе у односу на физичка или правна лица. На одлуку Арбитражног већа се не може уложити жалба.

Захтев за појашњење

Члан 13.

1. У року од десет (10) дана од дана пријема коначног извештаја, Страна у спору може да поднесе писани захтев Арбитражном већу за појашњење било којих одлука, или препорука датих у коначном извештају за које та Страна сматра да су нејасни. Арбитражно веће ће одговорити на овај захтев у року од десет (10) дана од дана пријема таквог захтева.

2. Подношење захтева у складу са ставом 1. овог члана не утиче на рокове наведене у чл. 14. и 17. овог прилога, осим уколико Арбитражно веће не одлучи другачије.

Спровођење одлуке

Члан 14.

1. Стране у спору ће предузети све неопходне мере да поступе по одлуци Арбитражног већа без непотребног одлагања.

2. У року од тридесет (30) дана од дана пријема коначног извештаја Арбитражног већа, тужена Страна ће обавестити Страну тужиљу о следећем:

(а) мерама које намерава да спроведе како би испунила обавезу предвиђену у ставу 1. овог члана; и

(б) року потребном за поступање по коначној одлуци Арбитражног већа.

О овом обавештењу се обавештава Заједнички комитет.

Разумни рок

Члан 15.

1. Ако није могуће да се одмах поступи у складу с одлуком Арбитражног већа, Стране у спору ће настојати да се договоре о дужини разумног рока за поступање у складу с коначним извештајем Арбитражног већа.

2. У случају неслагања између Страна у спору о предложеном року за обезбеђивање усаглашености у складу са чланом 14. став 2. (б) овог прилога, Стране у спору могу писменим путем да траже од првобитног Арбитражног већа да одреди дужину разумног рока за поступање у складу с одлуком. О таквом захтеву се истовремено обавештава друга Страна у спору, и о њему ће бити обавештен Заједнички комитет. Арбитражно веће ће у року од тридесет (30) дана од дана пријема захтева Странама у спору доставити одлуку којом се одређује разуман рок.

3. Када Арбитражно веће сматра да не може да одреди разуман рок у времену предвиђеном у ставу 2. овог члана, писмено обавештава Стране у спору о разлозима кашњења заједно са проценом рока у којем ће донети одлуку. Продужење рока неће бити дуже од тридесет (30) дана осим уколико се Стране у спору не договоре другачије.

4. Стране у спору у сваком тренутку могу да наставе да траже обострано задовољавајуће решење о спровођењу коначног извештаја Арбитражног већа.

5. Тужена Страна ће писменим путем обавестити Страну тужилу о свим мерама усвојеним ради окончања непоштовања њених обавеза из овог Споразума и поступања у складу с одлуком Арбитражног већа најмање тридесет (30) дана пре истека разумног рока. Ово обавештење се доставља Заједничком комитету.

6. Стране у спору могу да се договоре да продуже разумни рок.

Оцена усклађености предузетих мера

Члан 16.

1. У случају неслагања Страна у спору у вези усклађености неке мере предузете у циљу поступања по коначном извештају Арбитражног већа одмах, када је то могуће, или у разумном року како је одређен у члану 15. овог прилога, Страна тужилца може писмено да тражи од првобитног Арбитражног већа да одлучи о том питању.

2. Захтев Арбитражном већу из става 1. овог члана може се поднети само ако је претходно:

(а) истекао разуман рок како је одређен у члану 15. овог прилога; или

(б) тужена Страна дала обавештење Страни тужилци да је испунила обавезу из члана 14. став 1. овог прилога, укључујући опис како је тужена Страна испунила ту обавезу.

У захтеву се наводи спорна мера и да је потребно објашњење како та мера представља кршење предметних одредби тако да се јасно изложи правни основ за жалбу.

3. Арбитражно веће ће дати објективну оцену предмета разматрања, укључујући објективну оцену о:

(а) чињеничним аспектима свих имплементационих мера које је предузела тужена Страна; и

(б) томе да ли је тужена Страна испунила обавезу из члана 14. став 1 овог прилога.

4. Арбитражно веће доставља своју одлуку Странама у спору у року од тридесет (30) дана од дана пријема захтева из става 1. овог члана. Извештај ће садржати одлуку арбитражног већа и њено образложење.

5. Када Арбитражно веће сматра да не може да достави свој извештај у року одређеном у ставу 4. овог члана, обавештава Стране у спору у писаној форми о разлозима кашњења заједно с проценом рока у ком ће поднети извештај. Овакво одлагање неће бити дуже од тридесет (30) дана осим уколико се Стране у спору не договоре другачије.

6. У случају да неки од арбитра првобитног Арбитражног већа више није доступан, примењују се процедура предвиђена у члану 8. овог прилога.

Привремени правни лекови у случају непоступања по одлуци

Члан 17.

1. Ако тужена Страна не посупи по одлуци Арбитражног већа одмах, када је то могуће, или у разумном року одређеном у складу са чланом 15. овог прилога или:

(а) не достави обавештење о мерама предузетим у циљу поступања по одлуци у року одређеном у члану 14. овог прилога, или пре истека разумног рока;

(б) обавести Страну тужилу да не планира да поступи по одлуци Арбитражног већа; и/или

(в) ако првобитно Арбитражно веће утврди да тужена Страна није поступила по одлуци Арбитражног већа у складу са чланом 14. овог прилога

Тужена Страна ће, на захтев Стране тужиле, ступити у консултације у циљу постизања договора о обострано прихватљивој привременој накнади. Ако се такав споразум не постигне у року од двадесет (20) дана од дана пријема захтева, Страна тужиле има право да туженој Страни упути писмено обавештење о намери да обустави давање концесије, или друге погодности одобрене на основу овог споразума у односу на тужену Страну, али само еквивалентне онима које су биле погођене мером за коју је Арбитражно веће утврдило да није у складу са овим Споразумом. Такво обавештење ће бити дато најмање тридесет (30) дана пре датума када обустава треба да ступи на снагу. Ово обавештење се доставља Заједничком комитету.

2. Приликом одлучивања о томе које ће погодности обуставити, Страна тужиле треба да настоји да прво обустави давање оне концесије, или друге обавезе одобрене овим споразумом које се односе на исти сектор, или секторе који су били погођени мером за коју је Арбитражно веће утврдило да није у складу са овим Споразумом. Ако Страна тужиле сматра да није изводиво, или делотворно да се обустави давање концесије, или друге обавезе одобрене овим споразумом у истом сектору, или секторима, може да обустави давање концесије, или друге обавезе одобрене овим споразумом у другим секторима.

3. У року од петнаест (15) дана од пријема таквог обавештења, тужена Страна може да тражи од првобитног Арбитражног већа да донесе одлуку о томе да ли су концесије, или друге повластице одобрене овим споразумом које Страна тужиле планира да обустави еквивалентне онима које су биле погођене мером за коју је утврђено да није у сагласности са овим споразумом, и да ли је предложена обустава у складу са ст. 1. и 2. овог члана. Арбитражно веће доноси одлуку у року од тридесет (30) дана од датума пријема захтева и Стране га безусловно прихватају. Повластице неће бити обустављене пре него што Арбитражно веће донесе одлуку.

4. Обустава концесија или других обавеза одобрених овим споразумом биће привремена и Страна тужиле ће их примењивати само док:

(а) мера предузета у циљу усклађивања за коју је у коначном извештају Арбитражног већа утврђено да није у складу с предметним одредбама не буде повучена, или измењена тако да се деловање тужене Стране усклади с тим одредбама;

(б) Арбитражно веће одреди да је мера за усклађивање компатибилна са арбитражном одлуком и одредбама овог споразума; или

(в) Стране на други начин реше спор, или постигну обострано прихватљиво решење.

5. На захтев Страна у спору, првобитно Арбитражно веће ће донети одлуку о усклађености примењених мера са његовим коначним извештајем усвојених након обуставе концесија, или других обавеза предвиђених овим споразумом и, у светлу такве одлуке, да ли обустава давања концесија треба

да се укине, или модификује. Одлуке Арбитражног већа се доносе у року од тридесет (30) дана од дана пријема таквог захтева.

Опште одредбе

Члан 18.

Сва обавештења, захтеви и одговори предвиђени овим прилогом сачињавају се у писаној форми.

Обострано прихватљиво решење

Члан 19.

1. Стране могу да постигну обострано прихватљиво решење у било ком тренутку у односу на било који спор из члана 3. овог прилога.

2. Ако се обострано прихватљиво решење постигне током арбитражног поступка, или посредовања, Стране у спору ће заједно обавестити председника Арбитражног већа, или посредника о том решењу, и о томе ће се обавестити Заједнички комитет. Након таквог обавештења, арбитражни поступак, или посредовање се окончавају.

3. Свака Страна предузима неопходне мере за спровођење обострано прихватљивог решења у договореном року.

4. Најкасније до истека договореног рока, страна која спроводи мере обавештава другу страну, у писаној форми, о свим мерама које је предузела у циљу спровођења обострано прихватљивог решења.

Рокови

Члан 20.

1. Сви рокови утврђени у овом прилогу, рачунају се у календарским данима, од дана (када је примљен допис, обавештење, саопштење или предлог) након радње, или чињенице на коју се односе, осим ако није другачије одређено. Ако је последњи дан таквог рока званични празник, или нерадни дан у Страни примаоцу, рок се продужава до првог следећег радног дана. Званични празници, или нерадни дани у време трајања рока урачунавају се у трајање рока.

2. Сви рокови предвиђени овим прилогом могу да се измене споразумом Страна у спору.

3. Арбитражно веће може у било ком тренутку да предложи Странама да измене било који рок предвиђен у овом прилогу, уз образложење таквог предлога.

Накнаде и трошкови

Члан 21.

1. Уколико се Стране у спору не договоре другачије:

(а) свака Страна у спору сноси трошкове арбитра којег она именује, властите трошкове и судске трошкове проистекле из учешћа у арбитражном поступку, или посредовању; и

(б) трошкове председника Арбитражног већа, посредника и друге трошкове везане за вођење Арбитражног поступка Стране у спору сnose у једнаким деловима.

1. На захтев Стране у спору, Арбитражно веће може да одлучи о трошковима наведеним у тачки (б) става 1. овог члана, узимајући у обзир посебне околности случаја.

Језик

Члан 22.

1. Сви записници и документа на основу овог прилога воде се на енглеском језику.

2. Сва документа поднета за коришћење у поступку у складу с овим прилогом биће на енглеском језику. Ако неки оригинални документ није на енглеском језику, Страна у спору која га подноси обезбедиће превод тог документа на енглески језик.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.